

# Helsingin



# SUOMALAINEN KLUBI

Klubilehti 4/2011



## Klubin puhallinorkesterin 5-vuotiskonserttitanssiaiset

Kuvassa solistit Mervi Myllyoja, Inga Sulin, Vesa Nuotio ja Henrik Lamberg sekä orkesterin puheenjohtaja Timo Kivi-Koskinen yhdessä juontajana toimineen Aarno Cronvallin kanssa.

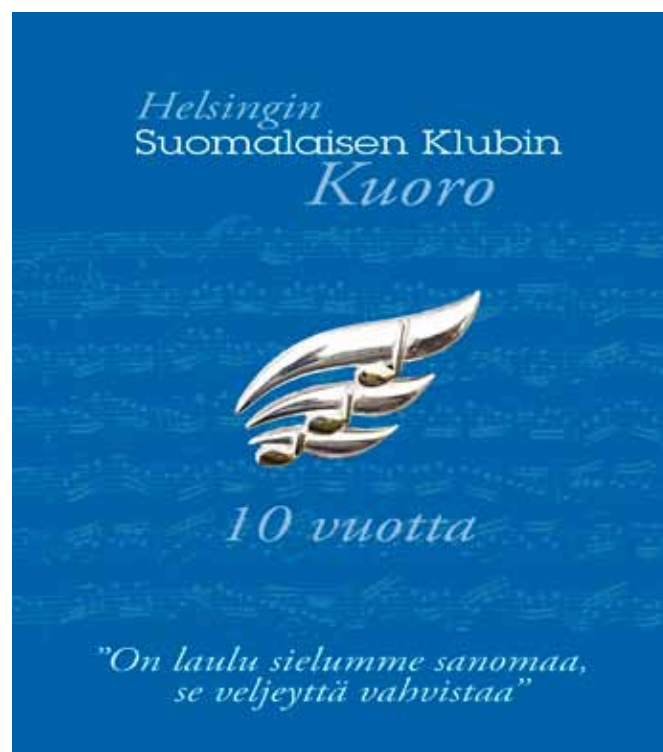
Oikealla kapellimestari Paul Jacrvamo.

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi



# Helsingin Suomalainen Klubi

**Tässä hyvä joululahjaidea klubilaisille!**



**Klubin 135 v. juhlavuoden kunniaksi julkaistiin kuoron CD/DVD Klubikonsertissa syyskuussa.**

**CD/DVD:n saat postitettuna ilmoittamaasi osoitteeseen maksamalla 25 euroa Klubin tilille FI14 1470 3000 2344 38 ja lisäämällä maksun viestiin nimesi ja osoitteen.**

**Voit myös hankkia sen klubimestareilta tai kuoron jäseniltä.**



**Hyvää Joulua!**

## Sisältö

### Sisältö 4/2011

Puheenjohtajalta - Johannes Koroma .....	4
Päätoimittajalta - Leif Eklöf .....	6
Kantapöydässä - Pöytälainen .....	8
Puhallinorkesterin konserttitanssiaisat - Timo Kivi-Koskinen .....	10
Klubin juhlavuoden konsertti - Antti Henttonen .....	14
Esittelyssä Jarmo Pekkala - Elias Iirola .....	18
Klubin syyskokous - Elias Iirola .....	19
Neuvostoliiton kaupan loppuminen - Johannes Koroma .....	20
Hyvät klubiveljet - Jyrki Berner .....	22
Porrassalmi IV - Matti Viitasaari .....	26
Valokuvakilpailussa hyvä hyvä osanotto - Kalevi Suortti .....	28
Yläkellarin uudet tilat - Jari Karpakka .....	34
Kantapöytä Klubilla - Elias Iirola .....	35
Tulevaisuustyöryhmän raportti - Jere Lahti ja Jari Karpakka .....	36
Suomi nousuun - Weijo Pitkänen .....	40
Vierailu Wotkinsilla - Jaakko Wallenius .....	42
Hyvää suomea Turusta - Yrjö Larmola .....	43
Dekkarit elävät - Yrjö Larmola .....	44
Toroskruuvi - Pellervo Erkkilä .....	46
Rokki-ilta - Lasse Ruuskanen .....	47
Retki Sodankylään ja Rovaniemelle - Leif Eklöf .....	48
Ilmailun ilta - Kim Jäämeri .....	52
Arabikatu - Tommi Koivula .....	53
Klubilaiset kirjailijoina - Weijo Pitkänen .....	54
Oktoberfest - Jarmo Pekkala .....	62
Pitkä lounas - Pekka Ritvos .....	63
Kirjailta Tuomas Kyrö - Weijo Pitkänen .....	64
Ministerilounas - Kauko Lehti .....	66
Hirviyahti - Rainer Wulff .....	67
Isänpäivän lounas - Toimitus .....	68
Tenniksen nelinpeli - Jussi Neste .....	69
Kalatatama - Olli Tuores .....	70
Viini-ilta - Pekka Ritvos .....	73
Ulkopolitiikan ilta - Yrjö Larmola .....	74
Sota luo laulunsa - Antti Henttonen .....	79
Itsenäisyyspäivän juhlapuhe - Jere Lahti .....	80

### Helsingin Suomalainen Klubi -lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi ry ([www.Klubi.fi](http://www.Klubi.fi))  
 Kansakoulukuja 3. 00100 Helsinki  
 puh. + 358 9 586 8830 fax + 358 9 5868 8370  
 Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa  
 Päätoimittaja: Leif Eklöf  
 Graafikko: Yrjö Klippi  
 Kansilehden valokuva Elias Iirola  
 Toimituskunta: vakinaiset kirjoittajat  
 Paino: Forssa Print

[www.Klubi.fi](http://www.Klubi.fi)

## Juhlavuosi päättyy



Johannes Koroma

**Klubimme 135. toimintavuosi on päättymässä. Ainutlaatuisista historiaamme juhliittiin kuluvan vuoden aikana hyvin hillitysti, kuten meille sopiikin. Kevään juhlakokoukselle antoi hienon ja arvovaltaisen silauksen Korkeimman Hallinto-oikeuden presidentin Pekka Hallbergin juhlapuhe, jossa erinomaisella tavalla käytiin läpi Suomen ja samalla Helsingin Suomalaisen Klubin yhteinen henkinen perintö oman maamme kehittämiseksi. Syksyllä oli Klubin kuoron ja orkesterin vuoro juhlistaa yhteiskonsertilla Klubin kulttuurisaavutuksia. Yhteinen esiintyminen oli kaikkien aikojen ensimmäinen, mutta toivoakseni ei jää viimeiseksi, niin hienoa molempien esiintyminen oli.**

■ ■ Kulunut vuosi oli muilta osin hyvin poikkeuksellinen, sillä kaksi suurta kunnostushanketta, yläkellarin ottaminen jäsenkäyttöön ja vuokratilojen ilmastoinnin uudistaminen, aiheuttivat normaaliin toimintaan jonkin verran rajoituksia. Niiden toteuttamisessa oli mukana useita Klubimme jäseniä, jotka vapaaehtoisina antoivat aikaansa hankkeiden toteuttamiseen. He ansaitsevat suuren kiitoksen panoksestaan. Osin sen tuloksena molemmat urakat saatiin toteutettua tarkasti kustannusarvion puitteissa, jopa lievästi se alittaen.

Nyt kasvavan jäsenkunnan käytössä on erinomainen kokous- ja monitoimitila kiinteistömme ylemmässä kellarikerroksessa. Sen ovatkin ottaneet innokkaasti käyttöön niin seniorijumppajat, sikarinpolttajat kuin kuoro ja kaikki kolme orkesteriamme. Viikoittaisen klubisaunan suunnittelu etenee ja skruuvaajille sekä bridgen pelaajille soveltuvia tiloja selvitetään. Iltaisen tilojen käyttö on jo vilkasta, päiväsaikaan tilaa riittää vielä moniin tarkoituksiin.

Ilmastointikorjaus oli välttämätön varmistaaksemme vuokralaisten kunnolliset toimintaedellytykset ja pysyvyyden. Toimistotilaa ydinkeskustassa on runsaasti tarjolla ja kilpailu

pitkäaikaisista vuokralaisista on kasvussa. Lähes 1,5 miljoonaa euroa maksaneen uudistamisen kustannukset katetaan vuokratulojen lisäyksellä uusittujen ja pidennettyjen vuokrasopimusten aikana. Nämä meidän taloutemme puitteissa mittavat investoinnit olivat välttämättömiä myös ns. korjausvelan torjumisen vuoksi, mutta samalla ne ovat täysimääräisesti nostaneet omistamamme kiinteistön arvoa. Varat on siis sijoitettu tuottavasti.

Kuluneen vuoden aikana talous on ollut tiukoilla näistä suurista investoinneista johtuen, mutta se on silti vakaalla ja tasapainoisella pohjalla. Mitään suuria vaikeuksia maksuvalmiuteen se ei ole aiheuttanut. Maksuvalmiutemme turvaamiseksi on jouduttu käyttämään vain shekkitilin luottoa. Klubin kassasta maksettiin yläkellarin kunnostuksesta omistamallemme kiinteistöyhtiöllemme 200 000 euroa ylimääräisten vastikkeiden muodossa. Syyskokouksessa hyväksytyt ensi vuoden talousarvion toteutuessa puolet shekkitilin luotosta pystytään maksamaan jo ensi vuoden aikana. Niillä rahoilla hankittu erinomainen lisätila palvelee toimintaamme kuitenkin vuosikymmeniä.

Kun näistä suurista korja-

uksista päätettiin viime vuoden vaihteen tienoilla, niiden vaikutusta syksyllä 2010 päätettyyn kuluvan vuoden budjettiin ei voitu ottaa huomioon. Korjaustöiden vuoksi vuokralaisemme joutuivat useiden kuukausien ajaksi väistötiloihin, jonka vuoksi vuokratulomme jäivät merkittävästi budjetoitua pienemmiksi. Klubin 6. kerroksen luovuttaminen kokoomuksen väistötilaksi aiheutti puolestaan ravintolayrittäjälle myynnin menetyksiä, jotka myös vähensivät ravintoloitsijan Klubille maksamia vuokratuloja. Näiden kaikkien heikentävä vaikutus klubin tuottoihin on yhteensä lähes 100 000 euroa.

Kolmas suuri toiminnallinen muutos tapahtui syksyllä, kun pitkäaikainen toiminnanjohtajamme Jyrki Berner ilmoitti, ettei hän ole käytettävissä tähän tehtävään nykyisen kolmivuotisen määräaikaisen työ sopimuksen päättyessä tämän vuoden lopulla. Jo tässä vaiheessa kiitän Jyrkiä Klubin hyväksi tehdystä työpanoksesta ja erinomaisesti Klubin henkeä ylläpitäneestä toiminnasta. Samalla kiitän klubin sihteeriä ja klubimestareitamme ja ravintolamme henkilökuntaa kuluneen vuoden työstä, joka on ollut monista syistä vaativampaa kuin aikaisemmin.

Uuden toiminnanjohtajan valinta on käynnissä tämän lehden mennessä painoon. Vain klubilehdessä olleen ilmoituksen perusteella tehtävää on hakenut parikymmentä henkilöä. Hakijoiden joukko omaa hyvin monipuolisen taustan ja he täyttävät tehtävän edellytykset hyvin. Tästä joukosta on uskoakseni helppo valita Klubillemme uusi toiminnanjohtaja. Useimmat heistä ovat myös Klubimme jäseniä, joten heillä on selkeä käsitys toiminnasta ja sen edellyttämistä henkilökohtaisista ominaisuuksista. Johtokun-

ta nimesi kolmihenkinen ryhmän valmistelevaan valintaa ja haastattelemaan ehdokkaita. Tavoitteena on, että uusi toiminnanjohtajan voisi ottaa tehtävän vastaan niihin aikoihin, jolloin Klubi joulutauon jälkeen jälleen avataan.

*Johannes Koroma*



# Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi



Leif Eklöf

**Kädessäsi on suuri lukupaketti, jota on hyvä käydä läpi pyhinä. Eri harrastuspiirimme ovat jälleen luoneet hienoa ohjelmaa ja aktiiviset toimikunnat haluavat informoida tapahtumista lehden kautta koko jäsenistöä.**

■ ■ Klubimme säännöissä sanotaan: ”Klubin tarkoituksena on, jatkaen vuonna 1876 perustetun Luku- ja Konversationsklubbin Helsingissä perinteitä, vaalia suomalaista kulttuuria, suomalaiskansallisia perinteitä ja suomenkieltä koko maassa, antaa jäsenilleen tilaisuus kehittävään keskinäiseen kanssakäymiseen suomalaiskansallisessa hengessä sekä edistää isänmaallisten, sivistyksellisten, maanpuolustuksellisten ja yhteiskunnallisten kysymysten harrastusta”.

Nämä tarkoitusperät toteutuvat kattavasti ohjelmassamme, jota tässäkin lehdessä laajasti selostetaan. Kuten tarkkaavaiset lukijat ovat havainneet, lehdessä on jo muutaman vuoden ajan varattu jollekin erityiselle aiheelle muita enemmän palstatilaa ja myös kirjoituksen sijoittelulla on haluttu osoittaa, mikä teema kulloinkin on koettu tärkeäksi. Sen mukaisesti myös lehden kansikuvan valinta on kuvastanut Klubin toiminnan moninaisuutta. Näitä Cover Storyn aiheita ovat olleet suomalainen kirjoituskilpailu suomen kielen vaalijana, itsenäisyytemme musiikilliset juuret, tietenkin kansallinen historiamme, maanpuolustus- ja veteraanitoiminta ja monet muut. Tässä lehdessä on vuorossa musiikki Klubin kuoron ja Puhallinorkesterin yhteisen juhlaesityksen ja orkesterin viisivuotistoimintansa merkeissä järjestämien konserttitanssiaisten muodossa.

Tämän lehden välissä on jälleen alustava ohjelma vuoden 2012 alusta kesään asti. Ohjelmaan tulee väistämättä lisäyksiä ja muutoksia. Siksi on tärkeää, että toimistolla on voimassa oleva sähköpostiosoite. Muutoksista tiedotetaan Klubin nettisivuilla ja lisäksi lähetetään kerran viikossa ns. viikkokirje koko sähköpostilistalle.

Ensi vuoden keväällä painetaan jälleen kerran kahdessa vuodessa ilmestyvä jäsenluettelo. On tärkeää, että jäsenet

tarkastavat tietonsa. Luettelossa julkaistaan nimen lisäksi valokuva, syntymävuosi, liittymisvuosi ja titteli. Muuta ei julkaista. Toimistoon kannattaa kuitenkin lähettää voimassa oleva puhelinnumero, toimiva sähköpostiosoite sekä mahdollisesti uusi valokuva. Helpoimmin näistä muutoksista voi ilmoittaa sähköpostilla sihteerille osoitteeseen [sihteerit@klubi.fi](mailto:sihteerit@klubi.fi)

Klubiveljet ovat tiedustelleet mahdollisuutta saada lehden ”yleisönosasto”. Tätä on aika ajoin pohdittu mutta on todettu, että neljä kertaa vuodessa ilmestyvä lehti ei anna kunnan mahdollisuutta mielipiteiden vaihtoon. Internetissä on helpompaa käydä mielipiteiden vaihtoa. Klubilla on Facebookissa suljettu ryhmä nimeltään ”Klubin ilmoitustaulu”. Sinne hyväksytään vain Klubin jäsenet. Mukaan pääsee osoitteessa [www.facebook.com](http://www.facebook.com) ja panemalla hakuun ”Klubin ilmoitustaulu” sekä pyytämällä käyttöoikeutta. Moderaattorit tarkistavat jäsenyyden ja hyväksyvät mukaantulon.

*Hyvää joulua ja onnellista vuotta vuotta  
Leif Eklöf  
Päätoimittaja*



## *Haluamme kiittää.*

kaikkia klubiveljiä, Inkeriä, klubimestareita, ravintolajaostoa sekä muita klubin toimijoita kuluneesta vuodesta ja toivottaa makuelämyksellistä joulua hyvässä seurassa.

## **Joululahjaksi klubiveljille**

Mikäli tilaatte perhejuhlat tarjoiluineen (esim. syntymäpäivät, häät, rippijuhlat tms.) ensi vuodelle 15.1.2012 mennessä, niin tarjoamme leivoskahvit veloitusetta tilaisuuteenne. Lahja koskee uusia varauksia.

## **Lupaus klubiveljille**

Koko henkilökuntamme lupaa pitää teistä oikein hyvää huolta myös jatkossa ja teemme kaikkemme, että tunnette olonne tervetulleeksi.

Carhut ja henkilökunta vaipuvat 21.12. klo 16 talviunille ja Klubi avataan jälleen ma 9.1.2012. Toivomme, että pääsemme tarjoamaan teille entistä useammin makuelämyksiä ja ilonhetkiä Klubilla.

Jouluisin terveisin

*Carhun pariskunta*  
sekä koko henkilökunta

## Tasa-arvo

## ■ ■ SÄITÄ on pidellyt.

- Tätä Suomen myöhäisuu-  
vea.

- Kovin ovat ilmat vaihdelleet eri puolilla maailmaa. Kaatosateita, hirmumyrskyjä, tsunamideita, lumikinoksia lämpimissä maissa....

- Jäätiköt lohkeilevat ja sulavat. Entä jos Himalajankin ikejäät katoavat, isot virrat voivat kuivua. Siinä katoaa monta riisipeltoa, vaikka väestön kasvu vaatisi niitä lisää.

- Pelätään ihan oikeasti, että luonto köyhtyy ja saastuu elinkelvottomaksi. Se ei kestä nyky-  
menoa, ei varsinkaan pienen pallomme pian kaksinkertaistuvaa väestömäärää.

- Me elostelemme velaksi lastemme laskuun. Ahneudella ei näytä olevan rajaa.

- On sillä, se tulee pian vastaan.

- On tainnut tulla jo, mutta huomaamme sen liian myöhään. Sokeutuneet sijoittajat piiskaavat valuuttojen kuvat silmissään meitä jatkuvaan kasvuun. Tehdaita sulkeutuu, virastot ja palvelut supistuvat, työttömyys ja syrjäytyvyys kasvavat, pahoinvointi lisääntyy. Mihin kasvun tulokset katoavat?

- Me tanssimme markkinamiesten pillien tahdissa. Talikkalan markkinoilla oli muinoin hyväntahtoinen Helppo-Heikki, joka myi meille lapsille markalla tusinan namusia ja pani päälle

vielä toisen 'sutinan'. Nyt on maailman rahamarkkinoilla kasvottomia Seteli-Sheikkejä, jotka antavat lainaa matalalla ja perivät sen takaisin kaksinkertaisella korolla.

- Mitä te purnaatte? Markkinataloushan tekee meidät va-paiksi ja onnellisiksi.

- Eivät kaikki ole Pankki-Nalleja. Mahtaako hänkään olla onnellinen avarissa nukkumalukaaleissaan? Niissäkään ei mahdu toiveuniin riittävän suuria rahavuoria.

- Eipä uneksi enää minun ra-hoillani. Vaihdoin pankin.

- Niin minäkin. Se oli elämäni ensimmäinen lakko.



- PRESSAEHDOKKAAT kilpailevat hiukset hiessä kannatusprosesteista. Ei ole helppoa herroillakaan. Tiedossa on matkojen lisäksi parikymmentä yhteistä tenttitilaisuutta. Kolme Paavoja, Timo ja Pekka yrittävät kiristä kiinni Saulin etumatkaa.

- Älä unohda naisehdokkaita.

- Ovathan he kisan kaunistuksena. Kilpa on kireintä kakospaikasta. Timo ja toinen Paavo juoksevat melkein rintarinnan. Kestävyys ja loppukiri ratkaisevat.

- Toivoisin isonkin Paavon

pääsevän mukaan kiriin. Olisi-han se komiaa, jos toisella kierroksella olisi kaksi Klubimme jäsentä.

- Säästökuurilla olevalle valtiolle tulisi halvemmasi ratkaista vaali jo ekakierroksella.

- Me äänestäjät sen ratkaisemme.

- Turun yliopisto avasi ehdokkaille esitelmäsarjan vapaavalintaisista aiheista. Muut puhuvat maanläheisemmistä asioista, mutta Paavo Väyrynen Suomen, Euroopan ja ihmiskunnan tulevaisuudesta. Minusta Paavo pyrkii henkisille mitoilleen liian vaatimattomaan virkaan kun vain pienen Suomen presidentiksi.

- Uusi presidenttimme voisi tehdä esityksen hänen kutumisestaan vaikka YK:n pääsihteeriksi.

- Vanhallekin pitäisi löytää korkea tasa-arvopaikka.

- Eläkkeellä jo olevat entiset presidenttimme näyttävät vaihtoehtoisia esimerkkejä: voi vetäytyä tai aktivoitua.



- ANTEEKSI, Sinulla putosi soosia ryntäille.

- Mauri Pekkarinen teki ryntäistä median riepoteleman sanan.

- Häntä pitäisi kiittää vanhan suomalaisen rynnäs-sanan käyttöön otosta. Miksi rynnätä moittimaan sitä ja melkein puis-teleman Mauri rynnäksistä?

- Itse hän vauhditti asiaa kieltämällä ryntäilynsä.

- Kärpänen kasvaa niin helpposti harkäseksi.

- Media on kasvattamisen mestari.

- Se tekee isoja otsikoita meille, jotka ostanne niitä.



- SUOMIKIN hyväksyi jalkavä-kimiinon kiellon.

- Venäjä ei hyväksynyt.

- Se oli paha ja kallis päätös. Portti on auki vain toiseen suuntaan ja heikommat korvaavat järjestelmät maksavat enemmän.

- Lapsenlapset senkin hölmöyden saavat maksaa.

- Nyt naapuri häiritsee armeijansa navigointijärjestelmällä nopean matkaviestintäverkon rakentamista Suomen puolella jopa sadan kilometrin levyisellä raja-alueella.

- Salliiko ulkopoliittinen johtomme tämänkin?

- Missä on nyt tasa-arvo?

- Varuskuntia suunnitellaan lakkautettaviksi ja kertausharjoituksia vähennettäväksi. Alueellisen puolustuksemme vah-

vistamiseksi?

- Kun vielä typistämme asevelvollisuuttamme tai poistamme sen kokonaan ja myymme lisää maata naapurimme turisteille, olemme turvassa.

- Karhun turvasta on vain vaaksa sen kitaan.



- VETERAANIT kutsuttiin viimeiseen taisteluun. Sata veteraania kiipesi keppiensä kanssa Eduskuntatalon portaat ylös päästäkseen ministerien ja kansanedustajien puheille. Aiheena olivat kuntoutusmäärärahat. Valtio on luvannut ja rikkonut lupauksensa. Maan 260 kunnassa jäi osa kuntoutukseen oikeutetuista rintamaveteraaneista nuolemaan näppejään, kun määrärahat loppuivat kesken, usein jo puolivälissä vuotta.

- Saivatko lisää?

- Neljä miljoonaa euroa, lähinnä heikoimpien kotihoitoon.

- Hyvä sekin, mutta eikö terveempiäkin kannattaisi kuntouttaa, etteivät joutuisi kalliimpaan laitos- tai kotihoitoon?

- Niinhän järki sanoisi.

- Minäkin putosin kelkasta. Kesäkuussa terveyskeskuslääkäri torui, miksi tulen jo silloin pyytämään lähetettä, kun aion

vasta syksyllä mennä kuntoutukseen.

Kun elokuussa vein lopulta saamani paperit kuntoutustoi-mistoon, olivatkin rahat loppu-neet. Jäin kuin nalli kalliolle, enkä ole ainoa.

- Onko lääkärin keskeinen tiedonkulku noin heikkoa?

- Se ei näytä olevan heidän vahvin puolensa, mutta eihän yksittäistapauksia ole syytä yleistää.



- VALELÄÄKÄRIT ovat olleet puheenaiheina. Oletteko joutu-neet heidän hoitoonsa?

----

- Käsiä ei nouse. On ollut onni myötä.

- Jos valelääkäri kirjoittaa kuolintodistuksen, onko silloin kyseessä valekuolema?

*Pöytäläinen*

# Puhallinorkesterin viidennet

## KONSERTTI-TANSSIAISET



Jo perinteeksi muodostuneiden konserttitanssiaisten ohjelmaksi oli tällä kertaa valittu koste edellisten tanssiaisten helmistä. Säveltäjä ja taitelija nimet joko konsertissa tai tanssien aikana olivat Usko Kemppe, Georg Malmstén, Vili Vesterinen, Rauno Lehtinen ja Toivo Kärki.

■ ■ Solisteina esiintyivät Inga Sulin, Mervi Myllyoja, Vesa Nuotio ja Henrik Lamberg. Illan juontajana toimi Aarno Cronvall.

Illan alussa oli todellista odotuksen tuntua. Kun vihdoinkin Topi Kärjen Topparioikka tulee kajahti, alkoi todellinen musiikki-ilotulitus. Kuuntelijoiden innostunut reaktio välittyi soittajiin ja se puolestaan heijastui sekä solistien että orkesterin soittoiloon.

Illan juonnoissa Aarno Cronvall esitteli taiteilijat, valotti säveltäjien taustaa, kapppaleiden sanomaa ja yhteyksiä omaan aikakauteensa ja kulttuuritaustaan.

Aplodien ja kukitusten jälkeen siirryimme toiseen pääasiaan eli Miia Makkosen tyylikkään esittelyn jälkeen A'la Carhun tarjoamaan herkullisen illallisen nauttimiseen.

Sen jälkeen parketti kutsui tyylikkäästi pukeutuneet tanssiparit valssin, tangon ja muun perinteisen musiikin tahdittamina. Oli suunnaton ilo seurata, millä eleganssilla tanssi sujui aina rokahtavaan musiikkiin saakka.

Kun en itse tohdi orkesterin suorituksesta sen enempää sanoa, voin kuitenkin kehua kaikkia solistejamme, olihan mukana puolet Kivikasvoista eli Vesa Nuotio ja Henrik Lamberg, molemmat Klubin taiteellisia jäseniä ja kaksi hurmaavaa naissolistia Inga Sulin ja Mervi Myllyoja, jotka naiset komean konserttiosuutensa lisäksi liittyivät tanssiosuudessa prima vista milloin mihinkin kappaleeseen.

Ingan illan päätteeksi 70 vuotta sinä yönä täyttäneen Arto Tuomisen tervehdykseksi upeasti tulkitsema ”En päivääkään vaihtaisi pois” herkisti kaikki lähes kyyneliin ja samalla kauniisiin loppuillan ajatuksiin.

Tervetuloa ensi vuoden konserttitanssiaisiin 26.10. suomalaisten kevyen musiikin klassikoiden ja mielenkiintoisten solistien merkeissä.

*Timo Kivi-Koskinen  
(Illan isäntä)  
ja Aarno Cronvall  
Valokuvat Elias Iirola*



*Inga Sulin*



*Henrik Lamberg ja Vesa Nuotio*



*Mervi Myllyoja*

## KLUBIN JUHLAVUODEN KONSERTTI

# On laulu sielumme sanomaa

Klubilehdessämme 2/2010 julkaistussa kuoromme 10-vuotisjuhlakonsertin esittelyssä oli toivomus, että kuoro uusisi konserttinsa Klubin 135-juhlavuonna 2011, jotta mahdollisimman monet jäsenemme perheineen voisivat iloita siitä. Toive toteutuikin syyskuun viimeisenä iltana tänä vuonna. Konsertti ei ollut edellisen juhlakonsertin toisinto, vaan uusi kokonaisuus, jossa kuoron ja orkesterin ohella esiintyivät solistit ja vanhoja suosikkisävelmiä laulanut Kivikasvot. Henrik Lamberg johti kuoroa ja lauloi sen solistina. Orkesteria kapelloi Paul Jaavamo. Illan huippuna oli kuoron kolmesta konsertista taltioitun cd/dvd-äänilevyn julkistaminen.

■ ■ Konsertti toteutettiin solisteja myöten Klubin omin voimin. Esiintyjinä olivat kuoro, orkesteri ja solisteina sekä säestäjinä taiteilijajäseniämme. Osittain nuortuneen vanhan Kivikasvot-yhtyeen laulajatkin kuuluvat heihin.

Ohjelma alkoi orkesterin ja kuoron esityksinä isänmaalliskansallisissa tunnelmissa ja eteni suomalaisille tuttuun oopperamaailmaan.

Orkesteri puhalsi alkusävelmät, jotka olivat Hannikaisen, Sihvon, de Godzinskyn, Sibeliuksen ja Paciuksen tuttua ja taattua tuotantoa. Hyvään seuraan pääsi orkesterin oman







huilistin Timo Kivi-Koskisen säveltämä Onnellisten valssi. Orkesterin ja kuoron osuudet niveltivät toisiinsa yhdessä esitetyllä Suomen laululla.

Kuoron ohjelmaosa oli taustaa sitä seuranneelle oman cd/dvd-äänilevyn julkistamiselle. Solisteina esiintyivät Lauri Lehtikangas (Cosma, Rakkaus), Pekka Kuukka (Merikanto, Laatokka), Henrik Lamberg (Kapp, Pohjoisrannikolla) ja Eero Läikkö (Mozart, Sarast-

ron aaria Taikahuilusta).

### Onnistunut äänilevy

Klubimme kulttuurihistoriallisena tapahtumana julkistettiin ennen väliaikaa kuoron edellisvuosien konserteista koostettu ja äänitetty 25 laulua sisältävä äänilevy, cd- ja dvd-versioina.

Uunituoreen levyn ensimmäinen kappale luovutettiin Klubin puheenjohtajalle Johannes Koromalle ja hänen

Raili-puolisolleen. Puheenjohtaja painotti kiitospuheessaan kuoron, orkesterin ja muiden musiikkiryhteyden suurta merkitystä Klubin toimintakuvulle.

Dvd-levyyn on Vesa Nuotio sommitellut laulujen teemoihin liittyvän, pääosaltaan luontoaiheisen taustakuvituksen, jonka ansiosta levy antaa näin iloa korvan lisäksi myös silmälle. Äänitykset ja editointityön on tehnyt Editroom Oy. Tuotannon ideointi- ja johtotiimin

ovat muodostaneet Nuotion lisäksi Henrik Lamberg ja Aarno Suorsa, ulkoasun on suunnitellut Yrjö Klippi. Äänityspaikkoina ovat olleet Ruoholahden Konservatorion sali, Roihuvuoren kirkko ja Ritarihuone.

Suosittelen levyn hankkimista koti-iltojen iloksi ja joululahjaksi omaisille ja ystäville. Sen aikaansaaminen on yksi vahva todiste siitä, että Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi. Konsertissa jäi tosin hieman ihmettelemään sitä, että Konservatorion salissa oli tyhjiäkin paikkoja. Ehkäpä seuraavalla kerralla... Levyjä saa Klubimestareilta ja musiikki-liikkeistä.

### Solisteja ja vanhoja suosikkeja

Väliajan jälkeen astuivat esille solistit. Kristian Attila taituroi

pianolla Brahmsia ja Griegiä. Kuin punaisena kukkana lennähti lavalle Mervi Myllyoja, joka on melkein Klubin kummityttö. Hän loihti viulustaan Manuel de Fallan ja Carlos Gardelin säveliä. Baryton-torvitaitelijoiden huippuihin kuuluva Hannu Sihvonen loi Schubertin Serenadilla runollisen tunnelman, joka vaihtui Konsta Jylhän Paremmän valssin myötä vahvaan suomalaiskansalliseen. Tämä harvemmin kuultu solistisoitin tulkitsi taitajan käsissä herkästi molemmat.

Pauli Jaavamon kapelloima Klubin orkesteri avasi Toivo Kärjen ja Rauno Lehtisen sävellyksillä tietä Kivikasvotyhtyeelle, jossa lauloivat Antti Hyvärisen säestyksellä Matti Siitonen, Vesa Nuotio, Ismo Sajakorpi ja yhtyeen uusin, vasta kaksivuotinen jäsen Henrik

Lamberg. Yhtyeen ohjelma sisälsi varsinkin varttuneemmalle yleisölle tuttuja 60-luvun suosikkisävelmiä alkaen Juha Vainion laulusta: Elämää ja erotiikkaa.

Konsertin mainiona juontajana toimi taiteilijajäsenemme Aarno Cronvall. Hänen äänensä pehmeä sointi ja mainiot kommenttinsa saivat osaltaan kuulijan viihtymään konsertin sävelmaailmassa. Esiintyjä ei kukitettu suotta.

Klubimme voi olla ylpeä keskuudessamme vapaaehtoisina toimivista, taidoissaan jatkuvasti kehittyvistä kulttuuriryhmistä. Sellaisia ovat mm. orkesteri ja kuoro, jotka tekevät pyyteetöntä työtä yhteiseksi iloksemme.

Kuoron konsertit ovat kunnioitettavia saavutuksia, kun muistaa, että se 67 vuoden keski-ikänsä kuuluu tavallaan jo veteraanikuoroihin. Kaksin verroin kunnioitettava on oman äänilevyn tuottaminen, onhan se lajissaan Klubin ensimmäinen ihan oma taiteellinen tuote. Laulajat ovat laskeneet, että siihen on tarvittu 25 000 vapaaehtoista miestyötuntia. Tämä on aihetta noteerata nyt vapaaehtoistyön teemavuotena.

Veljet, lakki päästä!

Muistatthän kuoron joulukonsertin Vanhassa kirkossa 16.12.2011!

*Antti Henttonen  
Kuvat Kari Kuusisto*



## Esittelyssä Jarmo Pekkala

**Klubin syyskokouksessa 17.11.2011 johtokuntaan vuosiksi 2012 – 2014 valittu Jarmo Pekkala on syntynyt 13.9.1952. Hän kertoo olleensa mukana politiikassa koko ikänsä 15-vuotiaasta asti. Vuonna 1987 hän siirtyi politiikan taloushallintoon.**

■ ■ Pekkala on ollut Klubin talous- ja hallintotoimikunnan jäsenen kaksi vuotta. Jo häntä johtokuntaan esitettäessä hänelle soviteltiin toimikunnan puheenjohtajan tehtävää. Kysymykseen, miten hän näistä lähtökohdista näkee Klubin talouden näkymät, kun etenkin viime vuosina on aikaisempaa useammin korostettu säästämisen tärkeyttä, hän totesi, että säästäminen on aina viisasta, jos sitä ei viedä liiallisuuksiin. Kun Klubilla on 3000 jäsentä ja kiinteistö keskellä Helsinkiä, Klubilla on hyvät edellytykset monipuoliseen jäsenoimintaan ja myös taloudelliseen tulokseen.

Kysyttäessä muista mielenkiinnon kohteista Klubin toiminnassa, Pekkala kertoi olevansa

kiinnostunut hyvän ruuan ja juoman lisäksi kulttuurihistoriasta, historiasta yleensä ja sukupolvien välisestä vuorovaikutuksesta. Liittyessään vuonna 1985 Klubiin, hän koki ”maalaispoikana” Klubin tarjoavan huikkeen mahdollisuuden keskusteluyhteyteen vanhempien viisaiden ja sivistyneiden ihmisten kanssa. Hän pitää tärkeänä, että Klubiin saadaan nuoria jäseniä paitsi Klubin itsensä kannalta, myös jotta nuorille tarjoutuisi samanlaisia mahdollisuuksia kuin mitä hän itse on kokenut Klubilla saaneensa.

Henkilökohtaisista asioista kysyttäessä Jarmo Pekkala kertoi perhesuhteistaan, että hänellä on vaimo ja kuusi aikuista lasta, jotka kaikki ovat yhteiskunnallisesti kiinnostuneita, mutta eivät kuitenkaan mukana poliittisessa järjestötoiminnassa. Juuri tämä päivä oli ollut Pekkalalle muutoinkin merkittävä, koska hän hankki omistukseensa esi-isänsä vuonna 1900 rakennetun maatilan päärakennuksen pihapiireineen Laukaasta osoitteessa

Pekkalantie 30.

Kysyttäessä vielä, miltä tuntuu toimia aktiivina Klubilla ja pian myös sen johtokunnassa ja samaan aikaan Klubin merkittävimmän vuokralaisen Kansallisen Kokoomuksen palveluksessa, Jarmo Pekkala toivoi voivansa olla hyödyksi klubiveljille osaamisensa ja kokemuksensa kautta. Pitkäaikaisesta toiminnasta kiinteistön kaikissa kerroksissa on kertynyt tietoa ja verkostoa, jota voi hyödyntää johtokuntatyössä. Myöskään merkittäviä jääviys ongelmia hän ei näe, koska pitkäaikainen 10 vuoden vuokrasopimus on juuri allekirjoitettu ja vuokratilojen iso remontti on takanapäin.

Kysyttäessä, mitä etunimeä Jarmo Pekkalasta tulisi puhutelmienä käyttäen, hän sanoi Jami, kun sitä käyttävät kaikki hänen ystävänsä ja tuttavansa ja Jamiksi hän myös itse esittelee itsensä.

*Elias Iirola*

## Klubin johtokuntaan kuuluvat vuonna 2012

- pääkonsuli Johannes Koroma puheenjohtajana,
- professori Olli Alho,
- diplomi-insinööri Jari Karpakka,
- kauppatieteen maisteri Juha Kojonen,
- vuorineuvos Jere Lahti,
- laulutaiteen lehtori Henrik Lamberg,

- hallintopäällikkö Jarmo Pekkala,
- eversti Pekka Rapila ja
- toimitusjohtaja Matti Saari.

Johtokunta valitsee vuoden 2012 ensimmäisessä kokouksessa keskuudestaan vuodeksi kerrallaan varapuheenjohtajan, joka toimii myös Klubin varapuheenjohtajana



*Jarmo Pekkala (vas) ja Jere Lahti  
Kuva: Veikko Hannula*

## Klubin syyskokous

**Vuoden 2011 syyskokous pidettiin marraskuun 17. päivänä. Kokouksen alkamisajan lähestyessä Klubin pääsali sekä Pohjola- että pankkikabinetit täyttyivät hetkessä kaikki niin että istumapaikat taisivat välillä jo loppuakin. Läsä oli yhteensä 140 Klubin jäsentä. Kokouksen puheenjohtajana toimi hyvällä rutiinilla Klubin kunniapuheenjohtaja Martti Enäjärvi ja sihteerinä Klubin sihteeri Inkeri Lohivesi-Virkilä.**

■ ■ Klubin puheenjohtaja Johannes Koroma käsitteli Klubin tilaa koskevassa puheenvuorossaan 135-vuotisjuhluvuoden kunniaksi järjestettyjä merkittäviä kulttuuritapahtumia Klubin jäsenoiminnassa. Hän kertoi myös Klubin suuresta nyt jo päätökseen saatetusta saneerausohjelmasta.

Muista puheenvuoroista mainittakoon johtokunnan jäsenen Jere Lahden esittelemä Klubin tulevaisuustyöryhmän raportti.

Sääntömääräisistä asioista hyväksyttiin Klubin toimintasuunnitelma vuodelle 2012 sekä talous- ja hallintotoimikunnan puheenjohtajan Kari Karvosen esittelemä tulo- ja menoarvio. Samalla päätettiin pysyttää liittymismaksu ennallaan 200 eurossa, mutta korottaa jäsenmaksu 190 euroon.

Pieni yllätys oli kuitenkin vielä tulossa, kun päästiin käsittelemään kahden johtokunnan

jäsenen valintaa. Erovuorossa ja uudelleenvalintakelpoisia olivat Kari Karvonen ja Jere Lahti, joista Kari Karvonen oli ilmoittanut, ettei hän ole käytettävissä toiselle kolmivuotiskaudelle. Jere Lahtea esitettiin toiselle kaudelle ja toiselle johtokunnan jäsenen paikalle ehdotettiin Jarmo Pekkala. Kun muita ehdotuksia ei tullut, ehdotetut jäsenet valittiin yksimielisesti Klubin johtokunnan jäseniksi ensi vuoden alusta alkavaksi kolmen kalenterivuoden kaudeksi eli siis vuosiksi 2012 – 2014.

Vaikka monesti jännityksellä odotettu äänestys johtokuntaan valittavista jäsenistä tällä kertaa kokematta, salissa vallitsi ratkaisuun kaikin puolin tyytyväinen tunnelma. Kirjoittaja onnittelee tehtävään valittuja. – Johtokunnan uuden jäsenen Jarmo (Jami) Pekkalen ajatuksia on kirjattu erikseen tässä lehdessä.

*Elias Iirola*

## Jäsenten yhteystiedot ja kuvat

■ ■ Keväällä 2012 julkaistaan jälleen täydellinen jäsenluettelo. Jäseniä pyydetään tarvittaessa päivittämään kuvansa ja ammattinsa. Nämä voi lähettää joko sähköpostilla alla olevaan osoitteeseen tai postitse Klubille.

Jäsenrekisterissämme on suurehko määrä vanhentuneita puhelinnumeroita ja sähköpostiosoitteita. Nämäkin pyydetään oikaisemaan. Klubin tiedustustoiminnasta osa tapahtuu käyttämällä sähköpostia. Esimerkiksi viikkokirje lähetetään kerran viikossa koko jäsenistölle sähköpostitse. Jäsenlehti postitetaan neljä kertaa vuodessa ja oikea postitusosoite on tärkeä.

*Hyvää joulunaikaa  
Klubin sihteeri  
Inkeri Lohivesi-Virkilä  
040-756 9665  
sihteeri@klubi.fi*



# Neuvostoliiton kaupan loppuminen

Syyskokouksen jälkeen klubin puheenjohtaja Johannes Koroma käsitteli Neuvostoliiton kaupan päättymistä suomalaisen teollisuuden näkökulmasta. Hän totesi, että koko 1980-luvun jälkipuoliskon ajan Suomeen tuli viestejä Neuvostoliiton halusta vaihtaa kaupan maksuissa clearing-rupla vapaasti vaihdettaviin valuuttoihin. Suomalaiset ja erityisesti vientiyritykset vastustivat voimakkaasti tätä muutosta, koska juuri clearing-ruplan ansiosta kauppa oli hyvin kannattavaa ja vienti kasvoi vuosi vuodelta. Toinen muutosta ennakoivat tekijä oli presidentti Mihail Gorbatschovin käynnistämä perestroikka, joka tähtäsi ulkomaankaupan vapauttamiseen hallituksen poliittisesta ohjauksesta. Sitä Suomessa ei osattu arvioida kunnolla.

■ ■ Näihin merkkeihin ei kiinnitetty juurikaan huomiota. Sen sijaan varsinkin teollisuudessa kannettiin suurta huolta Suomen viennin leikkaamisen uhasta, jonka aiheutti Neuvostoliiton vuosia jatkunut kasvava velkaantuminen Suomelle. Suomalaiset vientiyritykset vaativat aina lisävelan hyväksymistä, kun vaihtoehtona näytti olevan viennin leikkaaminen. Vientiylijäämän kasvu herätti kyllä huolta, mutta sitä pidettiin tilapäisenä ongelmana, joka ratkeaa kun öljyn maailmanmarkkinahinta normalisoituu.



Clearing-kaupan viimeisinä vuosina yrityksille annettiin mahdollisuus käyttää toimitusluottoja viennin rahoittamiseen, ja sen seurauksena suomalaisille vientiyrityksille jäi noin 7 miljardia markkaa saatavia Neuvostoliiton ajautuessa maksukyvyttömyyteen. Suurimmillaan idänvienti olikin 26 prosenttia Suomen koko viennistä.

Neuvostoliitossa ostajina olivat valtion monopolit, Suomessa viejinä olivat kartellit, joita oli paperi-, telakka- ja rakennusteollisuudessa, osa niistä hyvin salaisia. Yhtiöt sopivat keskenään tulevista tilauksista, niiden hinnoittelusta ja erikoistumisesta. Suomalaisille yrityksille viennin osuus saattoi olla

neljännes tuotannosta, mutta puolet voitosta.

Ulkoministeriön kauppapoliittisella osastolla oli varhain tietoa kauppaa uhkaavista tekijöistä ja hyvissä ajoin oli laadittu arvio sen merkityksestä Suomelle. Myös Moskovan suurlähettiläs Heikki Talvitie oli varoittanut ministeriötä siitä, että venäläiset yritykset eivät enää halua myydä clearingin kautta, koska ne eivät halua ruplia, vaan valuuttaa. Vaihtoehtoisia suunnitelmia osittaisesta sekajärjestelmästä ja ylimenokaudesta oli valmisteltu, mutta mikään niistä ei kelvannut Neuvostoliitolle. Maan hallintokaan ei lopulta enää toiminut normaalilla tavalla ja Boris Jeltsinin valinta

# ei ollut yllätys kaikille

Venäjän presidentiksi romutti lopullisesti liittovaltion.

Varoituksia tuli paljon. Varaulkomaankauppaministeri Vorontsov vaati, että ”Suomen ei tulisi myöntää vientilisenssejä ilman ministeriön pyyntöä, vaikka ostajat vetoaisivat tuotannon pysähtymiseen toimituksien viivästymisen seurauksena.” Länsikaupan päällikkö Ledentsov varoitti, että vaikka poliittisella tasolla voitaisiin pakottaa valmistelemaan runkosopimus clearingin pohjalta, elävä elämä ei voitaisi pakottaa sopeutumaan runkosopimukseen. valuuttahallinnon päällikkö Koltunov opasti suomalaisia yrityksiä maksuviiveiden ilmetessä keskeyttämään toimitukset välittömästi ongelmien ilmaantuessa. ”Tarkoituksena on opettaa suomalaiset yritykset kiinnittämään huomiota kaupan takuisiin. Suomalaisen ei tulisi toimittaa Neuvostoliittoon ilman, että ovat saaneet edeltä käsin taatun varmistuksen maksuista. Mikäli maksuviiveitä on jo esiintynyt, viisain menettely on keskeyttää jatkotoimitukset.” Neuvostoliiton kaupallinen edustaja Inkin sanoi, että vaikka Suomi ei ole luopunut clearingista vielä kolmessakymmenessä vuodessaakaan, on SNTL:ssa pyrkimyksenä luopua siitä ensi vuoden alussa”. Myös Suomen Pankilla oli jo varhain käsitys Neuvostoliittoa uhkaavasta maksukyvyttömyydestä, mutta nämä käsitykset

jäivät pääosin pankin sisälle.

Yrityksissä ei tätä tiedetty eikä vaikeuksiin uskottu: ”Kun ostajia ei näyttänyt häiritsevän mitään, niin miksi myyjien pitäisi kieltäytyä kaupoista.” Jotkut suuryritykset saivat epävirallista tietoa suoraan kaupakumppaneiltaan ja ne olivat vähentäneet toimituksiaan Neuvostoliittoon. Suurin osa suomalaisista vientiyrityksistä luotti edelleen varauksetta kaupan jatkuvuuteen. Siihen oli hyvä syykin, sillä venäläiset ostajat eivät vähääkään pidätelleet, uusia kauppasopimuksia tehtiin aivan vuoden 1990 loppuun saakka ja poliitikot molemmissa maissa puhuivat kaupan kasvusta. Ja olihan kaupan takuuna Kekkosen ja Breshnevin nimikirjoitukset.

Lopullinen tieto kahdenvälisen kaupan loppumisesta saatiin, kun varapääministeri Sitarjan Suomen Itsenäisyyspäivän juhlavastaanotolla ilmoitti suurlähettiläs Heikki Talvitiele, ettei Neuvostoliiton öljyteollisuus enää suostunut myymään öljyä Suomeen clearing-ruplilla. Ruplilla ei Suomesta löytynyt myyjien mielestä mitään ostettavaa. Neuvostoliiton poliittinen johto olisi Sitarjanin mukaan halunnut jatkaa kahdenvälisestä kauppaa Suomen kanssa, mutta ei voinut enää pakottaa ulkomaankauppa-oikeuksia perestroikan myötä saaneita yrityksiä siihen.

Uutinen yllätti suomalaiset,

niin poliitikot kuin yrityksetkin. Monet toimitukset olivat kesken, moni kauppalasku oli maksamatta ja useat suomalaiset idänkauppaa käyvät yritykset olivat tyhjän päällä. Maksamattomia saatavia oli vuoden 1990 lopussa Neuvostoliitosta noin 7 miljardia markkaa. Suurin osa niistä oli suomalaisten pankkien antamia vientiluottoja, joita selvitettiin pitkään eikä kaikkia maksuja ei koskaan saatu. Neuvostoliiton tilivelka Suomelle oli vuosittain keskimäärin yli 2,3 miljardia markkaa, joka tarkoitti, että Suomen Pankki subventoi Neuvostoliiton kauppaa. Clearing-kaupassa Suomi jäi velkaa Neuvostoliitolle 87 miljoonaa ruplaa (570 miljoonaa markkaa). Sen sijaan venäläisiltä ostajilta jäi laskuja maksamatta suomalaisille viejille runsaat 7 miljardia markkaa.

Jälkikäteen on yritetty selvittää kaupan loppumisen syitä. Tällöin on päädytty arvioon, että clearing-kaupan koettiin hyödyttävän Suomea enemmän kuin Neuvostoliittoa. Suomi koettiin riistäjäksi, koska Suomeen vietiin raaka-aineita ja pääosin öljyä, joka voisi olla valuuttatulojen lähde. Neuvostoliittolaisia ostajia tuntui ärsyttävän myös Suomen tiukka vaatimus korkeasta kotimaisuusasteesta eikä suomalaisten kulutustavaroiden laatuakaan aina pidetty riittävänä.

Johannes Koroma

# Hyvät Klubiveljet



**Loppuelämäni kestävä Klubi-jäsenyyteni alkoi 1999, kun edesmennyt Masa Larva ja Karjalan Yhteiskoulun luokkatoverini Jukka Lehtinen kysyivät, kiinnostaako minua Klubin jäsenyys ja tarjoutuivat kummeiksini. En tiennyt Klubista mitään, joten he kutsuivat minut tutustumislounaalle Tanttukabinettiin. Kuultuani Klubin toiminnasta ja nähtyäni tilat, minun oli helppo täyttää jäsenhakemus. Tätä päätöstä en tule koskaan katumaan.**

■ ■ Rouva Fortuna ja Kadetikunnan pääsihteeri, eversti Pekka Rapila olivat ratkaisevassa asemassa, että hain toiminnanjohtajan tehtävään syksyllä 2005. Pekka tiedusteli minulta: ”Oletko huomannut, että Klubin toiminnanjohtajan tehtävä on auki”? Vastattuani kielteisesti Pekka haki lehden työpöydältään ja luin hakuilmoituksen. Siinä toiminnanjohtajalta edellytettiin a) klubihenkisyyttä b) hyvää suullista ja kirjallista esitystaitoa, c) sähköisen viestinnän hallintaa, d) yhteistyökykyä e) taloudellista luotettavuutta. Henkilöä, joka ”on isolla sydämellä klubihenkinen, ymmärtää poikkeavia työaikoja arvostaen kuitenkin vapaita viikonloppuja ja rauhallisempaa kesäjaksoa” pyydettiin hakemaan tehtävään.

Luettuani ilmoituksen Pek-

ka sanoi: ”Täytät mielestäni kaikista tuntemistani ihmisistä kriteerit parhaiten”. Kysyin hämilläni: ”Oletko tosissasi??”, hän vakuutti olevansa. Kotiin päästyäni kirjoitin hakemukseni ja CV:n. Seuraavana päivänä 10 minuuttia ennen määräaikaakaan vein ne klubimestareille.

Lokakuun johtokunnan kokouksen jälkeen nimitysvaliokunnan puheenjohtaja Leif Nordin kutsui minut haastatteluun. Aulassa vastassa oli Leif Eklöf, joka pyysi odottamaan 10 minuuttia ja tulemaan sitten Johtokunta-kabinettiin. Koputin oveen, kuten alokasikana opetetaan, odotin vastausta 10 sekuntia, koputin uudelleen ja astuin alokasoppien mukaan sisään. Hämmästyin todella; toisella puolella pöytää istui 8 johtokunnan jäsentä ja toisella puolella oli tuoli minua varten. Sanoin spontaanisti: ”olen tulossa työhaastatteluun, mutta tämä näyttää ristikuulustelulta”. Tunnin leppoisan kuulustelun jälkeen Lefa saattoi minut ala-aulaan, todeten haastattelun menneen hyvin, vaikka ”ensireaktiosi oli aika spontaani”. Lefan kanssa tuolloin alkaneelle ystäväyhdelle, joka on kestänyt myös myrskyt, ei näy loppua. Mannerheim-sivujen yhtenä luoja, webmasterina ja päätoimittajana kiitän häntä tuesta ja toimikautenani Klubin hyväksi tekemästään työstä.

Marraskuun 5. päivä 2005 sain tietää tullee valituksia tehtävään. Matti Viljasen kanssa allekirjoittamani työsopimus oli lyhyt ja ytimekäs. Matilta olen saanut paljon tukea ja veljellinen vinoilu on ollut ja jatkuu molemmin puolisena.

Hienojen esimiesteni Matti Packalénin ja Johannes Koroman lisäksi ne noin 100 vapaaehtoista, jotka puurtavat kaikkien Klubiveljien eteen johtokunnassa, KOY:n hallituksessa, toimikunnissa, jaostoissa ja lukemattomissa muissa tehtävissä ovat suuresti vaikuttaneet siihen, että päivääkään en vaihtaisi pois. Upeat lähimmät työtoverini klubimestarimme Artsi ja Jallu sekä oikea käteni ja liian monesti myös päätäni korvanut sihteerimme Inkeri ansaitsevat mitä suurimmat kiitokseni yhteisestä työjaksostamme.

Matti Packalénin horjumaton tuki on minulle alusta asti ollut korvaamatonta. Upseeriurallani minulla on ollut monta hyvää esimiestä, joita arvostan sekä esimiehinä että ihmisinä. Matti on kuitenkin kohdalleni osuneista esimiehistäni paras. Hänen kanssaan joulukuussa 2005 käymäni strategia-palaveri on ohjannut toimintaini koko kuusivuotisen kauteni ajan ja säilyy mielessäni aina.

Kulttuurilippulaivojemme kuoron, orkesterin ja Jazz-bändimme lisäksi muut musiikki-

ryhmät, kulttuuriohjelmamme, taiteilijamme ja valokuvaajamme edistävät Klubilehdessäkin esille tuotavaa Klubin roolia kulttuuriklubina. Sellaiseksi Klubi perustettiin ja sen alkuvuodet osuivat suomalaisen kulttuurin kulta-aikaan. Kiitos kaikille, jotka tuotate iloa ja elämyksiä meille muille. Olen nauttinut samanne lahjan käytöstä aina.

Klubin keskeisimmän partnerin – ravintolan – vetäjät Riitta Malmberg sekä Miia Makkonen ja hänen ”parempi puoliskonsa” Petri Karhu ovat mielestäni sisäistäneet Klubihengen paremmin kuin monet meistä Klubiveljistä. Aiemmin mainitussa Matti Packalénin kanssa käymässäni palaverissa ravintoloitsijan vaihto todettiin yhdessä kriittiseksi ja siihen päätettiin varautua ajoissa. Huolemme osoittautuivat turhiksi! Kiitos siitä kuuluu Riitan ymmärrykselle huoltamme kohtaan sekä hänen antamille neuvoille vaihtoprosessia suunnitellamme ja sen aikaan. Kun vielä Miia&Petri tunsivat aitoa paloa haastavaan tehtävään, kannaltani vaihto sujui lähes kitkatta.

Suuren vaikutuksen minuun on tehnyt tarjoiluhenkilökunnan ainainen positiivisuus ja palvelualltius. Heidän ansioistaan minä viihdyn Klubilla kuin kotonani, josta vaimoni Raili on

usein kateellinen. Tiedän monien Klubiveljien kotona ajateltavan samoin. Kiitos teille, jotka saatte tämän tunteen aikaiseksi.

”Armeija marssiin vatsalaaan” on ainakin yli 2500 vuotta vanha totuus. Niin tekee myös Klubi. Vuonna 1982 olin vartiovene Röytän päällikkönä. Kolmen viikon merivoimien pääsotaharjoitusta seurasi viikko merivoimien päivystävänä aluksena ja sen jälkeen vielä kolme viikkoa yhtäjaksoista sukellusveneeseen etsintää Ahvenanmerellä. 29-hengen miehistölle ei jatkuva 4-tunnin rytmisä vaihtuva vahtipalvelu olisi ollut mahdollista ilman motivoituneita, ahtaissa, kuumissa ja jatkuvassa liikkeessä olevissa tiloissa työskennelleitä, vapaa-ajoistaankin tinkineitä laivakokkeja. Tällaisina sankaripuurtajina olen oppinut tuntemaan teidät Pete, Jussi, Reetta, Kirsi, Satu, Eetu ja Toni. Teidän liian vähäiselle kiitokselle jäävä näkymätön, mutta todella maukkaan lopputuloksen tuottava työnne ansaitsee mitä suurimman arvostukseni ja kiitokseni.

On vaikea kuvitella yhdistystä, joka olisi kyennyt vapaaehtoisvoimin jo 1990-luvun lopulta alkaen pystyttämään tuolloin uuteen nettimaailmaan Mannerheim- ja Sibelius-sivustojen kaltaiset julkaisut. Niillä vieraillee satojatuhansia kiin-

nostuneita yli 50 maasta ja kai-kista maanosista. Toivottavasti myös Ylppö-sivuston teknisen toteutuksen vaatima rahoitus saadaan järjestymään, jottei osaamisen ketju pääse katkeamaan.

Klubin menneisyys, nykyisyys ja – niin toivon – myös tulevaisuus ovat loistavia esimerkkejä vapaaehtoisuuteen pohjautuvasta kansalaistoiminnasta. Matti Packalénin määrittämä motto on ”Klubi elää nykypäivässä perinteitä kunnioittaen, mutta tulevaisuuteen katsoen” kuvaa hienosti Klubin toimintaa perustamisesta nykypäivään. Perustajamme olivat todellisia visionäärejä. Mutta eivät heidän seuraajansakaan ole jääneet Pekkaa pahemmiksi: Sodan aikana perustetun Klubin Kannatusyhdistyksen visio omasta Klubitilasta toteutui 1959, kun kiinteistömme valmistui. 1980-luvun puolivälissä Klubin johto käänsi pitkän toiminnan lamaannuksen ja jäsenkadon nousuun. 1999 Klubi teki rohkean päätöksen ostamalla kiinteistön koko osakekannan Kokoomuksen säätiön joutuessa luopumaan omistamastaan 49%:sta KOY:n osakeita. Mannerheim- ja Sibelius – sivustojen ideoijina ja tekijöinä olivat uuteen internet-tekniikkaan täysin vihkiytyneet ja luottaneet klubiveljet. He ovat perustajiemme ennakkoluulo-

tomia jälkeläisiä.

Parin viimevuoden aikana minulle on ollut iloksi, opiksi ja kokemukseksi saada tehdä töitä Jere Lahden johtamassa, tulevaisuuteen katsovista klubiveljistä ja muista asiantuntijoista koostuvassa tulevaisuustyöryhmässä. Toteuttamalla sen ja kiinteistöalan huippuammattilaisista koostuvan KOY:n hallituksen ehdotuksia Klubi turvasi tilojen riittävyden vastaamaan kasvavaa ja monipuolistuvaa toimintaansa. Kesällä toteutettu talotekninen remontti luo pohjan Klubin taloudellisille edellytyksille pitkälle tulevaisuuteen. Toivottavasti tulevaisuustyöryhmän Klubin arvomaailman säilymiseen, yhteisöllisyyden ja Klubihenkisyyden korostamiseen tähtäävät esitykset tullaan seuraajani aikana toteuttamaan.

Vuonna 2008 uudistettu KOY:n hallitus ja sen toimitusjohtaja ovat tehneet erityiskiitoksen ansaitsevaa työtä. Heistä haluan korostaa KOY:n hallituksen puheenjohtajan Erkki Anttilan roolia. Olet toiminnallasi ylittänyt kaikki Sinuun kohdistamat toiveeni, kun 2007 Klubin golf-kisojen yhteisellä kierroksellamme ilmaisit valmiutesi antaa koulutukseesi ja pitkäkään kokemukseesi perustuvan ammattitaitosi kiinteistö- ja rakennusosalta Klubin vapaaehtoistyöhön. Kesän suurprojek-

tin onnistumisesta kiitän lisäksi KOY:n hallituksen jäsentä Markko Häkkistä. Sinun ansiostasi hanke pysyi budjettiraameissa eikä etukäteen suurimpana riskinä pidetty aikataulu haitannut kohtuuttomasti Klubin tai vuokralaistemme toimintaa.

Työni muuttuminen myös harrastukseksi on vaatinut perheeltäni paljon. Olen todella kiitollinen vaimolleni Railille ja lapsilleni Sohville, Martille ja Maijalle. Te olette olleet suurena ja kannustavana tukenani. Työ ja siihen liittyneet vastoinkäymiset ovat hitsanneet meitä yhteen. Olen vienyt teiltä paljon aikaa ja huomiota, jonka toivon voivani Teille korvata, kun työ nyt päättyy.

Olen saanut toiminnanjohtajakaudeltani uskomattoman paljon. Tärkeimpänä suuren joukon uusia ystäviä! Aloittaesani tunsin nimeltä ja kasvoilta noin 70 Klubiveljeä, nyt teitä on yli 400. Valtaosasta teitä tiedän voivani kysyä neuvoa tai apua sitä tarvitessani. Tämäkään kirjoitus ei olisi syntynyt ilman monien apua.

Kunniajäsenet ovat varauksetta tukeneet työtäni. Erityisen paljon neuvoja, opastusta ja ystävyyttä olen saanut kunnia-puheenjohtajien Mikko Pohtolan ja Martti Enäjärven lisäksi pitkäaikaiselta jäseneltämme Gunnar Laatiolta. Kun minulla oli vaikeita asioita, keskustelin

usein heidän kanssaan. Aina he kysyivät: ”tunnetko, että ratkaisusi edistää klubin etua ja sen henkeä”. Jos vastaukseni oli myönteinen, kuului neuvo: ”toteuta se sitten niin”. Tässä mielessä olen kokenut heidät 17-vuotiaana menettäneeni isän korvikkeena.

Kolme päivää ennen kuolemaansa Mikko soitti ja esitti toivomuksen: ”Jos saatte säätiön perustettua, arvostaisin, jos sinne saataisiin nimeäni kantava rahasto, joka edistäisi ”työkäluni” suomenkielen käyttöä ja asemaa”. Pohtola-rahasto loi pohjan sille, että Klubin järjestämä Suomalainen kirjoituskilpailu on suosituin äidinkielen kirjoituskilpailu lukiolaisten ja ammatillisissa oppilaitoksissa opiskelevien keskuudessa.

Johannes Koroma toivoi noin vuosi sitten, että jatkaisin tämän vuoden lopussa päättyvää toimikauttani hänen puheenjohtajakautensa. Lupasin vastata keväällä. Huhtikuussa ilmoitin hänelle, etten halua jatkaa Syynä on se, että koen olevani parhaimmillani voidessani luoda jotain uutta tai korjata vanhaa. Nyt on hyvä hetki ottaa uusi mies tilalleni. Tavan, jolla jätän tehtävät, olin toivonut olevan toisenlainen.

Kiitän kaikkia yhteistyökumppaneitani kuuden vuoden ajalta. Tilitarkastajamme Kari Manner, Jarmo Lohi ja Hannu

Riippi, kirjanpitäjämme Päivi Paavela ja Raija Niiniluoto, KOY:n toimitusjohtaja Juhani Ruskeepää ja isännöitsijä Pasi Kanerva ovat antaneet korvaamatonta apua aina, kun olen sitä tarvinnut. Olen myös oppinut heiltä paljon. Vuokralaisten edustajien Taru Tujusen & Jarmo Pekkala, Matti Pajulan & Dick Strandelin, Pekka Koskikarin, Jaakko Saransalmen ja Jussi Kuusniemen kanssa yhteistyö on ollut mutkatonta. Olette aina tarvittaessa joustaneet. Nordean keskustan yrityskonttorin johtaja Pekka Silta-vuori ja asiakasvastaavamme Eeva Kultanen ovat ymmärtäneet Klubin olevan arvokas asiakas. En voi kuvitella, että yhteistyö joidenkin toisten kansainvälisen suuren pankkikonsernin edustajien kanssa hoituisi yhdellä puhelinsoitolla, tekstiviestillä tai sähköpostilla. Näin on tapahtunut usein. Koko toimikauteni ajan yhteistyö painotalomme Forssa Printin kanssa on ollut joustavaa. Jarmo Pennasella ja Markku Moleniuksella on ollut paino oikeilla asioilla.

Lopuksi vielä toiminnanjohtajan ja säätiöasiamiehen erityisen lämmin kiitos ja arvostukseni Klubiveli Jens Storbomille! Halusit esimerkkiä osoittaaksesi julkisuuteen tekemäsi merkittävän suuruisen lahjoituksesi Klubin säätiölle. Jensin tavoin

toivon, että mahdollisimman moni Klubiveli, jotka arvostavat Klubia Jensin minulle kertomalla tavalla seuraisivat hänen esimerkkiään. Näin Klubin perustajien yhteiskunnallisen työn perintö voi jatkua.

Ennen tämän lehden ilmestymistä, olen jättänyt toiminnanjohtajan tehtävät. En kuitenkaan aio jäädä passiivijäseneksi. Tulen toimimaan aktiivisesti, ehkäpä minut hyväksytään laulamaan kuoroonkin.

Klubi on niin ainutlaatuinen yhteisö, että sen jäsenyydestäkin kannattaa olla ylpeä. Itse olen saanut olla tämän laivan perämiehenä kuusi vuotta. Toivotan seuraajalleni yhtä antoisia hetkiä vaativassa, mukaansa tempaavassa, mutta palkitsevassa työssään. Olen luvannut puheenjohtajallemme antaa kaiken tarvitsemäsi tuen niin halutessasi.

Toivoin täyttäneeni kirjoituksen alussa olevan hakemuksen muotoilleiden, minut valinneiden johtokunnan jäsenten sekä ennen kaikkea jäsenistön minuun kohdistuneet odotukset. Itse tunnen, että ainakaan Klubihenkisyyden puutteesta minua ei voi syyttää.

*Rauhallista joulun aikaa ja Hyvää Vuotta 2012! Klubilla tavataan!  
Jyrki Berner*

# Porrassalmi IV, Etelä-Savon kulttuurin vuosikirja 2011

**Savon sotilasperinneyhdistys Porrassalmi vaalii erityisesti savolaista sotilasperinnettä ja sotaväen monikerroksisia kulttuurisia vaikutuksia maakuntaan, mutta ulottaa kenttensä myös tieteen ja taiteen alueille.**

■ ■ Uuden vuosikirjan pääkirjoitus pohtii eteläsavolaisuuden identiteettiä tämänvuotisen kyselytutkimuksen pohjalta ja pelkää eteläsavolaisten kulkevan sitä polkua taaksepäin, joka johtaa kiinteän aluekokonaisuuden syntyyn. Vuoden 1743 raja halkaisi Etelä-Savon kahden eri valtakunnan alueelle, ja rajan kummallakin puolella ryhdyttiin kehittämään omia aluekeskuksia eli Mikkeliä ja Savonlinnaa. Jyrki Paaskoski pohtii vuosikirjan artikkelissaan, voisivatko näiden kahden seutukunnan nykyään niin selvästi eri tavoilla toimivien ja ajattelevien identiteettien juuret johtua vuoteen 1812 asti kestäneestä jyrkästä erosta.

Kirjassa on 20 artikkelia, ja pääteema on marsalkka Mannerheimin kuoleman 60-vuotispäivän kunnioittaminen. Artikkeleista viisi esittelee suoraan Mannerheimin henkilöhistoriaa. Mikkelä on näyttämöllä Mannerheimin henkilökuvien kautta. Mannerheimin ura ja elämä esittäytyvät monipuolisesti, kuten näkyy artikkelien otsikoista:



*Mannerheimin Aasian-matkan tausta ja kirjalliset tulokset (Harry Halén)*  
*Gustaf Mannerheim hevosmiehenä ja ratsuväen upseerina (klubiveli Ilmari Ojala)*  
*Mannerheim metsästäjänä (Ilkka Ilmola)*  
*Mannerheimin non-verbaali johtaminen (Eero Tarasti)*  
*Mannerheim runon peilissä (Osmo Pekonen)*

## Bridgestä klubin uusi harrastusmuoto

■ ■ Klubin bridgeharrastajat käynnistivät viime syksynä bridgekurssin, jonka puitteissa toistakymmentä vasta-alkajaa ja peliä jo tuntevaa klubilaisista on kokoontunut kuulemaan bridgeluentoja ja pelaamaan harjoituspelejä maanantaisin klo 13 alkaen.

Keväällä 2012 viikoittaiset maanantaikokoukset jatkuvat ja uusi alkeiskurssi käynnistetään tammi-helmikuun vaihteessa - mahdollisesti iltaiikään. Bridgen aloittamisesta, pelaamisesta ja kuukausikilpailuista kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä perusteilla olevan bridgeaoston vetäjiin:

*Pertti Mäkelä,*  
*pertti.makela@pp.sonera.net,*  
*040 0594 676*  
*Jussi Itonen,*  
*jussi.itonen@pp.inet.fi,*  
*040 1589 100*

Maanpuolustukseen ja sotiin keskittyvät: Salpalinja - varsinaisen Mannerheimin linja (Heikki Koskelo), Asemasotaa vuosina 1942 - 1944 (Mikko Karjalainen) ja Talvisodan sankarilliset naiset (Sohvi Auvinen). Sotaan liittyy myös Erkki Ahokkaan Sotaorpona sodanjälkeisessä hyvinvointi-Suomessa - Valtakunnan itärajaltapresidentin linnan länsisiipeen.

Sekä Etelä-savolaista että myös koko Suomen kulttuuria ja tutkimusta valotetaan varsin laajasti. Artikkeleista neljä on klubimme jäsenten kirjoittamia:

Veli Matti Huittinen: Suomalainen lääkärisseura Duodecim, alkuaan savokarjalainen projekti. Artikkelin perustelee savokarjalaisuuden hyvin.

Martti Häikiö: Vapaus, kansanvalta ja itsenäisyys vuosien 1917 - 1919 muistamisen arvoja. Kirjoittaja määrittelee lopuksi muistamista ohjaavat arvot viisiosaisena tiivistelmänä.

Jukka Sarjala: Otto Manninen - savolainen kosmopoliitti.

Allan Tiitta: Mikkelin Valosaari Puhtaan maantieteen synnyinsijana. Johannes Gabriel Granö teki Valosaareissa kehittämänsä omaleimaisen "Puhtaan maantieteen" vaatimat kenttämittaukset. Paljolti unohdettu Puhdas maantiede on alkanut uudelleen herättää kansainvälistä mielenkiintoa. Allan Tiitta on äskettäin julkaissut J. G. Granön

laajan elämäkerran, harvinaisen viehättävän ja mukaansa tempaavan teoksen (Granö: tutkimusmatkailija, kolmen yliopiston professori, rehtori, kansleri, kulttuurivaikuttaja jne.).

Kaksi artikkelia käsittelee kaupunkirakentamista: Rata-mestari Rytönen antoi ilmeen 1900-luvun taitteen Puu-Mikkelle (Matti Karttunen) ja Hyvä - paha kaupunki - Kaavoittajan näkemyksiä kaupunkirakentamisesta 1920- ja 1930-luvulta (Ulla Salmela). Jälkimmäisessä ovat esimerkkeinä Otto-Iivari Meurman ja Mikkelin Enola.

Puhtaasti taidetta edustaa Jukka Sarjalan artikkelin lisäksi Jutta Julkusen Jo 22 vuotta taidekeskus Salmelan kesää, filosofiaa Eero Ojosen Pelkääkö ihminen hyvää.

Insinööri- ja kauppatieteetkin ovat edustettuina. Osmo Anttalainen kirjoittaa taisteluaineiden ja -myrkyjen havaitsemisesta ja mittaamisesta. Hänellä on eteläsavolainen vastaus kaasunmittauksen pulmiin. Sinikka Mynttinen pohtii artikkelissaan "Puuteollisuus ja nuoret" nuorten vähäistä kiinnostusta puualaa kohtaan ja keinoja kiinnostuksen lisäämiseksi.

Kirjan olemme saaneet lahjoituksena kirjastoomme

*Matti Viitasaari*





Sarja: "Kevät" 1. Olen suurin ja kaunein, Jouko Taukojärvi

## VALOKUVAKILPAILUSSA HYVÄ OSANOTTO

Klubin 135. toimintavuoden kunniaksi järjestettyyn valokuvakilpailuun "Neljä suomalaista vuodenaikaa" osallistui yli 20 klubiveljeä yhteensä noin 190 valokuvalla. Kilpailun arvovaltainen ja ansioitunut päätuomari, tietokirjailija Pekka Punkari valitsi nykyaikavan mukaisesti diktaattorin valtuuksin sarjojen kolme parasta kuvaa. Lisäksi kahdeksan kuvaa sai kunniamaininnan. Päätuomarin mukaan kilpailukuvien taso oli hyvä. Moni erinomainen otos joutuikin jäämään palkittujen ulkopuolelle.

■ ■ Kilpailun tulokset julkaistiin marraskuun digikameraillassa. Pekka Punkari perusteli valintansa kuva kuvalta. Illan lähes neljäkymmenpäinen osanottajakunta kuunteli korvat ja silmät tarkkana, kun päätuomari analysoi kuvia ja kertoi, millä perusteella kukin kuva palkinnoille ylsi. Pekan puheenvuoro oli valokuvaamisen oppitunti parhaimmasta päästä.

Voittajakuvat ovat olleet nähtävillä Klubin juhlasalissa.

Kiitän vielä kerran tämän lehden välityksellä kaikkia valokuvakilpailuun osallistuneita.

Klubin kiitokset menevät myös Rajala Pro Shop –valokuva-alan erikoisliikkeelle ([www.rajalacamera.fi](http://www.rajalacamera.fi)), joka lahjoitti kilpailun palkinnot sekä Color Kolmio Oy:lle ([www.colorkolmio.fi](http://www.colorkolmio.fi)), joka valmisti korkeatasoiset tulosteet näyttelykuvista.

*Kalevi Suortti*



Sarja: "Kesä" 1. Kukkiva koivikko, Markku Alhava



Sarja: "Syksy" 1. Meri jäätyy, Hannu Kilttilä



Sarja: "Talvi" 1. Vienti turvaa tuotannon, Jarmo Talonen

### Kunniamaininnat:

Kevätkalat,  
Tuomo Hatva

Kesämyrsky,  
Tuomo Hatva

Aamuinen verkonkokija,  
Hannu Kilttilä

Sorsa syksyllä,  
Pekka Sulamaa

Talvi Salmissa,  
Heimo Talponen

Valtavaara,  
Markku Alhava

Kevätkoivu Lapissa,  
Hannu Kilttilä

Sääksi ja hämmästynyt kala,  
Jouko Taukojärvi



Sarja: "Kevät" 2. Kevätjää, Tapio Karjalainen



Sarja: "Kevät" 3. Merikotka, Jarmo Talonen



Sarja: "Kesä" 2. Kesän riemua,  
Matti Kekäläinen



Sarja: "Kesä" 3. Kesäyö, Kalevi Suortti



Sarja: "Syksy" 2. Metsästäjät lakeuksilla, Raimo Halinoja



Sarja: "Syksy" 3. Syysväriä, Tuomo Hatva



Sarja: "Talvi" 2. Huuvinen maisema,  
Heikki Koskinen



Sarja: "Talvi" 3. Talven iloa,  
Tapio Karjalainen



# DIGIKAMERA- JA LUONTOKUVAUSPIIRI TOIMII

Sitten edellisen klubilehden on järjestetty kaksi digi-iltaa. Syyskuun teemana oli kuvankäsittely. Alan kouluttaja Tiina Havumäki perehdytti osanottajia sanoin ja kuvin lähinnä Photoshop- ja Photoshop Elements -ohjelmien käyttöön. Marraskuun digi-illan pääteemana oli tietenkin valokuvakilpailu ja näyttely. Tämän lisäksi tietokirjailija Pekka Punkari kertoi meille matkakuvaamisesta ja klubiveli Veikko Hannula Klubin kuvakulttuuryöryhmän toiminnasta ja tavoitteista.

■ Kamera on yksi lomamatkojen vakiovarusteista. Pekka Punkari kertoi minkälaisella ”kuvaukskalustolla” matkoille kannattaa lähteä ja miten hän itse matkakohteita ja toimintaa kohteessa kamerallaan dokumentoi. Pekan puheenvuoro avasi monelle uusia kuvakulmia. Saimme myös käytännön neuvoja kamerasäätöihin liittyvissä asioissa erityisesti matkakuvaustilanteissa.

Klubin viestintätoimikunnan perustaman kuvakulttuuryöryhmän tavoitteena on rakentaa klubille toimiva ja helppokäyttöinen kuva-arkisto. Se pyrkii myös huolehtimaan siitä, että klubin tilaisuudet taltioidaan tarkoituksenmukaisella tavalla valokuvina, jatkossa ehkä myös videotallenteina. Työryhmä valmistelee myös kuvien käyttöön liittyviä ohjeistuksia ja kuvien oikeuksiin liittyviä pelisääntöjä. Lisäksi työryhmä on klubilehden apuna, kun valitaan lehdessä julkaistavia kuvia. Veikko Hannula demonstroi myös, miten klubin kuva-arkiston aineistoa voi katsella.

*Kalevi Suortti*



## Yläkellarin uudet tilat ovat nyt jäsenistön käytettävissä

**Klubi päätti vuoden 2010 lopulla remontoida ja uudistaa Klubin ns. yläkellarin tilat klubin jäsenien käyttöön. Remontit tehtiin pääosin kevätkaudella, mutta aktiivista käyttöönottoa hidasti vielä kesällä tehty ilmastointiremontti. Nyt tilat, runsaat neljäset neliötä, ovat jäsenien käytettävissä, ja alkusyksyn myötä osa klubiveljistä on jo ehtinytkin ottaa uudet tilat aktiiviseen käyttöön.**

■ ■ Johtokunta laati keväällä yläkellarin järjestyssäännöt, ja toistaiseksi toimintaa ohjaavat muutamat keskeiset periaatteet. Tilat ovat ensinnäkin käytettävissä vain klubin aukioloaikoina arkisin, ja ne ovat käytettävissä vain jäsenille. Jäsenet voivat halutessaan lunastaa kulkunapin klubimestareilta maksamalla 10 euron rekisteröitymismaksun. Tiloihin on tuki sallittua mennä ilman rekisteröitymistäkin, tällöin on vain sovittava klubimestareiden kanssa avaimen lainaamisesta tai siitä, että joku on avaamassa oven. Tilat eivät ole anniskelualueita eikä sinne siten voi viedä juomia ravintolasta, mutta omien juomien tuominen ja kohtuullinen nauttiminen on sallittua. Selvityksessä on ensi vuonna esim. virvoitusjuoma-automaatin ja jääpalakoneen hankinta keittiötilaan.

Klubin uusi monitoimitila on iltaisin aktiivisesti kuoron ja orkesterin, sekä kahden klubiveljistä koostuvan bändin

harjoitustilana, tällä hetkellä maanantaista torstaihin. Joka toinen keskiviikko aamupäivisin Klubin seniorit kokontuvat sinne ohjattuun liikuntaan ennen lounasta.

Alakerran klubihuone on jo nyt luonnollisesti sikarin ystävien keskuudessa suosittu paikka istua sohvaluoleilla ja käydä keskustelua, mutta tiloihin ovat tuki tervetulleita myös savuttomat klubiveljet. Tilassa on alipaineistuksella toimiva erillinen ilmanvaihto, joka nopeasti häivyttää savun. Tilaan on hankittu lehtikaappi, jonne on tarkoitus saada muutamia ajankohtaisia lehtiä luettavaksi. Nyt siellä on laaja valikoima mm. erilaisia sikari aiheisia julkaisuja.

Alkusyksystä kellaritilaan hankittiin sata kappaletta lukittavia kaappeja, joita jäsenet voivat vuokrata säilyttääkseen esim. omia juomia ja sikareita. Tilojen vuosivuokra on 100 euroa, ja muutama kaappi saattaa vielä olla vapaana, näistä voi tiedustella klubimestareilta. Kaappiin saa kaksi avainta, joten sen voi halutessaan myös esim. jakaa toisen klubiveljen kanssa.

Alakerran kabinetti on käytettävissä kokouksia varten ja tila on tarvittaessa jaettavissa kahteen osaan siten, että toinen tila muodostaa pienemmän kabinetin. Tilaan mahtuu istumaan helposti toistakymmentä henkilöä. Suunnitelmissa on varustaa tila alkuvuonna myös asiamu-

kaisilla AV-laitteilla, langaton lähiverkkohan toimii tilassa jo nyt.

Alakerran kabineteissa ei lähtökohtaisesti ole tarkoitus ruokailla, vaan tiloja voidaan käyttää ensin esim. kokoukseen jonka jälkeen voi tarvittaessa siirtyä yläkertaan joko yläkerran klubihuoneeseen tai kabinetteihin ruokailemaan. Tilojen yhteydessä on minikeittiö ja jääkaappi jolloin esim. juomatarjoilu on järjestettävissä itsepalvelupohjalta.

Yksi merkittävä käyttäjäryhmä alakerroksen tiloille ovat jo tässä vaiheessa kortinpelaajat: sekä skruuvarit että syksyn myötä aloitettu bridgen harrastus. Todennäköisesti kortinpelu tulee painottumaan mainittuun kabinettitilaan, mutta siellä on silti jatkossakin vapaata kapasiteettia.

Lisäksi alakerrassa on erinomaisten hyvä ja tilava sauna, joka on klubiveljien vapaasti käytettävissä, ellei sille ole mahdollisesti jokin erityinen varaus. Klubimestarit ohjeistavat, miten saunan voi kytkeä päälle. Toistaiseksi tulee käyttäjien varata mukaan omat pyyhkeet ja halutessaan saunajuomat, mutta mahdollisesti jatkossa tiloissa on käytettävissä kohtuullinen määrä puhtaita pyyhkeitä. Yhtenä ajatuksena on myös ollut esillä käynnistää esim. keskiviikkoiltaisina klubisauna, jonne voi töiden jälkeen tulla aloittamaan illanviettoa klubilla – mi-

kä sen parempi paikka tutustua klubiveljiin kuin saunan lauteilla

Mahdollisuudesta tuoda 1-2 vierasta alakerran klubihuoneeseen tai mahdollisuudesta tilojen vuokraamiseen klubiveljien omiin tapahtumiin on tullut jonkin verran kyselyjä. Näitä mahdollisuuksia arvioidaan kokemusten perusteella myöhemmin ensi vuonna, mutta alkuun on tarkoitus pitää tilat lähtökohtaisesti jäsenistön omassa käytössä. Kabinetin varauksia, monitoimitilan vapaita käyttöaikoja tai saunaa jäsenien ryhmille voi tiedustella klubimestareilta.

Hyvät klubiveljet, olemme saaneet käyttöömmme runsaasti hyvää lisätilaa, jotka mahdollistavat klubitoiminnan kokonaan uudella tavalla, ja toisaalta tarjoavat paikan kokoontua, kun kabinettitilat ovat varattuna muille käyttäjille. Käykää tutustumassa uusiin tiloihin ja ottakaa ne omiksenne.

*Jari Karpakka*

## Kantapöytä Klubilla

**Klubin pitkäaikaisimpia perinteitä on kantapöytä. Kuten Klubin 130-vuotishistoriikissa kerrotaan, jo vuonna 1887, jolloin Klubi kokoontui Hotelli Kämpissä, käytössä oli "pitkä pöytä", jossa istuttiin arvojärjestyksessä. Silloin pöydässä monet söivät mukanaan tuomia omia eväitään. Tänä päivänä kantapöydässä syödään ravintolan tarjoamaa ruokaa eikä arvojärjestyksestäkään pidetä väliä.**

■ ■ Ravintoloitsijamme Miia on todennut, kuinka jäsenet ovat huomanneet järkevaksi käydä syömässä kantapöydässä edulliseen hintaan etenkin silloin kun ollaan liikkeellä ilman vieraita. Totta onkin, että Helsingistä on lähes mahdotonta löytää valkoisen kangasservietin lounaspaikka samaan hintaan. Parhaimmillaan tämän syksyn aikana kantapöytä on täytynyt kolmesti päivän aikana, joskin esimerkiksi elokuun helteillä ja keväisin golfkauten alettua kantapöydässä voi olla hyvinkin rauhallista. Miia on

todennut vielä, että torstai on se päivä viikossa, jolloin kantapöytä on täynnä, olipa ulkona mikä sää tahansa.

Kantapöytä on paikka, jossa jäsenillä, niin uusilla kuin vanhoillakin, on mahdollisuus lounastaa veljellisen ilmapiirin valitessa. Täällä voi myös hyvin aloittaa tutustumisen muihin klubilaisiin. Työssäkäyvät jäsenet saavat täällä kiireisen päivän vastapainona tilaisuuden keskustella hetken muista kuin työasioista. Täällä voi ottaa osaa kaikkiin niihin keskusteluihin, joita pöydässä päiväkohtaisista tai muista asioista käydään. Tarkoitushan ei ole, että tähän pöytään asetettaisiin kahdenkeskisiä keskusteluja tai neuvotteluja varten.

Kantapöytä on lounasaikaan avoinna vain Klubin jäsenille. Vieraita, paitsi jos he ovat jäseniä, ei kantapöytään saakaan lounasaikaan tuoda.

Tavataan siis kantapöydässä.

*Elias Irola*



Kantapöytä on sijoitettu Klubin pääsalin ovensuuhun. Lounasaikaan siinä on kantapöytää osoittava laatta omalla alustallaan. Kuva klubimestarit

# Klubin tulevaisuustyöryhmän raportti

**Klubin johtokunta valmisteli vuonna 2010 päätöstä yläkellarin remontista, tavoitteenaan saada paraatipaikalla Helsingin keskustassa oleva, lähes hyödyntämätön tila käyttöön kasvavalle jäsenmäärälle ja toiminnalle. Onhan järjestettyjen tapahtumien määrä moninkertaistunut vuosituhannen vaihteesta, kabinetit usein täynnä ja jäsenmäärä jatkanut kasvuaan. Kun kasvanutta jäsenmäärää analysoitiin, todettiin hieman yllätyksellisesti, että jopa runsas kolmasosa jäsenistä oli liittynyt Klubiin vasta viimeisen viiden vuoden aikana.**

■ ■ Vaikka Klubissamme onkin nyt noin kolme tuhatta jäsentä, aktiivisesti klubin tapahtumiin heistä osallistuu silti vain osa, ja useat eivät käy Klubilla juuri lainkaan. Ilmeisesti erinomainen klubilehti toimii heidät Klubiin liittäväksi tekijänä, ja monilla lienee ajatus, että sitten joskus myöhemmin ehtisi olemaan aktiivisempi Klubilla kävijä.

Johtokunta asetti syksyllä 2010 työryhmän arvioimaan klubin strategiaa ja tulevaa kehitystä. Työryhmän puheenjohtajaksi nimettiin Jere Lahti, ja työryhmän jäseniksi muodostui lisäksi Jyrki Ali-Yrkkö, Jyrki Berner, Ari Huovinen ja Jari Karpakka

Työryhmä totesi, että selvitystyön kannalta on tärkeää myös ymmärtää, millaisin odotuksin uudet jäsenet ovat Klubiin liittyneet, ja niinpä toteutettiin kattava kysely viimeisen viiden vuoden aikana liittyneille runsaalle tuhannelle jäsenelle, joista yli puolet vastasi.

Kyselyn vastausprosentti oli erittäin iloinen yllätys, mistä kiitos kaikille vastaajille. Meillä oli ainutlaatuinen tilaisuus laatia Klubille SWOT-analyysi, joka ei perustunut pienen ryhmän keskinäiseen pohdintaan, vaan laajaan, jäsenistön antamaan arvioon ja mielipiteeseen. Samoin saimme kootua kattavasti jäsenkunnan odotuksia ja kehitystoiveita. SWOT-analyysistä hahmoteltiin edelleen vaihtoehdot tulevaisuuden kehityspotit sekä halutun kehityspotin varmistamiseksi tarvittavat kehittämiskohteet. Raportin tarkoituksena on tukea strategiatyöskentelyä ja päivittää klubin toimintaa jäsenten tarpeisiin.

Tulevaisuustyöryhmän raportti esiteltiin Klubin syyskokouksessa 17.11.2011, ja tässä lehdessä on kootusti esitetty työryhmän havainnot ja johtopäätökset. Haluan kiittää työryhmän jäseniä aktiivisesta työstä ja raportin kokoamisesta.

*Jere Lahti*

■ ■ Tulevaisuustyöryhmä käynnisti toimintansa syksyllä 2010 ja hankki kattavasti taustaineistoa ja analysoi Klubin nykyistä toimintaa, ohjelman ja harrastusten laajuutta sekä haastatteli eri henkilöitä. Klubimestarit mm. tekivät kävijämääräseurantaa, jossa analysoitiin klubin jäsenten ja vieraiden osuutta Klubilla kävijöistä. Jäsenten osuus vaihteli hieman kuukausittain, mutta oli kokonaisuutena noin neljänkymmenen prosentin suuruusluokkaa, ja pääosassa Klubin ulkopuolisista kävijöistä isäntien joukossa oli myös yksi tai useampi Klubin jäsen. Saimme tietää, että vastaava tulevaisuustyöryhmä oli asetettu YT-klubeihin kuuluvassa Mikkelin Liikemiesten Seurassa, jotka vierailivat luonamme, ja teimme luokseen vastavierailun. Halusimme myös saada tietoa ja näkemyksiä erityisesti viimeisen viiden vuoden aikana Klubiin liittyneiltä jäseniltämme. Siksi teimme viime talvena heille suunnatun kyselyn.

Kyselyssä selviteltiin mm. syitä liittyä Klubin jäseneksi. Klubin arvomaailma ja arvostus sekä verkottumismahdollisuudet ovat selkeästi suurimmat syyt jäseneksi liittymiseen. Klubin monipuolinen toiminta ja hyvät tilat puolestaan edistävät mahdollisuuksia verkottumiseen.

Klubillamme on erinomainen sijainti keskeisellä paikal-

la, ja tänne on helppo poiketa tapaamaan klubiveljiä, viettämään aikaa kirjastossa tai nauttia vaikkapa erinomainen ja edullinen lounas kantapöydässä.

Kun siis kiteytimme kyselystä saatuja vastauksia, myös vapaamuotoisia kommentteja, päädyimme siihen, että klubin vahvuksina korostuvat:

■ Arvopohjaan rakentuva vahva imago, perinteet ja klubimaisuus

■ Oma kiinteistö keskeisellä paikalla & toimiva ravintola: paikka jonne poiketa ja tavata tuttuja

■ Monipuolinen ja korkeatasoinen ohjelma

■ Rauhallinen ja veljellinen ilmapiiri ja monet harrastusmahdollisuudet, joissa tutustua toisiin jäseniin

Klubin ohjelma kokonaisuutena sai eniten mainintoja vahvuksista, kuitenkin siten että sen suhteellinen merkitys oli suurempi eläkkeellä oleville klubiveljille kuin työssäkäyville, joille puolestaan verkottumismahdollisuudet ja tilat sekä sijainti olivat suhteellisesti merkittävämmät kuin eläkkeellä oleville.

Päällimmäisinä heikkouksina tulivat esiin seuraavat:

■ Jäsenten keski-ikä on varsin korkea

■ Uudet jäsenet kokevat olevansa syrjässä päätöksenteossa ja ohjelmassa

■ Tutustuminen muihin jäseniin ei aina ole helppoa

■ Tilojen riittävyys aika-ajoin heikko, isot kausivaihtelut

Kyselystä johdimme seuraavat mahdollisuudet Klubin kehittämiseksi

■ Suomalaisuuden arvostuksen uusi nousu

■ Nostaa imagoamme edelleen ja saada kiinnostavia alustajia

■ Edistää jäsenistömme keskinäistä kanssakäymistä ja klubiaktiiviteetteja

Lähdimme siitä, että Klubin yleinen julkisuuskuva ja imago ovat erittäin vahvat. Meillä on kolme tuhatta jäsentä, ja yleisesti saamme tilaisuuksiimme esiintyjiksi pyydettyä maan parhaat asiantuntijat. Klubin piirissä on aikoinaan perustettu monia merkittäviä historiamme instituutioita suomalaiskansallisuuden hengessä. Osana globalisoituvaa maailmaa ja eurooppalaista yhteisöä meillä on nytkin mahdollisuus olla kasvualueena jäsenemme toiminnalle Suomea rakentavalla tavalla. Tälle luonnollisesti on edellytyksenä etenkin nuoremman jäsenkuntamme toivoma mahdollisuus verkottumiseen ja kanssakäymiseen. Toisaalta uhkina mielsimme seuraavat:

■ Suomalaisuus rinnastetaan negatiivisävytteisesti nationalismiin

■ Herraklubeista tulee aikansa eläneitä ja ne häviävät

■ Klubi ei pysty seuraamaan aikaansa eikä kiinnosta uusia jäseniä

Kehittämiskohteita selvitel-

tiin ja analysoitiin eri ikäryhmien kesken ja sen osalta, oliko vastaaja vielä työelämässä vai eläkkeellä. Kyselyyn vastaajista noin 70 % oli vielä työssäkäyviä, ja kehittämiskohteiksi työelämässä olevat antoivat eniten mainintoja seuraaville:

■ nuorempien parempi huomiointi

■ tilojen kehittäminen

■ ikärakenteen korjaaminen

■ sikaritilat

■ verkostoitumismahdollisuudet ja jäsenistön aktivointi

Eläkkeellä olevat antoivat eniten mainintoja seuraavista kehittämiskohteista:

■ tilojen kehittäminen

■ ajankohtaisuuden lisääminen

■ verkostoitumismahdollisuudet ja jäsenistön aktivointi

■ perheet ja naisjäsenet

■ toiminnan monipuolistaminen

Selkeästi suurin rajoittava tekijä osallistua Klubin toimintaan vastaajilla olivat työkiireet, jonka mainitsi lähes 60 % vastaajista, seuraavaksi eniten rajoittivat muuta harrastukset ja luottamustoimet (runsas 40 %) sekä perhetilanne (n. 30 %). Kiinnostavien tapahtumien puute oli syynä vain noin 10 %:lla ja tiedon puute järjestettävistä tapahtumista noin 5 %:lla vastaajista. Klubin toiminnan kiinnostavuus ja tieto toiminnasta ovat siten varsin hyvällä tolalla, mutta selkeästi kilpailemme kiireisen jäsenkunnan ajankäytöstä työelämän, perheen ja muiden

harrastusten kanssa. Jäsenet uskovat kuitenkin, että sitten tulevana vuosina jää enemmän aikaa osallistua myös Klubin toimintaan.

Työryhmä mietti näiden saatujen toiminnan kehittämistarpeiden kannalta, mikä onkaan Klubin olemassaolon tarkoitus. Säännöissä sanotaan klubin tehtävästä: ”vaalii suomalaista kulttuuria, suomalaiskansallisia perinteitä ja suomen kieltä koko maassa, antaen jäsenistölle tilaisuus kehittävään keskinäiseen kanssakäymiseen suomalaiskansallisessa hengessä, sekä toimii suomalaisuuden hyväksi ylläpitämällä isänmaallisten, sivistyksellisten ja yhteiskunnallisten kysymysten harrastusta.”

Kun sitten analysoimme Klubin nykyistä toimintaa, havaitsimme, että Klubi varsin hyvin toteuttaa tuota tehtäväänsä antamalla jäsenilleen seuraavia asioita:

- Hyvää seuraa: ihmisiä, arvoja, traditioita
- Miellyttävät klubitilat jonne poiketa ja tavata samanhenkistä seuraa sekä tasokkaat palvelut
- Tietoa ja näkemyksiä historiasta, nykypäivästä ja tulevaisuudesta korkeatasoisen ohjelman muodossa
- Yhdessä tekemistä: harrastukset, kulttuuri, tapahtumat
- Verkottumismahdollisuuksia: tietoa, ideoita, uusia tuttavuuksia
- Osallistumista hyvin hankkeisiin (Suomen kansan sähkö-

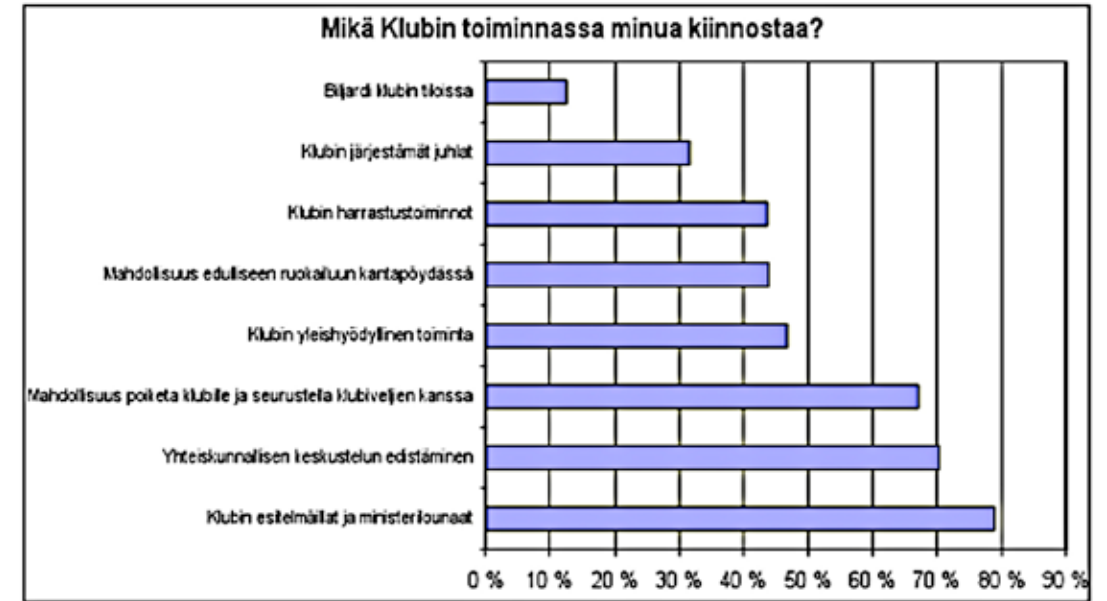
nen muisti, Journalistipalkinto, Suomalainen kirjoituskilpailu, Ylppö-hanke)

Klubin keskeiset vahvuudet oli helposti jaettavissa toisaalta vahvaksi suomalaisuuden arvopohjaksi ja toisaalta jäseniä kiinnostavaksi toiminnaksi. Laadimme skenaariot, joissa nämä otettiin arvoakseleiksi ja muotoilimme neljä skenaariota. Toivotuksi skenaarioksi nimesimme ”Klubin renesanssin”. Sen ominaisuudet olemme pyrkineet kiteyttämään suoraan niistä vahvuuksista joilla jäsenistö kuvasi toimintaamme. Siinä haluamme modernilla tavalla hakea ja vahvistaa sitä alkuperäistä klubihenkeä, jossa Klubimme alkuaikojen pioneirihengessä syntyi merkittäviä kansallisia instituutioita Klubin sen ajan pienestä koosta huolimatta



Haluamme työryhmän ehdotuksena kasvaneen jäsenmääränkin perusteella vahvistaa ja ylläpitää klubimaisuutta, yhteenkuuluvuutta, keskinäistä veljeyttä ja Klubin kuuluisaa konversatioonia. Suuressa klubissa kaikki eivät voi tuntea kaikkia kuten pienessä klubissa, ja kaikki jäsenet eivät välttämättä pysty osallistumaan Klubin aktiviteetteihin työn, perheen tai muiden vapaa-ajan harrastusten vuoksi. Monet nuoremmat jäsenet liittyvät Klubiin valmiiksi siitä näkökulmasta, että voivat, sitten kun joskus myöhemmin on aikaa, olla aktiivisia Klubilla kävijöitä.

Tulevaisuudenvisionemme kiteytimme seuraavasti: haluamme olla suuri ja elinvoimainen klubi, jonka toiminnassa yhdistyvät ajankohtaisuus ja perinteet.



Taustana sekä jäsenkyselyssä esiin tulleet toiveet kehittämiskohteista ja ottaen huomioon eri ikäryhmät kiteytimme seuraavat kehityskohteet. Toivomme, että johtokunta ja klubin toimielimet uuden toimintavuoden aikana kiinnittävät niihin systemaattista huomiota ja ryhtyvät konkreettisiin uusiin toimenpiteisiin ehdotusten mukaisesti

1. Nuorempien/uusien jäsenten parempi huomiointi

-Uuden jäsenen perehdyttäminen ja aktivointi, kummin roolin kehittäminen, kyselyt kiinnostuksen kohteista

-Kohdennettu viestintä ja kutsut uusille jäsenille, esim. harrastuksien perusteella harrastustapahtumiin

2. Tilojen kehittäminen (sekä yläkerta että uudet alakerran jäsentilat)

-Spontaanin kokoontumistilan varmistaminen kasvavalle jäsenmäärälle

-Alakerran uusien jäsentilojen aktiivinen hyödyntäminen

uusilla toimintamuodoilla, esim. klubisauna

-Ravintolapalveluiden kehittäminen jäsenistön parhaaksi: kartapöytä jossa veljet tutustuvat ja tapaavat, ”kotiruokaa” klubihuoneessa, kabinetit jäsenten ja heidän sidosryhmiensä tasokkaina kokoontumistiloina.

-Klubimaisuuden säilyttäminen – klubin etiketistä pidettävä kiinni

3. Verkostoitumismahdollisuuksien kehittäminen

-Tilaisuuksia veljelliseen yhdessäoloon, keskusteluun ja uusiin klubiveljiin tutustumiseen

-Jäsenhaku jäsenen ilmoittamien tietojen perusteella; esim. kriteerinä nimihaku, harrastushaku etc

-Mahdollisuus keskinäiseen keskusteluun myös verkossa

4. Klubin profiilin nostaminen yhteiskunnassa

-Yleishyödyllisen toiminnan ja näkyvyyden lisääminen

-Näyttäviä ja näkyviä puheenvuoroja, joista soveltuvin

osin voisi viestiä klubin ulkopuolellekin

Työryhmä on käyttänyt varsin huomattavan ajan sekä laajan tausta-aineiston keräämiseen, kyselyn toteuttamiseen ja vastausten analysointiin sekä keskusteluihin eri tahojen kanssa. Kyselytutkimuksen vastausten analysointiin panosti merkittävästi ryhmämme jäsen, ETLA:n tutkimuspäällikkö Jyrki Ali-Yrkkö, jolle erityinen kiitos. Esittelimme työn välituloksia johtokunnalle työn edetessä ja yhteenveto esiteltiin syyskokouksessa 17.11.2011. Otamme loppuyhteenvetoa varten mielellämme vastaan jäsenistön palautetta, ja luonnollisesti johtokunta ottaa mielellään vastaan ehdotuksia vuoden 2012 toimintaa suunniteltaessa.

Raportti kaaviointeen osoitteessa [www.klubi.fi/tulevaisuus.doc](http://www.klubi.fi/tulevaisuus.doc)

*Jere Lahti ja Jari Karpakka*

# Syksyn teemana "Suomi

**Ohjelmatoimikunta esitteli Klubin syyskauden teematoimikunnan ohjelmiston klubi-lehden numerossa 2/2011. Lähtökohtana oli eduskuntavaalien lopputulos, mutta toimikunnalla ei ollut siinä vaiheessa tietoa hallituksen kokoonpanosta eikä hallitusohjelmasta. Toimikunta totesi kuitenkin, että seuraavan hallituskauden haasteet tuntuvat juuri nyt monella tavalla ylivoimaisilta. "Yksin valtion raju velkaantuminen kertoo, että on aika sisuuntua ja kantaa vastuu suomalaisen hyvinvointiyhteiskunnan turvaamisesta."**

■ ■ Syksyn aikana järjestettiin viisi Suomi-nousuun teemailtaa. Yksi teema siirrettiin yhteensattumien vuoksi ensi vuoden puolelle.

Silloin alustajaksi tulee Esko Aho, joka toimi pääministerinä vuosina 1991-1995 ja on nykyisin Nokian yhteiskuntasuhteista vastaava johtaja. Tilaisuus järjestetään 25.1.2012.

**15.9.2011**

Professori Timo Airaksinen esitteli Suomi nousuun projektin filosofisia lähtökohtia (ks. klubi-lehti 2/2011 s. 48-49/Kauko Lehti)

**29.9.2011**

Talouspolitiikka. Pääsevätkö kaikki kyytiin? Paneelissa yritysverotuksen asiantuntija, Keskuskauppakamarin varatoimitusjohtaja Leena Linnainmaa, Matkailukeskuksen ylijohdaja Jaakko Lehtinen ja Sitran johtaja Jari Pasanen.

"Mikä Suomi pärjää? Innovaatioilla ja niiden toimintaympäristöjä edistämällä, vastasivat panelistit. Linnainmaa käytti myös tiukan puheenvuoron siitä, miten naisten osaamista



*Pekka Ritvos ja taloustietäjät. Kuva Elias Iirola*

ei vielä osata hyödyntää täysmääräisesti. Linnainmaan naispuheenvuoro herätti kaikkia kumpujen yöstä, kun jotkut klubi-veljet leikkisen provokatiivisesti ilmoittivat, että naisten paikka voisi olla myös kotona. Keskustelussa yrittäjyyden merkitys koettiin tärkeäksi niin yri-

tysten sisäisen kuin normaalin yrittäjyyden antamana potkuna." (Illan isäntä Pekka Ritvos)

**13.10.2011**

Koulutuspolitiikka. Avainsanana koulutus. Olemmeko edelleen kärkimaa? Kasvatustieteen tohtori, professori Jarmo Viteli Tampereen yliopistosta.



*Jarmo Viteli*

"Professori Jarmo Viteli kartoitti suomalaisen koulutuspolitiikan kehitystä 1970-luvun vaatimattomista lähtökohdista 2000-luvun Pisa-menestykseen. Vanhojen oppimismenetelmien vaihtuminen uusiin, kaksisuuntaisiin teknologioihin perustuvaan oppimiseen siivitti menestystä, mutta tason säilyttäminen ja pysyminen kansainvälisessä kärjessä edellyttävät uusia tapoja järjestää koulutusta ja soveltaa opetusteknologioita." (Illan isäntänä Kai Ekholm)

**20.10.2011**

Teknologia. Onko teknologia riittävä kilpailuvaltti? Työ- ja elinkeinoministeriön innovaatio-osaston osastopäällikkö, TkL Petri Peltonen.

# nousuun"



*Petri Peltonen ja Marko Miinin*

"Työ- ja elinkeinoministeriön viisi shokkia käsittävät tieto- ja viestintäalan, ympäristön ja energian, konepajateollisuuden, hyvinvointialan, rakennetun ympäristön ja metsäteollisuuden. Yritykset ovat vahvasti sitoutuneet Suomen kuuteen huippuosaamiseen keskukseseen. Yritysten osuus niiden t&k rahoituksesta on ollut noin puolet" (Tekniikka & Talous 13.8.2011)

"Keskustelu oli korkeatasoista ja vilkasta. Illan puhujan ja osallistuneiden lisäksi erityiskiitos Teknologian harrastuspiirimme hallituksen jäsenelle Jukka Anderssonille suuresta avusta tilaisuuden järjestämisessä" Illan isäntänä Juhani Juntunen.

**3.11.2011**

Terveyspolitiikka. Maskaako kansakunnan terveys liikaa? Sosiaali- ja terveysministeriön kansliapäällikkö Kari Välimäki.

"Imeväiskuolleisuutemme on maailman alhaisimpia ja sydän- ja verisuonitautikuolleisuus miesten kohdalla on laskeutunut voimakkaasti. Työterveyshuollon ja lastenneuvolatoiminnan kattavuus ovat maailman parhaimpia. Erikoissairaanhoid-

tomme toimii erinomaisesti, terveiden elinvuosien määrä on kasvanut ja kansan yleinen terveydentila on parantunut.

Edellä mainittujen tilastojen valossa Suomella näyttää menevän kohtuullisen hyvin. Ongelmana on kuitenkin se, että hyvinvointi ja terveydentila ovat maassamme jakaantuneet epätasaisesti. Tilanteessa, missä vanhusväestön osuus väestössä kasvaa ja huoltosuhte heikkenee tarvitaan yhä enemmän resursseja hoitotyöhön. Perusterveydenhuollon toimimattomuus erikoissairaanhoidon verrattuna on korostunut. Alueelliset erot palvelujen saatavuudessa ja epätarkoituksenmukainen yksityistäminen julkisessa terveydenhuollossa johtavat kustannuksien nousuun, mikä lisää entisestään haasteita poliittisille päättäjille. Maassamme onkin ryhdytty moniin toimenpiteisiin näiden ongelmien parantami-



*Kari Välimäki ja yleisöä. Kuva Elias Iirola*

seksi. Työurien pidentäminen, kunta- ja palvelurakenteiden uudistaminen ja sosiaali- ja terveyden huollon tietojärjestelmien kehittäminen ovat esimerkkejä meneillään olevista toimenpi-

teistä, joiden avulla pyritään estämään tilanteen paheneminen. Maassamme onkin ryhdytty moniin toimenpiteisiin näiden ongelmien parantamiseksi. Työurien pidentäminen, kunta- ja palvelurakenteiden uudistaminen ja sosiaali- ja terveyden huollon tietojärjestelmien kehittäminen ovat esimerkkejä meneillään olevista toimenpiteistä, joiden avulla pyritään estämään tilanteen paheneminen. Sosiaali- ja terveysministeriössä laadittu strategia vuoteen 2020 pitää sisällään seuraavaa:

I Tavoite: Sosiaalinen kestävyys – ei vain tavoite vaan myös toimintamalli. Visio "Suomi on vuonna 2020 sosiaalisesti kestävä ja elinvoimainen yhteiskunta"

II Strategiset linjaukset: Hyvinvoinnin vahva perusta ("kakun kasvattaminen"). Kaikille mahdollisuus hyvinvointiin ("kakun jakaminen"). Elinympäristö tukemaan terveyttä ja turvallisuutta ("terveellinen leipomo")

III Strategian toimeenpano. Laaja yhteistyö. EU- ja kansainvälinen vaikuttaminen. Päätöksenteon pohjana tieto

Tämän strategian toteuttamisella saadaan Suomi nousuun tulevaisuudessakin." Illan isäntänä Juhani Juntunen

*Yhteenvedo: Weijo Pitkänen*

## Vierailu Wotkinsilla

Syyskuisena lauantaina kolmekymmentä Klubin gastronomisen kerhon jäsentä koontui Sörnäisiin kuulemaan makkaranvalmistuksesta ja tutustumaan raakamakkaran valmistuksen saloihin. Isäntänä toimi klubiveli Veijo Votkin ja Chef Wotkinsin ammattilaiset. Ohjelmassa oli makkaran valmistamista, mielenkiintoisia tietoja makkarasta yleensä sekä tietenkin omien tuotosten maistelua.

■ ■ Tuoremakkarat ovat viime vuosina saavuttaneet suosiota suomalaisessa ruokapöydässä. Chef Wotkin's on yksi uranuurtajista alalla. Suosion kasvaessa valikoima on kasvanut ja makkaroita tuottaa suurempi määrä valmistajia. Akateeminen kiuasseura valitsi erään tuoremakkaran vuoden 2011 parhaaksi kotimaiseksi makkaraksi.

Makkara-tietoiskun jälkeen jakauduimme kuuteen ryhmään, joiden työskentelyä ohjasivat klubiveli, makkaratehtailija Veijo Votkin, toimitusjohtaja Asmo Votkin, laatupäällikkö Jani Poussu, tuotantopäällikkö Raido Villem, konsultti Kari Hiltunen sekä Niilo Orola Akateemisesta kiuasseurasta. Jokaiselle ryhmälle oli varattu kymmenen kilon annos naudan ja sianlihaa raaka-aineeksi.

Tuoremakkarassa on tyypillisesti 20 - 30 % rasvaa, n. 1,5 % suolaa, nestettä, esim. vettä tai valkoviiniä sekä mausteita. Rasva tuo makkaraan mehevyyden, suo-

la sitoo nestettä makkaramassaan.

Ryhmät päätyivät valmistamaan hyvin erityyppisiä makkaroita. Ehkä eksoottisin oli kookoskermaan tehty itämaisvivahteinen makkara. Muut olivat valkoviinipohjaisia, chorizo-tyyppisiä tai vedellä kostutettuja bratwurst-tyyppisiä makkaroita.

Nesteen ja mausteiden valitsemisen jälkeen makkaran valmistaminen noudattaa samaa kaavaa. Ensin lihat paloittellaan lihamyllyyn sopiviksi paloiksi. Paloittelun jälkeen liha ja muut aineet, esim. sipuli tai yrtit sekä mausteet jauhetaan suhteellisen karkeaksi massaksi, johon lisätään neste sekä mahdolliset suurempina paloina laitettavat raaka-aineet. Lopuksi massaa vaivataan kunnes se pysyy hyvin koossa ja sen pinta kiiltää. Makkaran makua voi testata paistamalla koejalan ja tarvittaessa lisätä nestettä tai mausteita. Valmis makkaramassa puristetaan makkarasuppi-

lon tai lihamyllyn avulla kuorena toimivaan suoleen.

Makkaroiden valmistamisen jälkeen paistoimme makkarioihin värin pannulla ja kypsensimme ne uunissa. Lopuksi vertailimme ryhmien työn tuloksia ja nautimme makkarat salaatin, perunasalaatin ja valkosipuliperunoiden kera kokemuksia vaihdellen. Makkarat olivat onnistuneita ja niistä maistoi hyvin erityyppiset maut.

Maistelun ohella haimme leppoisella keskustelulla tämän kerran parasta makkaraa. Jokaisen ryhmän oma makkara tuntui saavaan vahvasti ääniä, joten päädyimme kuuteen tasapeliin. Lopuksi jokainen sai mukaansa osuuden ryhmänsä jäljelle jääneistä makkaroista kotona paistettavaksi. Tilaisuuden jälkeen paikalta poistui tyytyväisiä ja makkaranteosta innostuneita klubiveliä.

*Jaakko Wallenius*



*Kuva Kari Kuula*

## Hyvää suomea Turusta



*Klubin sihteeri Inkeri Lohivesi-Virkilä onnittelee Eva Latvakangasta. Oikealla Klubin puheenjohtaja Johannes Koroma. Kuva Elias Iirola*

**Mikko Pohtola - palkinto hyvälle suomen kielen käyttäjälle jaettiin toisen kerran. Tunnustuksen sai Turun Sanomien toimittaja Eva Latvakangas. Palkinto myönnetään journalistille tai muulle mielipidevaikuttajalle, joka on työssään käyttänyt esimerkillisesti suomen kieltä tai edistänyt merkittävästi tätä päämäärää, siis suomen kielen käyttöä.**

■ ■ Ehdotuksia tunnustuksen saajiksi oli tehty yhdeksän. Palkintolautakunta perusteli päätöstään Eva Latvakangan journalistiikan laaja-alaisuudella, kulttuuriartikkeleista ja haastatteluista pakinoihin. Kieli on elävää, hyvää ja arjen tasolla, lukijan hyvin ymmärrettävissä.

Yhteisk. maist. Eva Latva-

kangas on kirjoittanut Turun Sanomissa vuodesta 1973. Aiemppaa kokemusta hänellä on muun muassa Yhdysvalloista ja Hufvudstadsbladetista. Tuorein työ hänen kirjallisessa tuotannossaan on kaupunkia esittelevä kirja Turku, muuttuva kaupunki I. Sen pohjana on aiempi, nyt ajan tasalle saatettu kaupunkiteos.

- Paperilehteä uhkaavat taantuma, arvonlisävero ja verkkomedia, totesi Latvakangas kiitospuheessaan. - Kilpailu verkkomedian kanssa vaatii panostusta laatuun, lukijoista on pidettävä kiinni. Demokratian edellytys on sivistynyt kansa. Kieli poskessa Latvakangas lisäsi, että helsinkiläisen tunnustuksen myöntäminen Turkuun oli odottamatonta.

Pohtola -palkinto perustuu edesmenneen kunniapuheenjohtajamme, Suomen Kuvalehden päätoimittajan Mikko Pohtolan toivomukseen. Ensimmäinen palkinnonsaaja oli Talouselämä-lehden päätoimittaja Pekka Seppänen. Palkintolautakuntaan kuuluivat pääkonsuli Johannes Koroma (puheenjohtaja), professori Tuomo Tuomi, opetusneuvos Antti Henttonen, kirjailija, fil.maist. Virpi Hämeen-Anttila, Äidinkielen opettajain liiton puheenjohtaja Minna Harmanen, lehdistöneuvos Jyrki Vesikansa ja professori Jarmo Virmavirta.

Lisää palkinnosta suomalaisuus-sivuillamme:

[www.suomalaisuus.fi](http://www.suomalaisuus.fi)

*Yrjö Larmola*

## Salapoliisit ovat katoava laji,

Romaanin voi aloittaa mistä tahansa, dekkari vaatii aina esitöt, kohteeseen ja aihealueeseen tutustumista, sanoi kirjailija Marianne Peltomaa. Dekkarissa ihmiset voi alusta asti asettaa selkään vasten, pakottaa tekemään valintoja, kuvasi kirjailija Antti Tuomainen. Kyse oli dekkarin ja "muun" romaanin eroista. Meneillään oli Klubin dekkari-ilta 3.10.

Haastattelijana oli Suomen dekkariseuran puheenjohtaja Leena Korsumäki, puhetta johti Veikko Sonninen. Dekkariseura on lukijain, katsojain ja tekijäin yhdistys, alana rikos- ja jännityskirjallisuus. Salapoliisiromaanin nimi alkaa olla vanhentunut, sillä toimijoina kirjoissa esiintyvät enimmäkseen muut kuin yksityisetsivät. Yhdistys perustettiin kirjallisesta kulttuuristaan kuulussa Oriveden opistossa 1984, se julkaisee Ruumiin kulttuuri -lehteä ja jakaa Vuoden johtolanka -tunnustuspalkintoa. Jäseniä on runsaat tuhat.

### Sandaalit bussikatoksessa

Jonkin alkusysäyksen kirja kuitenkin vaatii. Sandaalit bussipysäkin penkin alla, miten ne siihen olivat jääneet? Tämä askarrutti Marianne Peltomaata, ja alkuongelmasta kehkeytyi kirja. Antti Tuomainen alkoi kirjoittaa dekkaria, kun copywriter-työsuhde mainostoimistoon päättyi. Hän havaitsi, että tämä on



muoto, jota hän haluaa käyttää. Kun kolmannen kirjan oikeudet nyt on myyty seitsemääntoista maahan, hän katsoo, että tästä jatketaan.

Aikoinaan oli lähes rikos, jos samaa käsikirjoitusta tarjosi usealle kustantajalle yhtenä aikaisesti. Tabu on murtunut. Tuomainen lähetti ensimmäisen käsikirjoituksensa kuudelle kustantajalle. Pieni Myllylahti vastasi kolmessa päivässä: otamme kirjan. Kun kirja oli ollut kolme vuotta markkinoilla, WSOY:lta tuli kirje: Kiitoksia mielenkiinnosta ja hyvää kesää.

### Kustantajan kavala juoni

Veikko Sonninen paljasti, mistä kustantaja ennen aikaan tiesi, että käsikirjoituspinkka oli kiertänyt kollegalla. Sivulla 15 oli neulanreikä. Sähköisen liikenteen aikana tämä tunnistus enää ei ole mahdollinen.

Marianne Peltomaa kirjoittaa ruotsiksi, hän on koulutukseltaan biologian maisteri ja on

toiminut opettajana Ahvenanmaalla ja sittemmin oppimateriaaliosaston osastopäällikkönä kustantajalla. Hän aloitti runokokoelmalla ja on julkaissut kolme romaania ja neljä dekkaria. Tuomainen siis on "puhdas" dekkaristi. Puheesta kuuli, että kummankin työ perustuu laajaan kirjallisuuden lukeneisuuteen.

Kirjoittaminen on prosessi, henkilöiden luonnekuvat kehittyvät. - Onko käynyt niin, että murhaaja on vaihtunut? Korsumäki kysyi. - Ei, vastasi Peltomaa, mutta niin voisi käydä. Hänen kirjoissaan työskentelee ammattipoliisi-kaksikko. Päätös ammattipoliisien käyttämisestä syntyi alun perin. Ero poliisiromaanin on se, että tavallinen ihminen joutuu tilanteeseen, josta on selvittävä, osasi tai ei, vastasi Tuomainen puolestaan.

### Todellisuudesta

Ennen Tuomaisen Parantaja-romaanin ilmestymistä tapahtui

## DEKKARIT ELÄVÄT

Helsingissä hirvittävä kirvesmurha metrossa, Korsumäki muistutti. - Vaikuttiko se kirjaan? - Totta kai vaikutti. Oli purettava sitä kokemusta, että miten näin järjetön teko oli mahdollinen. Tämä on kyllä ainoa kirjoistani, jossa on todellisuustausta, vaikka etäännytetty. Peltomaa puolestaan kertoi toisen esimerkin siitä, mistä kirja saattaa lähteä liikkeelle. Kun lehdet olivat pudonneet puista, näkyi naapuritalon ikkunaan, huoneessa istui alaston mies. Lopullisessa teoksessa tuota miestä ei kyllä ollut.

Mitä tehdään, kun tekstin kulku pysähtyy? Korsumäki kysyi. - Jatka kirjoittamista. Kyllä se siitä sitten löytää langanpään. [Hemingway neuvoi, että lopeta illalla kesken kohtausta, kirjoita aamulla viimeinen liuska uudestaan. Latojan huomautus.]

Liityn pohjoismaiseen dekkariperinteeseen, Peltomaa luonnehti. - Nyky-yhteiskunta ongelmiseen on taustana. Psykologisessa dekkarissa ihmiset ovat fokuksessa, uhrin läheiset.

Vaikka Peltomaa ja Tuomainen ovat eri-ilmeisiä kirjailijoita, yhteistä asiaa toki löytyi. Myös Tuomainen saattaa lähteä liikkeelle vähäisistä merkeistä. Kadulla isä puhuu kumartuneena poikansa puoleen. Mistä he keskustelevat? Kummallakin kirjailijalla on ylisukupolvisia teemoja. kausaalisuhteen vaikutus polvesta toiseen. - Veljeni vartija -kirjassani suvun valo-

narat teot paljastuvat taannehtivasti, kertoi Tuomainen. En koe liikkuvani rikollisten vaan tavallisten ihmisten parissa. Isoisä syyllistyy moneen, mutta on luonteeltaan kunnian mies. Myös Peltomaan dekkarissa kuvataan äidin ja tyttären kohtalonyhteyttä.

Myös Helsinki miljöönä on kirjailijoille yhteinen, huomautti Korsumäki. - Olen aina elänyt täällä, vastasi Tuomainen. (Mitä nyt vähän ulkomailla.) - Tämä on synnyinkaupunkini, Peltomaa sanoi. - Vaikkei Espookaan ole niin tylsä kuin luullaan.

### Synkkyuden juhlaa?

Veikko Sonninen osoitti oppineisuutensa ottamalla esille noir-genren ja dystopian käsitteet. [Film noir on varsinaisesti 1940-50-lukujen elokuvatermi, jolla ymmärretään lähinnä illuusiota, jopa kyynistä tosielämän kuvausta, sana assosioituu myös elokuvan mustavalkoisuuteen; dystopia on epätoivottava anti-utopia, ahdistavan tulevaisuuden kuva. Latojan tarkennus.] Tuomainen myönsi, että Parantaja-dekkari on dystopia. Miljöönä on tulevaisuuden Helsinki, jolle on ilmastonmuutoksessa käynyt huonosti. Perinteinen dekkarijuoni dystopiassa.

Minä poistan sinusta kaiken kuonan -teoksessa pyromaani liikkuu eri puolilla Helsinkiä, kertoi Peltomaa. - On kiinnostavaa seurata, ketkä kirjan henkilöt herättävät lukijan myötätun-

toa. Lukija voi pitää henkilöstä, joka osoittautuu murhaajaksi.

Suosikkikirjailijoita tai esikuvia puhujat olivat vastahakoisia nimeämään. On selvää, että mitä enemmän lukee, sitä vaikeammaksi se käy. Mielialatkin vaikuttavat siihen, mitä hyllystä uudelleen ottaa.

### Kirja ja kuva

Hannu Kiuru yleisöstä kysyi, miten vaikuttaa kirjoittamiseen tieto, että kirja myöhemmin saattaa siirtyä elokuvaksi. - Kirja ja elokuva ovat kaksi aivan eri teosta, Peltomaa sanoi. Kirjani juoni siirtyi Helsingistä Turkuun, ja arkisesta poliisista- ni Vera Gröhnistä tuli ihana Iri- na Björklund. - Jos tapahtumaa- aika on tulevaisuudessa, kuten Veljeni vartijassa, lavastaminen on erittäin ongelmallista, lisäsi Tuomainen.

Ammattipoliiseilta ei ole tullut palautetta. Tiedetään, että heissä on kahtalaista suhtautumista. Toiset eivät lue eivätkä katso dekkareita. Toiset lukevat ja katsovat mutta toteavat, etteihän se meistä kerro. - Onko hilpeiden, sarkastisten veijaridekkarien aika ohi? kysyin. - Kyllä niitä kirjoitetaan, molemmat vastasivat. Tuomainen siteerasi Erle Stanley Gardneria: Kirjallisuuden tulisi olla elämää vahvistavaa, oli maisema mikä tahansa.

Yrjö Larmola  
Valokuva Veikko Hannula

# TOROSKRUUVIN 2011 VOITTO KUOPIOON



Vuoden 2010 voittaja Pellervo Erkkilä ojentaa kietopalkinnon 2011 voittajalle Risto Hallmanille.

## Kuopion Klubin Risto Hallman näytti, että Savossa osataan pelata skruuvia.

■ ■ Hän voitti nimittäin selvästi tämän vuoden Arvo Ylpön nimikkokilpailun, jota yhtäjaksoisesti on pelattu Klubilla jo vuodesta 1946 lähtien.

Seuraavat sijoista käytiin sitten tasaväkinen kilpailu ja ne ratkesivat vain yhden pisteen eroin niin, että toinenkin sija meni myös Helsingin ulkopuo-

lelle: Haminan Skruuvikerhon Rainer Laure´nille.

Osallistujia tänä vuonna oli 16 pelaajaa, eli neljä pöydällistä ennalta tehdyillä jaoilla.

On upeaa, että tämä hieno peli elää voimakasta renessanssia ja harrastajamäärät eri puolilla Suomea ovat kasvussa.

Syyskuussa aloittanut Skruuviakatemia on tuonut pelin piiriin Klubille puolenkymmentä uutta harrastajaa, joten

kevätkaudella todennäköisesti pelataan ainakin neljänä päivänä viikossa.

Parhaat kiitokset Kari Bergholmille ansiokkaasta Akatemian johtamisesta!

Helmikuun alussa järjestetään taas Gardalla korkean paikan leiri ja toukokuulle suunnitellaan muutaman päivän pelimatkaa Ahvenanmaalle.

*Pellervo Erkkilä*

## Toroskruuvien tulokset:

1. Risto Hallman	Kuopion Klubi	1031 pistettä
2. Rainer Laure´n	Haminan Skruuvikerho	943"
3. Jaakko Karvonen	Helsingin Suomalainen Klubi	942"
4. Kari Pylkkänen	Helsingin Suomalainen Klubi	941"
5. Juhani Gulin	Helsingin Suomalainen Klubi	928"

4. lokakuuta 2011

## Rokki-ilta klubilla

**Helsingin Suomalaisella Klubilla avattiin musiikin suhteen ovi ensimmäistä kertaa rokin merkeissä.**

■ ■ Tapahtuma oli selvästi mieleinen monelle ja klubin pääsali olikin sen seurauksena viimeistä paikkaa myöten täynnä. Ilta oli luonnollisesti avoimena – tulivathan illan mittaan monet yhteiset tanssihetket mieleen.

Illan esiintyjiksi kutsuttiin asiansa osaavat ammattilaiset: Jussi and The Boys kokonpanolla Eero Lupari ja Nono Söderberg kitaroineen, Rudy

Ryynänen rummuissa ja ”puikoissa” Jussi Raittinen ja näin jälleen kerran saimme jäsenmaksulle vastinetta.

Illan ohjelma oli jaettu kolmeen osaan. Ensiksi ”kävelvä tietosanakirja” Jussi Raittinen piti oppitunnin niin rokin yleisestä historiasta kuin sen ensimmäisistä virstanpylväistä Suomessa. Sitten ”safkattiin smörgäri” eli Oskarin voileipä, minkä jälkeen päästiinkin kunolla vauhtiin ”joraten” ja jätskibaarissa energiaa lisäten.

Ilta päättyi hyvillä mielin klo 22.00 tienoilla. Orkesteria

kiitettiin bravo-huudoin ja haulausin. Ravintolamme sai erityiset kiitokset hyvästä valmistautumisesta ja illan teemaan hienosta innostumisesta.

*Lasse Ruuskanen  
Illan isäntä.*



”Pojat” vauhdissa. Vasemmalta: Nono Söderberg, Rudy Ryynänen, Jussi Raittinen ja Eero Lupari Kuva: Veikko Hannula.



# MAANPUOLUSTUSKERHON RETKI

# Sodankylään ja Rovaniemelle



Maanpuolustusharrastajat vierailivat Sodankylässä Jääkäriprikaatissa ja Rovaniemen Kunnallisklubilla.

*Sissit vesistöilyksessä Sodankylässä*



Vierailu Rovaniemen Kunnallisklubilla

■ ■ Rovaniemen yöjunalle 5.10 kokoontui 15 aktiivista klubilaista matkalle pohjoiseen. Klubimme ravintola oli jälleen varustanut meidät perinteisillä eväsleivillä, jotka matkan varrella kaikille maistuivat. Seuraavana aamulla matkasimme linja-autolla Sodankylän varuskuntaan, jossa meitä odotti Prikaatin huoltopäällikkö majuri Mika Aikio. Lounaan jälkeen saimme luentosalissa perusteellisen kuvauksen Prikaatin historiasta ja nykypäivästä.

Prikaatin nettisivuilla ker-

rotaan: Jääkäriprikaati on Keski-Lapissa Sodankylässä sijaitseva arktiseen koulutukseen erikoistunut Puolustusvoimien pohjoisin joukko-osasto. Jääkäriprikaati kouluttaa sodan ajan operatiivisen prikaatin joukkoja sekä Pohjois-Suomen vaativiin olosuhteisiin tarkoitettuja alueelliseen taisteluun erikoistuneita yksiköitä. Jääkäriprikaatissa työskentelee noin 240 henkilöä ja varusmiespalveluksen suorittaa vuosittain noin 1500 varusmiehistä.

Varusmiehistä koulutetaan

henkilöstö sodan ajan prikaati 2005 organisaation mukaisiin jääkäri-, kranaatinheitin-, esikunta- ja huoltokomppanioiden sekä panssarintorjunta-, panssarintorjuntaohjus-, sissi-, tiedustelu- ja sotilaspoliisijoukkoihin. Arktiseen sodankäyntiin liittyvä tutkimus ja koulutuksen kehittäminen sisältyvät luontevasti Jääkäriprikaatin toimintaan. Lapin ainutlaatuinen luonto ja sen tarjoamat arktiset olosuhteet luovat erinomaiset puitteet tutkimus- ja kehittämistyölle.

Iltapäivällä kiersimme va-

ruskunnassa ja kävimme myös modernilla korjaamolla, joka pystyy hoitamaan prikaatin suuren kaluston. Silmään pisti Bandvagnien suuri määrä. Niitä on varuskunnassa nelisensataa!

Matkalla Prikaatin ampuma-alueelle osuimme sissien ylimenoharjoitukseen. Ylimeno sujui hienosti. emmekä ainakaan me nähneet ”pulahduksia” jokeen. Majoituimme ampuma-alueella oleviin parakkeihin ja vuorossa oli illallinen. Seuraamme saapui Prikaatin komentaja eversti Mauri Koskela. Keskusteluissa tuli luonnollisesti esille Prikaatin erikoisosaaminen sekä tulossa olevat säästötoimet koko puolustusvoimien osalta. Komentaja suhtautui luottavaisesti tulevaisuuteen nimenomaan arktisen osaamisen takia. Komentajalle luovutettiin kiitokseksi Virravirran Klubikirja.

Aamulla siirryimme ampumaradalle ja vuorossa oli rynnäkkökivääriammunta 150 metrin radalla. Kilpailun voitti adjutanttimme Juha Salin (80), toiseksi tuli Kari Kuula (78), kolmanneksi veteraanimme Eikka Papinniemi (76), neljänneksi Vekku Virkkunen (/68) ja viidenneksi Jussi Rantamo (68).

Lounaan jälkeen oli aika kiittää isäntiä ja suunnata kohti Rovaniemeä. Kunnallisklubilla

**Aamulla siirryimme ampumaradalle ja vuorossa oli rynnäkkökivääriammunta 150 metrin radalla. Kilpailun voitti adjutanttimme Juha Salin (80), toiseksi tuli Kari Kuula (78), kolmanneksi veteraanimme Eikka Papinniemi (76), neljänneksi Vekku Virkkunen (/68) ja viidenneksi Jussi Rantamo (68).**

meidät otti vastaan klubimestari Matti Vuori ja puheenjohtaja Risto Laakso. Isäntämme esittelivät klubinsa ja sen historian. Meidän puolestamme puhui kunniajäsenemme Pertti Virkkunen, joka myös luovutti Klubimme stanadaarin. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun vierailimme suuremmalla joukolla Kunnallisklubilla ja isäntämme toivoivat tulevaisuudessa uusia vierailuja. Toivotimme myös isännät käymään Kansakoulukujalla, kun käyvät Helsingissä. Olemmehan kummatkin yhteistoimintaklubeja.

Ilta päättyi biljardisalissa käärikilpailuun, jossa oli tietenkin palkintoina poroa! Tällä kertaa isännät voittivat, eivätkä olleen vieraskoreita!

Jäljellä oli enää paluu iltajunalla Helsinkiin. Vierailuihin oltiin tyytyväisiä ja sovittiin, että tämälapsia vierailuja jatketaan mutta jatkossa vain kerran vuodessa järjestelyjen vaatiman työn takia.

Lisää retkestä ja kuvia osoitteessa

[www.klubi.fi/maanpuolustus](http://www.klubi.fi/maanpuolustus)

*Leif Eklöf  
Maanpuolustus-  
harrastuksen vetäjä  
kuvat: Kari Kuula*

## Ilmailun ilta



Kuva: Klubimestarit

Syksyn ilmailun illassa aiheena oli Libyan ilmaoperaatio. Alustajaksi saatiin ilmasotaopin pääopettaja everstiluutnantti Juha Kaitera Maanpuolustuskorkeakoulun taktiikan laitokselta. Runsaslukuiselle osanottajajoukolla Juha Kaitera oli tuttu kuluvan vuoden tv-uutisista, joissa hän on kommentoinut ilmaoperaation käännteitä asiantuntijana.

■ ■ Helmikuussa 2011 Libyassa alkoi eversti Gaddafin hallintoa vastustava liikehdintä, joka laajeni nopeasti kansannousuksi. Humanitaarisen tilanteen muututtua erittäin huonoksi YK:n turvallisuusneuvosto julisti maaliskuun 17. päivänä lentokieltoalueen Libyan alueelle ja antoi seuraavana päivänä päätöslauselman 1973, joka valtuutti liittouman käyttämään

kaikkia tarvittavia keinoja siviilien suojelemiseksi Libyassa. Maasotatoimet suljettiin kuitenkin keinovalikoiman ulkopuolelle.

Yhdysvaltojen johtaman liittouman ilmaoperaatio koodinimeltään ”Odyssey Dawn” käynnistettiin 19.3. Operaation tavoitteena oli sulkea Libyan ilmatila kaikelta muulta paitsi humanitaarisilta avustusennoilta ja estää Libyaa käyttämästä ilma-asetta siviiliväestöä vastaan. Maaliskuun lopussa operaation johtovastuu siirtyi NATO:lle ja operaation nimeksi vaihtui ”Unified Protector”. Operaatioon osallistui yhteensä 12 maata, joista päävastuun kantoivat Ranska, Iso-Britannia ja Kanada. Pohjoismaista mukana olivat Ruotsi, Tanska ja Norja. Myös Suomessa keskusteltiin

operaatioon osallistumisesta.

Libyan ilmapuolustus lamautettiin nopeasti, minkä jälkeen koalitio keskittyi Gaddafin sotilaallisen voiman heikentämiseen. Yhteensä liittouman operaatioissa toteutettiin 26500 lentosuoritusta, joista 9700 oli ilmasta-maahan -tehtäviä. Operaatioissa tuhottiin yli 5900 sotilaskohdetta: panssarivaunuja, tykistöä, ohjuksia, johtamisjärjestelmiä sekä ja asevarikoita. Liittouman ilma-aseen tuki tarjosi kapinallisten heikosti organisoiduille maataisteluille merkittävästi paremmat menestyksen mahdollisuudet kuin toimitaessa ilman sitä. Ilma-ase oli ratkaisevassa asemassa kansannousun lopputuloksen kannalta.

Kim Jäämeri

## ”ARABIKATU: mitä voimmekaan vielä odottaa?”

Alustuksensa alkuosassa Koivula keskittyi arabimaiden viimeaikaiseen kuohuntaan johtaneisiin taustatekijöihin. Esille nousi monia yhteiskunnallista kuohuntaa aiheuttavia tekijöitä, kuten alle 25 -vuotiaiden suuri osuus väestöstä, useimpien alueen maiden taloudellinen näköalattomuus sekä epätasainen tulonjako, samoin kuin useissa maissa pitkään jatkunut repressiivinen hallinto. Oman lisänsä on tuonut myös viime vuosina tapahtunut ruoan hinnan huomattava kohoneminen maailmalla. Tänä päivänä myös moderni kommunikaatioteknologia, kuten matkapuhelimet, facebook, ja twitter helpottavat tyytymättömyyden organisointia eri maissa.

■ ■ Koivulan mukaan Arabimaiden kuohunta ei ole ensisijaisesti demokratialiike. Pikemminkin sen taustalla on ollut tyytymättömyys huonoon hallintoon ja kansalaisten näköalattomuuteen. Onkin mahdollista, että valtiiovallan legitimitettiin saattaa kuohunnan seurauksena ainakin tilapäisesti korjautua. Mahdollisesti uudet hallitukset pyrkivät myös aikaisempaa määrätietoisemmin takaamaan tasaisemman kehityksen kansalaisten ja eliitin välillä. Monet arabimaiden ongelmat ovat kuitenkin luonteeltaan rakenteellisia, ja niiden ratkaiseminen vaatii vuosikymmeniä. Pelkällä



Erkki Nordberg ja Tommi Koivula Kuva: Veikko Hannula

hallinnon vaihdoksella on näiden haasteiden ratkaisemisessa vain rajallinen merkitys.

Mahdollisuuksien lisäksi viimeaikainen kuohunta saattaa aiheuttaa myös ongelmia alueelliselle turvallisuudelle. Tässä yhteydessä Koivula nosti esille kolme potentiaalisesti uhkaavaa kehityskulkua: ensinnäkin jatkuessaan kuohunta saattaa johtaa talouselämän pitkäaikaisiin häiriöihin. Toiseksi on mahdollista, että ihmisiä siirtyy massoittain kotiseuduiltaan naapurimaihin ja Eurooppaan. Kolmanneksi Egyptin, Syyrian ja Jordanian muutoksista johtuen Israelin alueellisen turvallisuus-

den peruspilarit joutuvat uudelleenarvioitaviksi.

*Maanpuolustuskorkeakoulun Strategian laitos  
Erikoistutkija YTT Tommi Koivula*

*TIIVISTELMÄ  
Tommi Koivula*

# KLUBILAISET



Klubin kunniajäsen, professori Eero Saarenheimo

Syksyn toisessa kirjaillassa, Aleksis Kiven ja Suomalaisen kirjallisuuden päivänä 10.10.2011 puheenvuoron saivat Klubin omat kirjailijat. Mukaan pääsivät ne Klubin jäsenet, jotka olivat vuoden 2010 aikana tai kuluvana vuotena julkaisseet kirjan joko yksin tai yhdessä jonkun muun kanssa. Kesän kuluessa ilmoittautuneita tuli niin runsaasti, että kirjailtojemme isäntä Veikko Sonninen saattoi ottaa mukaan vain kymmenen ensimmäistä, joista kukin sai kymmenen minuutin ajan kertoa kirjastaan. Veikon kello oli ajanottajana armoton. Poisjääneille ja uusille tulokkaille on tarkoitus järjestää vastaavanlainen tilaisuus joskus ensi vuoden puolella.



# kirjailijoina



Klubin omia kirjailijoita ryhmäkuvassa. Vasemmalta Vesa Tuomala, Jouko Vallikari, Harry Blässar, Jukka M. Heikkilä, Pekka Böök, Seppo Hämäläinen, Bror Bäckström, (Jorma K. Melleri), Veikko Sonninen, Lasse Lehtinen, Eero Saarenheimo ja Jyrki Kettunen.

■ Kuten odottaa saattoi, kirjojen teemat hajautuivat laajalle alalle. Mukaan mahtui henkilökohtaisia muistelmia, henkilökuvia, historiaa, yritysmaailman kuvauksia ja tutkielmia sekä kaunokirjallisuutta. Tällä kertaa yhtään runoilijaa ei tullut mukaan, mutta aforismikokoelmia kylläkin.

Kirjailtojen rutinoitu ja ammattitaitoinen isäntä, kirjaporvari Veikko Sonninen (49/86) aloitti tilaisuuden esittelemällä yhdessä vaimonsa Annika Ar-

denin kanssa kirjoittaman kirjan "Kuin säveltä kuunnellen - Harry Permannon tie" (Fabella).

Harry Permannon nimeä ei löydy kansallisbibliografiasta, ei Kuka kukin on-kirjasta eikä valtiokalenterista. Mutta hänen elämänsä on sivunnut valtavaa joukkoa ihmisiä, joista on kirjoitettu elämäkertoja. Nyt on syntynyt kirja, jossa kerrotaan, kuinka rutiköyhästä suomalaispojasta tuli värikkäiden elämänvaiheiden jälkeen niin tunnustettu ja pidetty persoona, että hän sai Tukholman konserttitalon intendentinä eskorteerata kuningatar Silvian aitiönsä, kun kuningas sai juosta läähättää portaat ylös. "Harry oli synnynnäinen palvelualan ammattilainen, ennen Ruotsiin siirtymistään mm. legendaari-

nen Mukkulan kartanohotellin isäntä. Hänellä oli työuransa aikana uskomaton kyky toteuttaa toiveet kuin toiveet, vieläpä sellaiset, joita ei lausuttu ääneen."

Veikko Sonninen toimi vuosina 1989-2007 Suomen Kirjasäätiön asiamiehenä ja oli tässä ominaisuudessaan lähes 20 vuoden ajan Finlandia-, Tieto-Finlandia- ja Finlandia Junior-palkintolautakuntien sihteerinä. Niinpä Klubin kirjailtoihin on usein saatu näiden kilpailujen voittajia esittelemään teoksiaan.

Hän on myös tunnettu sanaristikkojen tekijä ja ratkaisija, joka on ottanut osaa kaikkiin kymmeneen ristikonratkunnan SM-kisaan vuosina 1993-2011 saavuttaen niissä useita mitaleja. Tässä tilaisuudessa hän esitteli kaksi uusinta ristikko-

kirjaansa. Hän suositteli alan harrastajille erityisesti Pukstaa-viristikkooa, jossa yhdistyvät hänen ristikko- ja kirjallisuusharrastuksensa. Siinä on mukana 36 kirjaa, jotka esitellään Pekka Vuoren karikatyyrien avulla.

Tuttu radioääni, Klubin kunniajäsen, professori Eero Saarenheimo (19/63) esitteli uusimman kirjansa "Kansakunnan radio" (Lurra Editions). Kirjan alkusanoissa Yleisradion toimitusjohtaja Lauri Kivinen toteaa: "Radion voima on sen kyvyssä tuoda sanojen mahti iholle ja mielen sisälle, sillä radio antaa tilaa kuvitella. Yleisradio on ollut ja on yhä tärkein suomalainen kulttuurilaitos retoriikan mestareiden ja kansakunnan suurmiesten maalaamien kuulokuvien välittämiseen ... Saarenheimo hahmottaa retorisen filosofisen Paasikiven-Kekkonen linjan, jossa Kekkonen sanankäyttö vertautuu Paasikiven ajattelijan lahjoihin ja taipumuksiin."

"Eero Saarenheimon historian tuntemus yhdessä elävien radiotoiminnan muistojen kanssa ovat kiinnostavaa pohdintaa myös tämän päivän lukijalle, joka miettii suomalaisen identiteetin rakennuspuita Paavo Nurmen, Sibeliuksen ja Manerheimin jälkeen."

Saarenheimo analysoi kirjassaan Paasikiven ja Kekkonen tapaa ja tyyliä käyttäen valtion omistamaa radiota retorisena foorumina. "Joskus presidentti

on poliittisen tilanteen kiristyessä turvautunut radion apuun. Ensimmäinen tapaus oli varmaan (oikeusministeri T.M. Kivimäen kirjoittama) puhe, jonka presidentti Svinhufvud piti vuonna 1932 saadakseen Mäntsälän kapinan loppumaan. Presidentti Paasikivi uhkasi mennä radioon, jos tilanne niin olisi vaatinut, mutta hän ei koskaan tullut radioon ainoastaan kiukkua purkaakseen. Sen sijaan presidentti Kekkonen joutui joskus toteuttamaan tällaiset uhkaukset, vaikkapa yöpakkasten alkaessa joulukuussa 1958."

"Radiossa Kekkonen saattoi puhua ikään kuin vastapäätä istuvalle ystävälle, ilman suurta teknikkokuntaa, niin kuin myöhemmin televisiossa. Paitsi että hänen äänensä sopi hyvin radioon, hän osasi käyttää radiopuhetta vaikuttavalla tavalla ja hänellä oli selvä käsitys, miten vedotaan kansaan. Kyllä hänessä oli annos demagogiakin, mutta hän oli myös selvillä miten vaikuttaa sanalla ilman kiihotusta."

Kirjan kustantaja toteaa esittelyssään, että kultakauteen Eero Saarenheimo vastasi radion puheohjelmista. Muistelevissa esseissä on eläviä näytteitä hänen oppineista radiopakinoistaan aiheiden vaihdelta antiikista Casanovaan ja nykypäivälle osoitettuun kysymykseen, mikä on turhaa tietoa.

Eero Saarenheimo on tuttu klubilaisille myös aikaisemmista kirjaillista. Syksyllä 2006

hän esitteli kirjansa "Casanova ja Sprengtporten. Kirjastonhoitajan ja kenraalin yhteiset vuodet."

Seuraavassa esitellään illan muut kirjailijat aakkosjärjestyksessä. Kustakin kirjailijasta mainitaan tässä vain jäsenluettelon mukaiset tiedot syntymäajasta ja jäseneksi liittymisestä sekä teoksen nimi, kustantaja ja lyhyt yhteenveto kymmenen minuutin esittelystä.

### Harry Blässar

33/05 Nähtyä ja mietittyä. Omakustanne.

H.Blässar. käytti mittavasta elämäkerrastaan (552 s, 40 kuvaa) vaatimatonta nimitystä "sanakokoelma". Kyseessä on hänen toinen kirjansa. Ensimmäinen oli vuonna 2003 ilmestynyt, lähinnä valokuviiin perustunut teos "Maailmaa kuvin ja sanoin". Nyt hän kertoi ottaneensa mallia J.V. Snellmanilta, joka käytti usein samantyylistä kerrontarakennetta. Runkona on oma elämäkerta, jonka solmukohdissa hän pysähtyy kertomaan ajan ja tilanteen synnyttämistä mielikuvista. Näin hän pääsee käsittelemään menneen ja tulevan ajan elämäntilanteita ja yhteiskunnallisia ongelmia. Kirjassa on sekä itsekritiikkiä että yleisempää yhteiskuntakritiikkiä, mutta yksittäisiä henkilöitä hän muistelee -eräitä etäisempiä tapahtumia lukuunottamatta - ymmärtä-



**karthago  
on huikea  
historiallinen  
romaanin. Se on  
retki  
Antiikin  
seikkailujen läpi  
minäkertojan  
matkassa**

väisesti. Kun H.B:n elämänsä kaareen kuuluvat lukuisat matkat maailman merillä ja erilaisissa kohdemaissa sekä henkilökohtaiset kokemukset niin messipoikana kuin tanssimuusikkonakin, kirjasta muodostuu elävä ja mielenkiintoinen kokonaiskuva maailmasta. Hän kertoo muun muassa käynnistään hakemassa sokeirilastia Kuubasta ennen Fidel Castron aikaa. "Nythän siitä on muodostunut kommunismin ulkoilmamuseo".

### Bror Bäckström

39/10 Parturin tuolista. Tarinoita lööppijulkisuuden takaa. (toim. Jorma K. Meller) Minerva Kustannus

Kähtäjäkoulun käynyt käsityöneuvos B.B. pudotti muistiinpanonsa puhujapöytäalulle ennen kuin ehti sanoa juuri mitään. Mutta ei hätää. Kokeneena esiintyjänä hän kertoi, kuinka tuulenpuuska oli vienyt eräältä juhlapuhujalta samalla tavalla paperit eikä tämä muistanut puheensa sisältöä, vaan totesi lakonisesti: "Oli miten oli, mutta eläköön Suomi" ja lopetti puheensa siihen. B.B. ei tehnyt samaa temppua kirjailijalla, vaan kertoi sanavalmiina miehenä, kuinka ihmiset tulevat parturintuolissa läheisiksi ja luottavaisiksi. Näin syntyy tarinoita sattumuksista, kohtaamisista ja juoruistakin. Mitään varsinaisia paljastuksia

hän ei ole kuitenkaan ottanut mukaan. Tesvision kautta B.B. pääsi lähelle megajulkisuutta ja sai mahdollisuuden seurata läheltä erilaisten julkisuuden henkilöiden maailmaa. Hän muistaa mm. kuinka Arvo Salo tuli ministeriautollaan parturiin ja kertoi juuri allekirjoittaneensa päätöksen uuden oopperatalon rakentamisesta. "Kun uudessa oopperassa on nyt Almin sali, ehdotan, että siellä voisi olla myös Arvon nurkka." Viime vuodet ovat kuitenkin olleet raskaita käsityöneuvokselle. Tuoni on vienyt monta läheistä asiakasta, kuten Johannes Virolaisen, Harri Holkerin, Erkki Toivasen ja Ingvar S. Melinin.

### **Pekka Böök**

*37/07 (ja Petri Saharinen) Böök -shakkia ja kulttuuria, Minerva Kustannus*

Böök-nimen taakse kätkeytyy kolme sukupolvea: Emil Böök (1835-1914), Einar Böök (1874-1957) ja Eero Böök (1910-1990). Elämäkertojen rinnalla kulkee läpi teoksen kulttuurin teema. Pääpaino kirjassa on kuitenkin maailman ehkä tunnetuimmassa strategisessa lautapelissä, shakissa. Yli 400-sivuinen kirja sisältää noin sata pelianalyysia, jotka ovat suurimmalta osaltaan Eero Böökin pelaamia. Pekka Böök keskittyi omassa esittelypuheenvuorossaan Emil ja Einar



**Neuvostoliiton  
saatanallistama  
Tanner joutui  
moneen otteeseen  
eroamaan  
hallituksesta  
isänmaan edun  
nimissä.**

Böökin elämäkertoihin, jotka kytkeytyvät läheisesti 1800-luvun lopun ja 1900-luvun alun sosiaalisiin ja poliittisiin tapahtumiin. Kielitaistelu oli silloin kiivaimmillaan. Ruotsinkielisen Helsingfors lyceumin rehtorina ja voimakkaana snellmanilaisena fennomaanina Emil B. joutui keskelle taistelua, kun hän päätti, että ruotsinkielisessä koulussa luetaan kirkkohistoriaa vain suomen kielellä kuudennelta luokalta lähtien. Seurauksena oli koulun lakkauttaminen, kun svekomaanit siirsivät omat lapsensa muihin ruotsinkielisiin kouluihin. Emil B. joutui myös erottamaan Mannerheimin rettelöinnin takia, mutta suvussa kulkevan tarinan mukaan hän suostui kuitenkin ottamaan tämän takaisin, kun oli päässyt sopimukseen siitä, että rettelöinnit loppuvat. Näin Mannerheim sai kipeästi kaipaamansa ylioppilastodistuksen.

### **Jukka M. Heikkilä**

*66/08 Karthago, Karisto*

"Karthago on huikea historiallinen romaani. Se on retki Antii-kin seikkailujen läpi minäkertojen matkassa". Näin päätti Jukka M. Heikkilä seitsemännen historiallisen romaaninsa esittelyyn, josta kuuli, että äänessä oli kovan tason ammattilainen. Hänen kaikki kirjansa ovat liittyneet Rooman ja Kreikan historiaan. Karthagossa kerrotaan

oikeita tapahtumia tosielävien henkilöiden kautta minämuodossa. Päähenkilönä on spartalainen palkkasoturi Ksanthippos, jonka sortumaisillaan oleva Karthago kutsui Kreikasta avukseen ja josta tuli pelastaja ja sankari. Varsinainen jännite ei kuitenkaan ole hyvin dokumentoiduissa tapahtumissa eikä myöskään taidokkaissa filosofisissa väittelyissä, joita käydään stoalaisen ja epikuroalaisen filosofian puitteissa, vaan taistelujen jälkeisessä tilanteessa, jossa ulkopuolelta tullut neuvonantaja joutuu kohtaamaan itsetietoisien ja ylpeän ylimystön. Karthagossa kuvataan realistisesti myös sitä vaihtoehtoa, että modernia aseistusta (elefanteja) esittelevä sotapäällikkö joutuisi tappiolle, jolloin hänet maan tavan mukaan ristiinnaulittaisiin. Tätä kuvausta kirjoittaja ei suositellut heikkohermoisille.

### **Seppo Hämäläinen**

*58/08 Valkoinen kirja ja Ajatus-teni tähtitarha, Edico Oy*

Seppo Hämäläinen on tuttu klubilaisille myös kuvataiteilijana. Hän osallistui neljällä työllään viime huhtikuussa Klubin omien kuvataiteilijoiden näyttelyyn (ks. Klubilehti 2/2011). S.H. esitteli yhdessä kustantajansa Hannu Hirvikosken kanssa kaksi aforismikokoelmaansa vuosilta 2010 ja 2011. Kymmenen minuuttia ei antanut kahdelle

esiintyjälle kovin paljon tilaa. Tässä muutama poiminto: Nerojen tie ei ole viitoitettu - se on vain auraamatta. Käsilläpuhuminen vaatii vapaata ilmatilaa. Rajalle ei kannata rakentaa pysyvää asuntoa. Maanpäällisellä helvetillä ei ole postinumeroa; se sijaitsee korvien välissä. Nooan arkki, maailman ensimmäinen lemmenlaiva - matkustajaluettelon mukaan. S.H:n kotisivulta löytyy eräs aforismikirjailijan inspiraation lähde: "Metsä ja suomalainen luonto ovat innoittajiani. Kun menen metsään, en koskaan tule sieltä entiselläni takaisin - metsä on kirkkoni."

### **Jyrki Kettunen**

*36/73 Seitsemän tarinaa ennovaatiosta - Rohkea uudistaa ennakoiden (toim. Jyrki Kettunen ja Tarja Meristö), Teknologia-teollisuus ry*

Ennakoinnissa yhdistetään tulevaisuudentutkimus ja erityisesti skenaariotyöskentely innovaatioprosessiin. Ennakoinnin ansiosta yritykset ja esimerkiksi aluehallinnon organisaatiot voivat kehittää innovaatioideoitaan, jotka mahdollistavat kilpailuedun radikaaleissakin murrosvaiheissa. Tätä kokonaisprosessia varten on teknologiateollisuuden piirissä otettu käyttöön uudissana "ennovaatio". Tätä mielenkiintoista ajattelu- ja työskentelytapaa esitellään seit-

semän kertomuksen avulla. Ne koskevat terveysalaa, paikallista puhelinyhtiötä, kemian-, pakkaus- ja metsäteollisuutta, ammattikorkeakouluja ja telealaa. Tekijät ovat olleet yhdessä ja erikseen mukana sadoissa ennakointi- ja skenaariohankkeissa yrityksissä, toimialajärjestöissä, koulutusorganisaatioissa, kunnissa ja valtion laitoksissa. Tuloksena on ollut suuri määrä loppuraportteja, joissa ideaa on kehitelty ja sitä on havainnollistettu graafisin piirroksin. Professori Jyrki Kettunen, joka on laatinut ja arvioinut useita teknologiaohjelmia Suomessa, EU:ssa ja Yhdysvalloissa, kietytti ennovaatioprosessin mm. seuraavasti: "Mahdottomat skenaariot ovat tulevaisuuden mahdollisuuksia", "On oltava monipuolinen työkalupakki", "Osallistujien joukon tulee olla mahdollisimman laaja".

### Lasse Lehtinen

47/90 (ja Hannu Rautkallio) Väinö Tanner. Unohdetut päiväkirjat 1943-1944, Kustannusosakeyhtiö Paasilinna

Hannu Rautkalliolla on "kaksi on verran kopioita erilaisista arkistoista, idästä ja lännestä, joista osa on vielä tutkimatta." Nyt tiedetään, että tähän aineistoon, joka löytyi Standfordin yliopistossa sijaitsevasta Hoover Instituutin arkistosta, kuuluu myös Väinö Tannerin päiväkirjat sotakesästä 1943-1944, jotka Suo-

men Washingtonin suurlähettiläs Hjalmar Procopé "oli vienyt turvaan". Nyt päiväkirjat on siis julkaistu kirjana. "Se on sensaatiomaista materiaalia. Kun sitä lukee tänä päivänä, joutuu kauhistelemaan, kuinka valtavia päätöksiä Ryti, Tanner ja Mannerheim joutuivat tekemään niin vähillä tiedoilla. Yhtään isoa päätöstä ei 'sotakabinetti' tehnyt ilman Väinö Tanneria." Lasse Lehtinen on kirjoittanut unohdettuihin päiväkirjoihin Tannerin lyhyen elämäkerran. Siinä hän pyrkii selvittämään, minkä takia Tannerista tuli kiistelty, jopa vihattu, mies Moskovassa. Samalla hän etsii syytä siihen, miksi suurvaltopoliitikka ja siihen kytketty Suomen kohtalo veivät presidentti Kekkonen ja Sdp:n puheenjohtajan erilleen tavalla, joka oli oleva katkera ja lopullinen. Kirjasta löytyy mielenkiintoinen yksityiskohta: "Vuoden 1942 marraskuussa Kekkonen kavereineen oli Rovaniemellä konjakin voimalla laittanut maailmankuvansa uusiksi ja ryhtynyt sen jälkeen ottamaan yhteyksiä Tannerin arvostelijoihin ja vastustajiin Sdp:ssä." Lukijalle osoittamaan esipuheessa Lehtinen toteaa: "Neuvostoliiton saatanaalista Tanner joutui moneen otteeseen eroamaan hallituksesta isänmaan edun nimissä. Muut toimijat Mannerheimia myöten ymmärsivät, että juuri siihen Moskova pyrki. Jos saadaan Sdp hajalle, niin vastarinta

lakkaa muuallakin. Jos työmies jättää asemansa, niin rintama pettää."

### Vesa Tuomala

67/07 Merenkulun turvallisuus suomalaisessa kauppa-aluksessa, Omakustanne

Vesa Tuomala on valmistunut keväällä 2010 Aboa Maresta vahtiperämieheksi ja jatkaa parhaillaan opintojaan merikapteenilinjalla. Opinnäytetyötään hän esitteli seuraavasti: "Merenkulun turvallisuusasiat tuntuvat minusta kiehtovilta, joten päätin tutkia, kuinka voin auttaa suomalaisia merenkulkijoita, varustamoita, viranomaisia ja sidosryhmiä riskien hallinnassa. Halusin tehdä oppaan merenkulkua opiskelevia varten. Kirja jakautuu kolmeen osaan: alusturvallisuuteen, turvallisuusjärjestelmiin ja riskien hallintaan. Selvännän oppaassani myös erilaisia riskitekijöitä merikuljetusympäristössä. Nehän vaikuttavat yleiseen alusturvallisuuteen sekä alusten turvalliseen liikkumiseen." Kirjan 1. painos on 1 000 kappaletta. Sivuja on 116 nelivärisin kuvin elävöitettyinä.

### Jouko Vallikari

56/11 The Jolly Dolphin In The School Of Sharks, Terveysteknologian Liitto ry - FiHTA.

Tarina Instrumentariumin perustaman, pienen insinööritoimiston kasvusta osaksi alan

kansainvälistä jättiläistä voisi hyvinkin olla esimerkki onnistuneesta ennovaatioprosessista. Aluksi yhtiö kehitti monenlaisia elektroniikkaa, muun muassa oluen annostelupumppuja ravintoloihin. 1970-luvulla se alkoi erikoistua lääketieteelliseen teknologiaan, mistä kehittyi vuosien kuluessa varsinainen innovaatiomoottori, joka yhdistyneenä omaperäiseen yrityskulttuuriin johti voimakkaaseen taloudelliseen kasvuun. Sitä havainnollistaa Jouko Vallikarin omakohtainen kertomus tuotekehityshankkeesta, jonka ansiosta yritys nousi anestesiakoneiden valmistajana maailmanluokkaan. Uudessa järjestelmässä yhdistettiin kompaktiin ergonomiseen pakettiin anestesiakone, potilasvalvontamonitori ja vieläpä anestesiahoitoon automaattinen dokumentointijärjestelmä. Mentiin rohkeasti uusille urille, vaikka tuotekehitysprojektissa tarvittiin teknologiaa, jota ei ennestään hallittu. Eikä yrityksessä oltu aivan varmoja, onko tässä mitään järkeä. Kuvaavaa ennovaatioprosessille oli se, että laboratoriotestaukseen tarvittava koenukkekin hankittiin seksikaupasta, kun se oli edullisempaa.

Weijo Pitkänen  
Kuvat Veikko Hannula



**Runkona on oma elämäkerta, jonka solmukohdissa hän pysähtyy kertoamaan ajan ja tilanteen synnyttämistä mielikuvista.**

## KLUBIN 3. OKTOBERFEST

Helsingin Suomalaisen Klubin 3. Oktoberfestiä vietettiin tietenkin klubilla 14.10. Tämän vuoden teemana olivat kotimaiset puhtaat ruuat ja kotimaiset pienpanimoiden oluet. Teeman valinta tuntui onnistuneen. Klubiveljiltä tuli paljon myönteistä, jopa kiittävää palautetta, etenkin makkaroista sekä runsaasta että hyvästä olutvalikoimasta.

■ ■ Pääruokana oli kotimaista kukonpoikaa Viskilän tilalta Vampulasta ja kotimaisia raakamakkaroita. Klubiveljen Veijo Votkinin makkaraa oli tietenkin tarjolla ja klubin keittiö oli valmistanut oman riistamakkaran. Kaikki herkullisia. Wurst Fennica Espoosta toi tarjolle oman Thüringer Bratwurstinsa, joka makkaroista taisi saada osakseen tällä kertaa eniten hyväksyvää maiskuttelua. Ruokaa oli tarjolla runsaasti. Erityisesti vatsan kannalta oli hieno asia, että klubiveli Henrik Lönnbergin ansiosta kotimainen perheyrittys Norex Spirits tarjosi juhlan osanottajille Fernet Brancan lasin kera 27-yrttisen juoman.

Hyvän ruuan lisäksi ehkä vieläkin oleellisempi osa onnistunutta Oktoberfestiä ovat hyvät oluet. Kohteliaasti kysyttäessä kolme suomalaista pienpanimoa tarjoutui auliisti kekrijuhlamme sponsoreiksi. Aloitimme juhlamme maistelemalla Laitilan Wirvoitusjuomatehtaan Kievari Kekriolutta. Makuun päästyäm-



Oktoberfestin nahkahousuorkesteri Kuva: Veikko Hannula

me jatkoimme oluen nautiskelua Lammin Sahdin Pöllö oluella ja sitten Saimaan juomatehtaan tummalla ja vaalealla Marsalkalla. Erinomaisia kaikki.

Juhlan asianmukaisesta musiikista vastasi tietenkin klubin oman puhallinorkesterin nahkahousuyksikkö johtajanaan Paul Jaavamo. Yllätysohjelmanumeron juhlaan toi vuonna 1978 perustetun olutseuran, Kohtuullisen Hutikan Pyhän Veljeskunnan (K.H.P.V.) Bacchus Primus Inter Pares Timo Pakkanen, joka veti ruokailun jälkeen klubiveljille Oktoberfest ja Baijeri -aiheisen tietokilpailun. Klubiveljet ottivat innokkaasti osaa kisaan. Jotkut jopa niin innokkaasti, että eivät aluksi ymmärtäneet, että googlaaminen ei ole sallittua veljellisessä kisas-

sa.

Juhlusta on tullut kaiken kaikkiaan myönteistä palautetta. Klubiveljiä olisi mahtunut mukaan enemmänkin. Tulevia juhlia ajatellen voi todeta, että perjantai-iltana, joka osui etelän syyslomaviikolle ja keskelle parasta hirvestyskautta ei ollut paras mahdollinen valinta ajankohdaksi.

Tämänvuotisen juhlan järjestelytoimikuntana toimivat klubiveli Kalevi Nikkilä ja allekirjoittanut, jotka yhdessä kiittävät sponsoreiden lisäksi mukana olleita klubiveljiä, klubin keittiötä ja henkilökuntaa juhlan onnistuneesta läpiviennistä.

Jarmo Pekkala  
3. Oktoberfestin isäntä

## PIHVIÄ, SAUNAA JA TAIDETTA



Vierailu Lallukassa. Kuva Jaakko Wallenius

**Pitkällä lounaalla voi eksyä vaikkapa taiteilijakoti Lallukkaan, jos gastronomien puheenjohtaja sattuu olemaan myös säätiön hallituksen puheenjohtaja.**

■ ■ Näin kävi parillekymmenelle klubin gastronomisen kerhon tämän syksyn pitkän lounaan osallistujalle lokakuun lopussa. Elitestä taiteilijakoti Lallukkaan oli vain parin minuutin kävelymatka Jorma Hämäläisen johdolla. Sitä ennen olimme ehdineet jo nauttia ravintola Messeniuksessa siian mätiä, smetanaa ja paahtoleipää snapsin kera.

Pääruokana oli sipulipihvi, jonka perusteella joku päätyi ehdottamaan, että Messeniuksessa on ainesta Vuoden ravintolaksi. Mikäli pääkonsuli Heikki Tave-

lan etukäteiset neuvot keittiölle olivat osasyynä loistavan mehukkaaseen pihviin, niin kunnioittavat kiitokset suurelle herkkusuulle.

Lallukkaan päästyämme Lallukan säätiön asiamies ja klubiveli Pekka Kyröhonka kertoi talon historian, minkä jälkeen siirryimme professori Tuomas Mäntysen ateljeeseen tutustumaan mieheen ja hänen töihinsä sopivien juomien säestyksellä. Taidemaalari Mäntynen on yksi 57 talon taiteilijoista.

**Puhtaina poikina klubille**

Lounas ilman saunaa on teeskentelyä. Kohteemme oli Meilahdessa Kaurilan sauna. Puutarhamaiselle tontille on siirret-

ty 1970-luvulla vanha itä-rajan rautatieasema ja Tuusulasta yli satavuotias hirsirakennus.

Varusteisiin kuuluvat pella-vapyyhkeet istuivat saunamasti saunan hämyiseen tunnelmaan. Kissat kiehnäsivät jaloissa.

Lopulta taksilla klubille nauttimaan pyttipannua. Nuorempi porukka siirtyi vielä Storyvillen iloihin kirkkoisä Augustinuksen muinaisten sanojen evästyksellä: kelle kohtuus ei ole tarpeeksi, sille mikään ei ole kylliksi.

Pekka Ritvos



# Citykanin, kerjäläisen ja ihmiskauppiaan kolmiodraama

**"Minä olen kaikkietävä kertoja, minä kuljen näiden henkilöiden ihon sisällä ja tarvittaessa nouse heitä yläilmoista katselemaan. Se voi olla pyrkimättömyyttä tai tahdottomuutta, mutta se voi olla myös harvinaisinta vilpittömyyttä ja puhtautta."**

■ ■ Näin kuvaili syksyn kolmannessa kirjaillassa (7.11.2011) kirjailija Tuomas Kyrö omaa ajattelu- ja työskentelytapaansa.

Sitaatti on hänen kirjastaan "Kerjäläinen ja jänis" (Siltala 2011). Siinä venäläinen ihmiskauppias Jegor Kugar pakottaa romanialaisen Vatanescun mukaansa Helsinkiin kerjäämään. Vatanescu pääsee kuitenkin karkuun, kohtaa loukkaantuneen cityjäniksen, lastoittaa sen jalan jäätelötikulla ja lähtee sitten sen kanssa pakomatalle Lappiin.

"Se ei ole mikään surkuteltutarina, jossa pyhä köyhä ja julma pohjoinen maa kohtaavat. Syntyessään ihminen on 2-5 kiloa biomassaa. Emme ole hyviä emmekä pahoja."

Kirja rakentuu tälle yleisinhimilliselle ja humanille perustalle. Siinä ei ole syyttelevää sävyä edes siinä vaiheessa, kun Jegor Kugar vihanvimmoissaan yrittää puukottaa "petturi Vatanescun" kuoliaaksi.

Mutta kuinka juuri tällainen tarina, joka muistuttaa kovasti Paasilinnan "Jäniksen vuotta", syntyy?



Vasemmalla kirjailija Tuomas Kyrö. Oikealla kirjailian isäntä, kirjaporvari Veikko Sonninen. Kuva Elias Iirola

"Kerjäläisellä ja jäniksellä on ilmiselvä lähtöpiste. Se on pakinani 27.7.2009 Länsi-Uusimaa lehdessä otsakkeella Jäniksen vuosi 2.0."

Kirjailija Kyrö luki pakinan: "Suunnittelemani kirja on jo tehty. Nyt se pitäisi vain päivittää. Se on Arto Paasilinnan Jäniksen vuosi. Vatanen vaihtuu romanialaiseksi kerjäläiseksi nimeltään Vatanescu. Hänessä tiivistyvät kansainvälistyminen, elintason ja kulttuurierot maanosien eri laidoilla, rikollisuuden uudet muodot. Ja ennen kaikkea Vatanescun avulla voisi tutkia niitä eettismoraalisia ongelmia, joita hänenlaisensa ihminen, hänenlaisellaan toimeentulomallilla läpeensä keskiluokkaistuneessa maassa aiheuttaa."

Eikö ole aika uskaliaasta "päivittää" kansanvälisestäkin arvostetun, hieman vanhemman suomalaisen kirjailijan teos?

"Saarnasin kotiväelle, että hyvät kirjat voivat solahtaa ohi.

Kirjoitin ensin kuunnelman, sitten kirja alkoi hahmottua mielessäni. Kirjan sävyhän on erilainen kuin pakinassa. Siinä pystyy esittämään asioita syvällisemmin."

Lopputuloksena oli kirja, joka on rakenteeltaan samantapainen kuin Paasilinnalla, mutta sisältöltään, henkilöhahmoiltaan ja sanomaltaan tyystin erilainen. Se ei ole mikään plagiaatti.

Kirjailijan työ on suurelta osaltaan yksinäistä puurtamista tai, kuten soveltavan kielitieteen professori Tommi Nieminen on sanonut, "raakaa istumatyötä" (Image 9/2006). Ideat ja juonet lomittuvat ja menevät päällekkäin. Jokin teema tai roolihahmo saattaa elää pitkään, toinen on vain päiväperhonen.

**"Kyllä minä niin mieleni pahoitin."**

Tuomas Kyrö kertoi jo suunnittelemansa jatkoa Vatanescun tarinalle. Työnimenä on "Ruskea

kastike".

Omaa, vahvaa elämään elää tällä hetkellä kirjailija Tuomas Kyrön tarinakokoelma "Mielensäpahoittaja". Sen syntyprosessi oli aivan erilainen kuin Vatanescun tarinan.

"Lähtökohtana oli soitto radion lastenohjelmien toimituksesta. He olivat tuottaneet vuosikausia keskipäivän pienois-kuunnelmia, mutta oivaltaneet sitten, etteivät lapset niitä kuuntele. Hehän ovat silloin päiväunilla! Pyydettiin kirjoittamaan nopeasti ja hauskasti aikuisille ja sanottiin, ettei tästä sinulle juuri mitään makseta. Tartuin ideaan. Piti kirjoittaa lyhyitä yksittäisiä tarinoita, jotka toimisivat myös kirjallisessa muodossa."

Näin syntyi 20 tarinaa, jotka Antti Litja kertoi radiossa. Ne kaikki alkoivat sanoilla "kyllä minä niin mieleni pahoitin silloin" - kun sitä ja sitä tapahtui. Kuunnelmiin perustuvasta kirjasta "Mielensäpahoittaja" (WSOY 2010) on tähän mennessä otettu jo yhdeksän painosta, ja lisää on varmasti tulossa.

"Mitä tarkemmin lähtöä, alkua, ajattelun, sitä kehnompaa lopputulos on", Kyrö kuvaili kirjoitustyötä. "Hauskuus ei synny siitä, että kerron, kuinka joku liukastuu banaaninkuoreen. Istun vain koneen ääreen ja kirjoitan. Ilman minkäänlaista pakkoa."

Vaikka tarinat ovat erillisiä ja toimivat itsenäisinä, niiden

ytimenä on kertomus siitä, kuinka 80-vuotias mies, jonka lapset ovat jo aikoja sitten lentäneet pois kotoaan ja jonka vaimo on hoitokodissa, tuntee elämänpäivänsä kutistuvan. Lääkäri ei anna enää ajokorttia. Pitäisi muuttaa kylältä kirkolle.

"Hän pohtii tilannetta aivan tosissaan ja uskoo asiaansa. Hän on kuitenkin sympaattinen hahmo vaikka rutiseekin kaikesta. Ehkä osuin jollakin tavalla asian ytimeen. Rehellisimmät myöntävät, että sellainen löytyy peiliin katsomalla."

Mielensäpahoittaja on täynnä toinen toistaan herkempiä ja osuvampia tarinoita. Yhden niistä Kyrö luki kirjaillassa.

Lähtökohtana oli yleisönosaston kirjoitus Saarijärven Sampo-lehdessä, jossa joku kertoi katiskansa varastamisesta ja syytti siitä lättähattuja.

Kyrön tarinassa päähenkilö huomasi keväällä, että hänen katiskansa oli kadonnut saunan seinustalta. "Vene oli paikoillaan, mutta oliko katiska? Kyllä ei ollut. Se oli hyvä katiska, ostettu Paanasen liikkeestä kesäkuussa kuusikymmentä neljä, minulla on mainos ja kuitit kuule ihminen tallella."

Kun katiska kuitenkin löytyy Kuikkaniemen paikalta, jonne kertoja oli sen syksyllä unohtanut, hän toteaa, "ettei tämä silti poista sinun syyllisyyttäsi - jossakin on varmasti joku vienyt joltakin katiskan, taikka joku mieltii että pitäisikö tuolta

puolustuskyvyttömältä ihmiseltä viedä katiska".

Kyllä ei ole olemassa montaa tarkkasilmäisempää havaintoa!

## Uusi joulupukki

Tuomas Kyrö on myös pilapiirtäjä ja sarjakuvien tekijä. Täksi jouluksi hän on tuonut markkinoille ensimmäisen satukirjansa "Pukin paha päivä". Sen kuvittajana on hänen kuitenkin hänen pikkuveljensä Antti Kyrö, jonka käsialaa on myös Mielensäpahoittajan kansikuva. Lahjakkuudet kulkevat siis sukujuuria pitkin.

Uusi pukki painaa 400 kiloa eikä asu enää Korvatunturilla, koska se on lahjoja ajatellen väärässä paikassa. Hänellä on vain neljä tonttua eikä Petteri Punakuonoa.

Uskoa saa jokainen 3-103-vuotias. Ihan omalla luvallaan. Varmaankin ikärajan ulkopuolelle jäävät voivat anoa kirjallisesti lukulupaa Kiinan keisarilta. Nuoremmat saanevat pyytää apua isovanhemmiltaan, vanhemmat Mielensäpahoittajalta.

*Weijo Pitkänen*

*PS: Kirjailian korkeatasoisesta musiikkiesityksestä vastasivat Nordea-pankin stipendiaatiopiskelija Veera Myllyniemi (klarineti) ja Sibelius-Akatemian säästyksen lehtori Timo Koskinen. He esittivät Carl Maria von Weberin klarineti-konserton nro 2, op. 74*

## Peruspalveluministeri Maria Guzenina-Richardson ja nyky-Suomi.

**Esitelmöitsijä antoi sangen mielenkiintoisen näkemyksen maamme nykytilasta ja sodanjälkeisen kehityksenääriiviivoista.**

■ ■ Kunnioitammeko työn tekoa riittävästi? Onko yhteiskuntamme pirstaloitunut? Kulta-kausi on mennyt - toivottavasti se on uudelleen tulossa! Mitä kunnissa tehdään ja toteutetaan? Näihin kuntakysymyksiin ei nykytilanteessa valtio voi useinkaan puuttua. Yhteiskunta ei pysy koossa ellei ole tukitoimenpiteitä. Yhteiskuntamme kuntokenttään pitää saada "rotia". Olemme näissä asioissa arviolta parikymmentä vuotta myöhässä. Tässä muutamia perusaiheita esitelmöitsijän lausunnoissa.

Tasavallan presidentillä on oikeuskäytännössämme mahdollisuus armahtaa vankiloissamme tuomiotaan istuvia vankeja. Eräässä tasavallan presidentin esittelyssä tuli eteeni armahduslista. Se kiinnosti minua. Meillä on siis olemassa mahdollisuus että tasavallan presidentti käyttää valtaansa ja armahtaa vankeja. Tässä tapauksessa oli listalla 15 vankia joilla ei ollut mahdollisuuksia vapauttamiseen. Vain tuon yhden vangin vapautusperusteet aiheuttivat tasavallan presidentille myönteisen ratkaisun. Tämä ratkaisu ja sen perusteet toivat esiin kysymyksen kunnioitetaanko meillä Suomessa nykyään työntekoa riittävästi.



Kuva Klubimestarit

Paneutumatta ministerimme sangen kiinnostaviin esitelmiin aiheisiin yksityiskohtaisesti otamme valikoidusti esiin seuraavassa muutamia asetelmia menneistä ja nykyisistä toteutuksista, onhan maamme sentään "hyvinvointivaltio". Tai ainakin ollut sellainen.

Viimeiset parikymmentä vuotta ovat esittäjän näkemyksen mukaan jääneet ilman sotien jälkeisiä perustavaa laatua olevia yhteiskunnan huoltotoimenpiteitä. Eräs kiinnostava havainto lienee sekin, että useissa yrityksissämme on johtajana henkilö, joka ei edes tiedä mitä kyseisessä yrityksessä tehdään. Sen sijaan entisaikojen patruunat sen tiesivät. Nykyään johtaminen ja omistajuus ovat eri paikassa. Tämä on aiheuttanut työelämässä pirstaleisuuden.

Mitä tehtäviä peruspalveluministerille mahtaakaan kuulua? Tässä runsas luettelo ministeri Guzenina-Richardsonille asetettuja "hoitokohteita".

- lastensuojelu
- lasten päivähoito
- vammaishuolto
- päihdehuolto
- vanhustenhuolto
- ehkäisevä sosiaalipolitiikka
- terveyspalvelut
- kansanterveys
- mielenterveys
- kuntoutus
- terveyden edistäminen
- ympäristöterveyshuolto
- työterveyshuolto
- toimeentulotuki
- äitiysavustus
- sotilasavustus
- lapsilisät
- kotihoidontuki
- maatalouslomitus
- valtionosuusasiat

Kauko Lehti

## KLUBIN HIRVIJAHTI

**Keväällä syntyi ajatus laajentaa ja monipuolistaa Klubin perinteistä metsästystä. Otimme yhteyttä klubiveljeemme, Suomen Metsästäjäliiton (SML) toiminnanjohtaja Panu Hiidenmieheen, että jospa klubilaiset hirvimetsälle. Panun suosiollisella avustuksella paleveerasimme SML:n Kymenpiirin toiminnanjohtaja Erkki Pentinniemen kanssa pitkin kesää voidaksemme sopia hirvijahdist Kymiin. Kutsu saapuikin. Sovimme, että meitä tulisi 20 klubilaista. Ajankohdaksi tarkentui 11.-12. marraskuuta. Lauantai 12. päivä olisi varsinainen metsätyspäivä.**

■ ■ Olimme alunperin kaavailleet, että mahdollisuus mukaantuloon annettaisiin ensikertalaisille. Reippaasti yli puolet mukana olevista asettuikin ensi kertaa passipaikalle! Syksyn myötä Klubin metsästyksen vastaava Hannu Vaahtio keräsi osallistujien nimet sekä metsästyskortti-, aseenkanto- ja hirvikokeen tiedot lähetettäväksi Kymiin.

Perjantaina 11.11. klo 19 kokoontuimme Orilammen lomakeskukseen. Kädenpuristuksia järjestäjien kanssa, keskustelua seuraavan päivän jahdin tulevista kuvioista. Tämän jälkeen joukolla muhevaan savusaunaan. Illan kruunasi oival-

linen illallinen. Kiitos Orilammen osaavalle henkilökunnalle. Klubin porukka oli kurinalaista. Kaikki painuivat hyvissä ajoin makuulle.

Aamulla sirkeäsilmäisenä ravitseva aamiainen ja tarkkaavaisena kuuntelemaan metsästyksen johtaja Matti Laineen, Kuusankosken Riistamiehistä, tärkeää puheenvuoroa tulevan jahdin kulusta, maastosta, koirista, turvallisuusnäkökohdista jne. Saaliiksi oli uumoiltu yhtä emää ja vasaa.



Metsästysalueemme sijaitsi Valkealassa (nyk. Kouvolaa) Lovasjärven eteläpuolella. Ilma oli upea, puitteet tiptop. Ensimmäinen ajo tapahtui laivoilta. Saimme tarkat ohjeet, kuinka monen laukauksen jälkeen ei ollut lupa enää ampua. Koirat irti. Kohta kuului koiran haukunta, jota kuuntelemalla saattoi seurata jännittävää ajon kulkua. Laukaus, toinenkin, tuli seis! Nuotiolla nautimme

aivan upean lounaan. Käytiin läpi aamupäivän tilanteet. Jahti jatkui, tällä kertaa maastoon hyvin merkityiltä ampumapaikoilta. Kohta kuului koirien innokas haukunta. Ajo kierteili maastoa monipuolisesti, niin että kaikki saivat varmasti oikean tunteen hirvijahdist. Kaiken kaikkiaan saaliimme oli uskomaton: 1 emä ja 3 vasaa! Riistalaukaukset olivat harkittuja ja tarkkoja. Metsään ei jäänyt haavakkoja haettavaksi. Onnittelut ja kiitokset ampujille, kuten luonnollisesti kaikille jahtiin osallistujille. On mukava todeta, että kaattajista kaksi oli ensikertalaista

Seura ja SML:n Kymen piiri olivat järjestäneet meille suorastaan ainutlaatuisen hirvijahdin. Helsingin Suomalainen Klubi ja osallistujat kiittävät ja toivottavat Piirille ja Kuusankosken Riistamiehille parhainta menestystä jatkossa. Pyydämme myös välittämään parhaat kiitoksemme loistaville koirille ja niiden ohjaajille osaavasta ja tarkasta toiminnasta.

*Klubi toivoo puolestaan yhteistyömme voivan jatkua myös tulevaisuudessa. Tästähän jo puhuttiinkin.*  
Rainer Wulff

## POIKAMAISILLE ISILLE

**Isänpäivän lounas näyttää nousevan yhdeksi suosituimmista klubin tapahtumista. Nytkin sali oli tupaten täynnä isiä, naisväkeä ja lapsia. Ovathan isät tämän huomiomisen ansainneet.**

■ ■ Isänpäivän puheen pito oli osunut tänä vuonna toimittaja Saara Ritvoskelle. Hän sanoi olevansa etuoikeutettu siitä, että klubin ovet ovat aina olleet naisille avoimina, vaikkeivät he jäseniksi pääsekään.

Viini-iltojen, konserttien ja itsenäisyyspäivän juhlien perusteelle Saara yhtyi mielipiteeseen, että Suomalainen Klubi on paikka, jossa miehet saavat joskus olla poikia. Kotona heidän roolinsa on pikemmin olla mies ja isä.

### Isät osaavat irrotella

- Onhan klubilla isille hyvin sopivia arvokasta toimintaa: esitelmää historiasta, politiikasta, taloudesta ja kulttuurista. Onneksi on kuitenkin myös poikain kesken purjehduksia, moottoripyöräilyä, biljardia, sikkarikerhoa, golfia ja jumalattoman pitkiä lounaita.

Saara sanoi olevansa ylpeä siitä, että meillä Suomessa on tällaisia isiä, jotka eivät ole liian kiinni työrooleissaan. "Sellainen mies on mielestäni maailman paras isä."

Hän totesi klubilaisten isien siirtäneen lapsille klubin arvo-



Saara Ritvos muistutti, että isätkin ovat aikoinaan kapinoineet.

maailman, joka säilyy sukupolvelta toisille: mm. suomalaisuuden, suomalaisen kulttuurin ja Suomen kielen merkityksen korostamisen.

- Tosin lapsenne myös kapinoivat, koska niin tekin olette tehneet.

Hän katseli estraadilta klubilaisten touhuavia lapsia ja lapsenlapsia:

- Pieneen sydämeen ei paljon mahdu, mutta isälle siellä on aina tilaa.

### Kakut purivat

Lounastajia viihdytti laulun ja harmonikan voimalla Meri-Tuuli Saarnio, Sibelius-Akatemiasta valmistunut nuori muusikko, jonka ensimmäinen soololevy valmistuu vielä tänä vuonna. Omista sävellyksistään

hän esitti Nieven/ Lumen. Lähtipä palkeista myös tuttu Vaarilla on Saari -lastenlaulu.

Moni kävi kiittämässä ravintoloitsijaamme Miaa maukaasta ateriasta. Vanhempikin poikia miellytti se, että jälkiruokapöydästä löytyi peräti kolme erilaista isänpäiväkakkua.

*Toimitus*

## Tenniksen nelinpelimestaruuskilpailut

■ ■ Klubin tenniksen nelinpelimestaruudet ratkottiin 6.11 Round Robin -systeemillä. Osanottajia oli yli 60 v sarjassa 12 ja alle 60 v sarjassa 5. Alkusarjan jälkeen pelatuissa tiukoissa ja tasaisissa sijoitusotteluissa voiton vei yli 60 v sarjassa Nisse Wasenius kakkosena

oli Lauri Palojärvi ja kolmannen sijan pelasivat tasapelein Antti Tuuri ja Simo Näkki.

Alle kuusikymppisten sarjan voitti Ari Kourilehto toinen oli Tapio Aaltonen ja kolmas oli Jyrki Berner.

Kerholla käydyissä jälkipeleissä toivottiin edelleen kak-

sinpelimestaruuskisojen järjestämistä.

Kesäkuun alkupäiviin ajoitettavaa tennis- ja kulttuurimatkaa suunnitellaan Aulangolle ja Hämeenlinnaan.

*Jussi Neste*

*Kuva:*



*Yli 60-vuotiaiden sarjan pelaajat*

## KLUBIN TENNISMESTARUUSKISAT 2012

■ ■ Suomalaisen klubin tenniksen kaksinpelimestaruuskisat järjestetään 23-25.3.2012 Talin Tenniskeskuksessa. Sarjat ovat alle 55 vuotta, 56-69 vuotta ja yli 70 vuotta. Sarjan järjestämisen edellytyksenä on vähintään neljän pelaajan ilmoittautuminen sarjaan. Ottelut pelataan paras kolmesta erästä ratkaisevan erän ollessa pitkä tie-break (10). Ensimmäiset ottelut alkavat perjantaina ja kisat jatkuvat lauantaina ja sunnuntaina. Osallistumismaksu on 30 euroa.

Ilmoittautumiset 15.3.2012 mennessä sähköpostilla [jussi.neste@talintenniskeskus.fi](mailto:jussi.neste@talintenniskeskus.fi) tai puhelimitse Jussi Neste 050-5883250 ja maksamalla osallistumismaksun 30 euroa Klubin ilmoittautumistilille 147030-254808. Otteluaikatiedustelut 20.3.2012 alkaen Jussi Neste 050-5883250.

# KALASATAMA – UUDENAJAN KAUPUNGINOSA

16.11.2011 Klubi-illan teemana oli Teknologia-harrastepiirin järjestämä esitelmä Kalasatama-projektista, Helsingin Kaupungin suurimmasta rakennushankkeesta sataan vuoteen. Hanketta haluttiin lähestyä teknologisesta katselukulmasta eli tuoda esiin Teknologia-harrastepiirin tavoitteiden mukaisesti tämän valtaisan hankkeen kehittyneet teknologiset ratkaisut ja ne uudet innovaatiot jotka tulevat vaikuttamaan tulevaisuuden rakentamiseen, asumiseen sekä energian käyttöön.

■ ■ Kalasatama-projektia oli tullut esittelemään projektin johtaja Hannu Asikainen (Helsingin Kaupunki) ja Jukka Kasslin (Mitox Oy, Helsingin Energia).

## Asukaspalveluihin panostetaan

Tulevien asukkaiden arkea helpotetaan. Kaupunki perustaa koko Kalasatamaa palvelevan yhtiön, joka hallinnoi asuintonttien ulkopuolisia maanpäällisiä autopaikkoja, yhteispiho-

ja, kerhotiloja sekä asukkaille ja yrityksille tarkoitettua alueen omaa internetportaalia. Alueelle tulee myös jätteiden putkikuljetusjärjestelmä, jonka toiminnasta vastaa kaupungin perustama yhtiö. Jätteiden putkikuljetuksen myötä jätesäiliöiden tyhjentämiseen liittyvä liikenne

vähenee ja piha-alueista tulee turvallisempia ja viihtyisämpiä.

## Monipuolinen kaupunginosa

Kalasatamaan tulee monipuolinen asunto- ja väestörakenne. Uusina asuntotyyppinä suunnitellaan





nitellaan tornitaloja ja matalia kaupunkipientaloja, terassitaloja, uusloftaloja sekä kelluvia asuntoja. Alueelle tulee valtion tukemia vuokra-asuntoja, Hittas- ja asumisoikeusasuntoja sekä vapaarahoitteisia omistus- ja vuokra-asuntoja. Kalasataman ympäristö on jo nyt tuhansien ihmisten työpaikka. Uusia pääkonttoreita ja toimistoja on suunnitteilla. Alueen vetovoimaa lisää yliopistojen ja korkeakoulujen läheisyys sekä Suvilahden kulttuurikeskittymä. Peruspalveluiden lisäksi suunnitellaan myös monipuolisia kaupallisia palveluja, kuten Kalasataman keskus sekä korttelihin sijoittuvat kivijalkaliikkeet, kahvilat ja ravintolat

#### Toimivat liikenneyhteydet

Kalasataman ytimessä sijaitsee metroasema, jonka kautta tule-

vat kulkemaan useat raitiotie- ja bussilinjat. Ensimmäinen raitiolinja liikennöi noin 2020. Kalasataman läpikulkuliikennettä vähentää oleellisesti 2010-luvun loppupuolella rakennettava, puolitoista kilometriä pitkä Sörnäistentunneli, joka yhdistää Sörnäisten rantatien ja Hermanin rantatien toisiinsa.

#### Huipputeknologiaa

Kalasataman alueella tullaan hyödyntämään teknologian viimeisimpiä innovaatioita energian, tietoliikenteen ja jätehuollon suhteen. Varsinkin uusiutuvan energian käyttöä pyritään maksimoimaan. Aurinkokennot, tuuligeneraattorit ja lämpöpörräimet tuottavat lämpö- ja sähköenergiaa asukkaille ja yrityksille. Energian varastointijärjestelmiä on myös suunniteltu

mm. kuormantasaukseen. Jopa siinä määrin että ajoittain sitä pystyttäisiin myymään takaisin energiayhtiöille. Tässä tosin tarvitaan uusia menetelmiä ja asenteita energiapolitiikassa sekä mittausteknologioissa. Alun alkaen energian tuotanto oli hajautettua eli jokainen torppa hoiti oman energian- ja lämmön tuotantonsa itse. Sen jälkeen urbanisoituminen johdatti yhteiskunnan keskitettyyn jakeluun eli sähköverkon laajaan leviämiseen, kaukolämpöön ja -kylmään. Nyt arvellaan että osittain palattaisiin taas hajautettuihin järjestelmiin uusiutuvien energiovaihtoehtojen ja kehittyneiden sekä monipuolistuneiden pienvoimaloiden myötä.

*Olli Tuores*

#### KALASATAMA NUMEROINA

- 175 hehtaaria
- Rakentamisaika 20–30 vuotta
- 20 000 asukasta
- 5 000–7 000 asuntoa
- 10 000 työpaikkaa
- Kaupungin investoinnit yli 800 M€

## ”RÄÄPÄLE RYPÄLE, LÄMPIMÄT TUNTEET”

**Tiskikoneella riitti hommia, kun täpötäysi sali maisteli pinot noin -rypäleistä tehtyjä viinejä Klubin viini-illassa 18. marraskuuta. Yli 700 lasia on melkoinen määrä näiden tilaisuuksien historiassa.**

■ ■ Illan vetivät viiniguru Kari Palomäki Sky Wine Oy:stä ja Gourmand Ltd:n toimitusjohtaja Ilkka Piiparinen. Isäntänä toimi tuttuun tapaan Jorma Hämäläinen.

Pinot noir on kotoisin Ranskan Bourgognesta. Sieltä se on levinnyt varsin laajalle. Lajike tunnetaan Itävallassa ja Sveitsissä nimellä Blauburgunder, Saksassa Spätburgunder ja Italiassa Pinot Nero. Siitä on myös tunnettuja mutaatioita: Pinot Blanc, Pinot Gris ja Pinot Meunier. Lajike pitää viileistä kasvuolosuhteista, jolloin rypäleisiin muodostuu sille tyypillisiä herkkiä marjamaisia aromeja.”

#### Räpäle rypäleeksi

Palomäki kertoi että lajikkeista valmistetaan keskitäyteläisiä herkkiä viinejä. Pinot noir on myös yksi samppanjan valmistukseen sallituista lajikkeista. Muut sallitut ovat Chardonnay ja Pinot Maunier.

Ohutkuorinen rypäle on ulkonäöltään varsinainen räpäle, harvinaisen pieni ja vaatimaton. Se tuottaa kasvupaikasta riip-



Kuva: Klubimestarit

puen hyvin erilaisia viinejä ja on altis monille sieni- ja virus-taudeille. Viljelyn tulokset ovat riippuvaisia säiden lisäksi jopa valon suunnasta ja siitä, miten köynnökset sidotaan tukirakenteisiin.

### Hieno nenätuntuma

Yleisö kokeili lohenpunaista Louis de sagy champagne grand cry roseta: Kuivaa, tasapainoista, pitkä jälkimaku.

Ja sitten siirryttiin pelkäämään punaviineihin. Israelilainen Golan Heights Wineryn Yardenissa oli runsasta nenätuntumaa, punaista marjaa ja herukkaa, vaniljaa ja mausteita. Maailmalta huomioidun viinin maku oli monen mielestä harvinaisen latea, päinvastoin kuin kalifornialaisen Doctor's Vineyardsin Luciennessä, joka oli illan paras viini. Se on pehmeä ja hienostunut ja viinissä on havaittavissa tummaa suklaata, kirsikkaa ja kevyesti tammea.

No, se maksoikin kolme kertaa enemmän kuin israelilaisviini.

### Termit hallussa

Tässä ei käydä läpi muita maisteluvinejä, mutta ne olivat kohtaisin Etelä-Afrikasta, Bourgognesta, Uudesta Seelannista ja Kaliforniasta.

Ammattimiesten johdolla tutustuttiin tyyppillisiin maistelun ilmaisuihin.

Tuoksuja hallitsivat runsaus, tumma suklaa, punaiset mar-

jat, pehmeät tanniinin ja lämpöisyys. Lisäksi löytyi hentoa mausteisuutta, hienostuneisuutta, kypsää tomaattia ja piparminttua.

Maut olivat vielä monipuolisempia: oli kylmän ilman happoja ja tanniineja, runsautta, notkeutta (hassu termi, joka ei tarkoita mitään), karpaloisuutta, makeutta, vadelmaa...

Yleisö oli täysillä mukana. Kun lasit tyhjenivät, tunnelma nousi kattoon eikä pikkusormimaisuutta näkynyt mailla halmeilla.

### "Eriolaista kuin busseissa"

Oman lisänsä toi Resson lukiota käyvä chileläinen kitaristi-laulaja Pascual Soto (18), joka esitti niin suomalaisia kansanlauluja kuin beatlesejä ja kuubalaisia sävellyksiä. Hän on ollut rotarien vieraana Suomessa kolme kuukautta ja kommentoi hämmästyneenä hilpeää tunnelmaa.

- Yleensä näen suomalaisia aikuisia lähinnä busseissa. Tämä on jotain muuta.

Keittiö tarjosi jänispateeta ja ankanrintaa. Viime aikoina on kuultu spontaaneja ilmauksia siitä, miten Mia ja Petri ovat onnistuneet tekemään entistä maukkaampaa ruokaa. Niin kävi nytkin.

*Pekka Ritvos*

### Euro vaakalaudalla, punnitsemassa Mari Kiviniemi ja Miapetra Kumpula-Natri

**Tilanne muuttuu kaiken aikaa. Virkamiehet pystyvät nopeisiin päätöksiin. Poliitiikan hitaus tuskastuttaa elinkeinoelämän päättäjiä, mutta silti ei pidä tinkiä demokratiasta. Tästä olivat yhtä mieltä Klubin paneelilla 24.11. kansanedustajat Mari Kiviniemi (kesk.) ja Miapetra Kumpula-Natri (sd) sekä puheenjohtaja Antti Lassila.**

■ ■ Keskustelu oli eloisa, mutta siitä on turhauttavaa kirjoittaa. Klubin lehti ei ilmesty joka aamu. Kuinka punnitut mielipiteet tahansa, mutta lehden ilmestyessä maailma on toinen.

Puheenjohtaja kysyi, koska ja millä vakavuudella Euroopan talouskriisi tuli poliittisten päättäjien tietoisuuteen. - Hälyttäviä merkkejä oli jo 2000-luvun alkuvuosina, sanoi Mari Kiviniemi, kun Euroopan vahvat maat Saksa ja Ranska eivät täyttäneet Maastrichtin sopimuksen ehtoja. Vuosi 2010 kuitenkin koettiin yllätyksenä. - Joulukuussa 2009 Kreikan uusi hallitus esitti uudet luvut, sanoi Kumpula-Natri. - Muistan, miten äitiensä 2010 kaikki suuren valiokunnan jäsenet päivystivät sähköpostejään. Kansainvälinen solidaarisuus Kreikkaa kohtaan oli mennyt liian pitkälle.

## Onko Kreikka lumipallo, seurako Italian lumivyöry?



Kuvat Veikko Hannula

### Ylläpidetäänkö turvallisuudentunnetta vai kriisitietoisuutta?

- Jokaisessa maassa kuitenkin edetään vaalista vaaliin, ja julkiisuus on sovittava sen mukaan, on pyrittävä tulevaisuudenuskon ja kriisitietoisuuden tasapainoon, Kumpula-Natri jatkoi. Kriisi on, mutta meillä ei sille oikein ole edes nimeä. Eurokriisiksi ei voi nimetä ongelma-aluetta, kun siihen kuuluu myös euroalueen ulkopuolisia maita. Euro sinänsä on ollut ja toivotavasti vatedeskin on menestys.

- Onko Kreikka toivoton tapaus? asetti Antti Lassila kysymyksensä. - Voiko eurosta erota? - Tällä hetkellä on avoin kysymys, onko Kreikan allekirjoittama kirje riittävä vakuus, jotta kuudes avustuserä voidaan maksaa, Kumpula-Natri vastasi. - Kun ensimmäisestä tukipake-

tista päätettiin, luultiin voitavan eristää maakohtainen kriisi, Kiviniemi sanoi. - Irlannin suhteen tämä toimikin. Portugalin suhteen saattaa toimia. Kreikka oli suuri pettymys, kun se ei tehnyt mitä lupasi ja mitä odotettiin. Kreikan eroaminen euroalueesta olisi äärimmäisen vaikea tie.

- Onko Kreikka syyllinen vai kehityksen uhri? Antti Lassila tahtoi tietää. - Kreikassa on vahva suku- ja perhekulttuuri, hän kertoi. Jos laajempi sosiaalinen verkosto ei toimi, ollaan suvun varassa. Kreikassa on kolmen puolueen hallitus, oikeisto ei vielä ole allekirjoittanut. Entä Italia? Italiassa on paljon yksityisiä pääomia.

### Kolme kovaa k:ta

- Italian teollinen pohja ja kantokyky ovat aivan eri luokkaa kuin Kreikan, totesi Kiviniemi.

Hän nimesi [kuinka sattuikaan?] kolmen K:n ohjelman: kasvu, kuri, koordinaatit. Kansallinen politiikka on ratkaisevaa, mutta kyllä Euroopan keskuspankin on otettava aktiivisempi rooli, kuten keskuspankki otti USA:ssa.

- Etelän ja pohjoisen vastakuus ei mihinkään ole hävinnyt, sanoi Kumpula-Natri. - Kriisitietoisuus ei muutama kuukausi sitten Italiassa käydessäni ollut vielä aluillaankaan. Korkea roomalainen virkamies valitti, että saksalaiset vain tuijottavat pykälää, kun Eurooppa palaa. Ylpeys ja omanarvontunto.

Puheenjohtaja Antti Lassila toi pöytään lisää faktoja. Italian valtionvelka on kaksi biljoonaa euroa. Pääosa velkojista on kuitenkin omasta maasta. Kreikka on pieni talous, Italia on niin iso, että se tekee ongelmista isot.

Berlusconi on nyt vailla virkaa vaan ei valtaa, hän saattaa tuottaa vaikeuksia. Työttömyys on Euroopassa suuri. [Sitä se on myös Euroopan ulkopuolella, muistutti Ahtisaari taannoin Klubissa vieraillessaan. Latojan huom.] - Mafian osuus Italian taloudesta on 20 prosenttia, tiesi Lassila.

- Entiset keinot, jotka auttoivat Irlannin suhteen, eivät toimi Välimeren maissa, sanoi Kiviniemi. - Bank of Scotland on alkanut myydä kriisimaiden velkakirjoja, säästi Kumpula-Natri. - Osittain on siis kyseessä pankkikriisi.

### **Yhteinen olohuone**

- Onko Italia virtahepo olohuoneessa? luonnehti Lassila. - Virtahepoja on monta, vastasi Kiviniemi. - Belgia on velallisenä myös omaa luokkaansa. Eurosa oli alun alkaen kielämätön valuvika, kun mukaan tuli maita niin eripohjaisista kulttuureista.

- Entä Saksan ja Ranskan suhteet Englantiin? Lassila tahoi tietää. - Onko Euroopalla puhelinnumeroa, kuten on kysytty? Onko se Angela Merkelin?

- Vai Merkozyn? Kumpula-Natri vastakysyi. - Britannian Cameron on jo lausunut huolensa siitä, että ydinmaat pyrkivät jättämään muut ulkopuolelle. Eivät ydinmaat tee kehävaltioiden budjetiteja. Ei edes Obama vastaavasti Yhdysvalloissa juuri voi vaikuttaa osavaltioiden budjetiteihin. - Ei ole suotavaa, että

EU:hun vakiintuu ydin ja ulkokehä, Kiviniemi säästi. - Tällainen tila ei voi jatkua pitkään. Mutta se vasta ongelma olisi, jos Saksa ja Ranska eivät voisi sopia asioista!

- Markkinavoimat valittavat poliittisten prosessien hitautta, totesi Antti Lassila. - Johtaako tämä postdemokraattiseen virkamiesvallan aikaan? - Odottavatko markkinavoimat nyt ehkö poliittiselta päätöksentekoneistolta liikaa, Kiviniemi kysyi kohteliaasti. - Vaalien läheisyys aina vaikuttaa päätöksentekoon. Kiviniemi ei silti uskonut, että ollaan siirtymässä teknokraattien aikaan. Virkamiehet aina tarvitsevat tuekseen puolueiden tuen ja ymmärtämyksen, jos demokradiassa eletään.

- Yhdysvalloissa kysytään, miten teillä Euroopassa voi päätöksenteko kestää noin kauan, ironisoi Kumpula-Natri, - mutta kauanko sitten kestää USA:n budjettilinjan rakentaminen, kun presidentinvaalit ovat vuoden päässä? Jos mennään kerjuulle Kiinaan, mennään USA:n perässä. Pankkien sairaus ja ylisuuret palkkiot viittaavat siihen, etteivät markkinat toimi hyvin. Markkinoita ei toki tule liikaa kahlita, mutta on pantava puitteet, joiden sisällä markkinat toimivat.

- Ovatko poliitikot nyt keynesiläisiä? Lassila kysyi. Uskovat, että politiikka pystyy vaikuttamaan talouteen?

### **Kenen lippua kannat?**

- On vain tervettä kehitystä, että välillä kasvetaan, välillä leikataan, kommentoi Kumpula-Natri. (Hän kertoi opiskeluaajastaan Ranskassa: se kuri, joka toimii Saksassa, ei ole mahdollista Ranskassa.)

Lassila johti keskustelua Euroopan liittovaltio -ajatusta kohti. - En pidä siitä, että kriisiä käytetään verukkeena suurten valtioiden vallan lisäämiseen, sanoi Kiviniemi. Nykyiset sopimukset riittävät, kunhan niitä noudatetaan ja sanktioista pidetään kiinni. Vahva komissio tarvitaan. Mutta suorilla vaaleilla valittava Euroopan presidentti: Ei kiitos.

- Liittovaltion toteutuminen ei ole ainakaan lähellä, sanoi Kumpula-Natri. Ketään Merkelin ja Sarkozyn ohi kävelijää ei ole näkyvissä. - Jos liittovaltio olisi, Olisiko Suomen suhde siihen sama kuin Saamelaisvaltuuskunnan suhde Helsinkiin, provosoi Lassila.

- Keskitytään nyt ajankohdaksi ongelmiin, väisti Kiviniemi. - Lissabonin sopimuksenkin voimaansaattaminen vei aikaa. - Tässä tulee nyt yksipuolinen kuva seisahtuneisuudesta, täydensi Kumpula-Natri. EU-asioita on kymmeniä, suuria ja pieniä, muut paitsi talouskysymykset kyllä etenevät normaalissa tahdissa. Virkamiesten japanilaista lakkoo ei ole tulossa.

- Ei ole mitenkään järkevä

ajatus, että komissaarit valittaisiin europarlamentissa. Silloin parlamentinjäseniä valittaessa tulisi tähdätä jo komissaarien vaaleihin. Kulloinkin kansallisesti vahvin puolue olisi avainasemassa. Menisi vaikeaksi, sanoi Kiviniemi. - Europarlamentissa nousee aina esiin ideoita kansallisten päätöksentekoelementtien ohittamisesta, vahvasti Kumpula-Natri. - Eivät ne toimi.

Lassila siteerasi Stieglitzia: - On investoitava kansallisiin struktuureihin. - Valtion budjetissa on panostettava kasvuun, työllisyyteen, vahvasti Kiviniemi. - Tuskin tekisimme vähemmän työtä vaikka verotusta kiristettäisiin tai tekisimme enemmän vaikka lievennettäisiin. - Ahneuskapitalismi toimii aivan liian hyvin, pamautti Kumpula-Natri. - Valtiolla pitää olla kyky muuhun kuin austeritysprogram'iin. Ei ole oikein, että mitä pienempi valtiontalouden osuus kokonaisuudesta on, sen parempi.

### **Setelipaino soimaan?**

Eurobondeihin Kiviniemi suhtautui torjuvasti. Rahan painaminen Euroopan keskuspankin toimesta ei ole hyvä vaihtoehto, mutta parempi kuin euroalueen hajoaminen. Kumpula-Natri ei liioin kannattanut eurooppalaisen yhteisvastuun lisäystä. - Mieluummin siis inflaatio kuin että euro kaatuu? kysyi Lassila. - Suo siellä vetelä täällä, vastasi Kiviniemi.

- Onko Euroopassa liikaa demokratiaa ja liian vähän toimintakykyä? kysyttiin yleisöstä. Kumpikin parlamentaarikko vannoutui demokraatiksi. - Jos me haluamme nähdä Italian ja Espanjan budjettisuunnitelmat ennalta, on hyväksyttävä, että meidänkin suunnitelmamme halutaan nähdä, sanoi Kumpula-Natri. - Vertailu on silti vaikeaa. Kun on laaja julkinen sektori, se saattaa näyttää huonolta kilpailukyvyyn kannalta.

Jyrki Berner siteerasi vapaasti Sixten Korkmania: - Virtuaalihissillä ei voi matkustaa, mutta virtuaalirahaa vastaan voi saada lainaa.

Jouduttiin taas kysymykseen demokratian ja virkamiesvallan suhteista. - Yhtä tärkeätä kuin se, kuinka paljon demokratiaa on, on se, mistä demokraattisesti päätetään, huomautti Jaakko Iloniemi. Hän siteerasi Gromykoa: - Vaatikaa mahdollista, voitte saada mahdollisen. Budjetin perusteet sopivat huonosti kansanäänestykseen.

- Edellisen laman aikana osasimme panostaa tuotekehittelyyn, muistutti Martti Enäjärvi. - Jos emme pysty uusiutumaan mekanismeissamme... - Toiset uskovat vihreään kasvuun, toiset pelkäävät, sanoi Kumpula-Natri ehkä hiukan arvoituksellisesti. - Jos koulutukseen ei panosteta, ei synny innovaatioita, vahvasti Kiviniemi. [Taidealojen oppilaitoksista on halki aikain valmistunut enemmän itsenäisiä

yrittäjiä kuin kauppapilaitoksista ja -korkeakouluista ikinä. Latojan huomautus.]

- Olisiko ilman kriisiä huomattu Kreikan huijausta? Vesa Lappalainen halusi tietää. - Ei ikuisesti voi huijata, uskoi Kiviniemi. - Virossa kysytään nyt, onko Viron pönkitettävä Kreikka, kun kreikkalaisen kuukausitulo on 900 euroa, virolaisen 450, kertoi Kumpula-Natri.

Totesimme Martti Enäjärven kanssa, miten antoisa keskustelu syntyi, kun oli kaksi tiedoiltaan vahvaa vastaajaa, ei useampaa, jolloin olisi pakosta jouduttu asettumaan puoluelokeroihin. Meillä ei ole pitkää hallitus contra oppositio -perinnettä, kun on vuoroin oltu vastuussa. - Kyllä eteläpohjalaisten kesken yhteinen näkemys löytyy, kehui puheenjohtaja Antti Lassila, itsekkin samaa heimoa. [No niin. Eteläpohjalaisethan tunnetaan sopuisasta luonteenlaadustaan. Puoliksi eteläpohjalaisen latojan huomautus.]

(Viidettä vuosikymmentä sitten jouduin sanomaan Ylioppilaslehden toimituksessa alaiselleni Antti Kuuselle, tinkimättömälle moralistille, että hänen juttunsa on tilanpuutteen vuoksi jätettävä ensi viikkoon. - Sitten minun on kirjoitettava se uudelleen. Ensi viikolla maailma on uusi, Antti vastasi.)

*Yrjö Larmola*

# Seppo Hovi saa sota-aikojemme laulut elämään



Valokuva MediaSmart

**"Sota luo laulunsa" on ollut teemana 17 konsertin sarjalta, jonka Klubimme taiteilijajäsen, kapellimestari Seppo Hovi taiteilijaryhmineen on toteuttanut tämän syksyn aikana eri puolilla maata.**

■ ■ Meillä pääkaupunkiseutulaisilla oli ilo nauttia tuosta Klubimme ohjelmaan kuuluneesta viihdemusiikkihistoriallisesta illasta Kauppakorkeakoulun salissa 26. marraskuuta. Hovin ryhmään kuuluivat

opperalaulajat Taina Piira ja Raimo Laukka, harmonikataiteilija Jarmo Kuusisto sekä tuuban ja basson taitaja Hannu Rantanen.

## Laulut viihdyttivät ja vahvistivat

Seppo Hovi on oivaltanut laadukkaan viihdemusiikin merkityksen hengellisen ohjelman rinnalla kansamme henkiselle ilmapiirille sen käydessä taistelua olemassaolostaan. Sota loi omat laulunsa, jotka viihdytti-

vät ja yhdistivät satojatuhansia miehiä rintamalla sekä heidän omaisiansa kotirintaman raskassa työtehtävissä. Silloin ei ollut satelliittikanavia, mutta eetterissä oli radion välityksellä kaksisuuntainen musiikin silta kotien ja korsujen välillä ja kesken.

Seppo Hovi osaa rakentaa hyvällä maulla toistakin siltaa: siltaa yli musiikkirajojen ja -tyylien. Hänen mainiot juontonsa anekdootteineen sisälsivät musiikin sekä sotiemme historiaa.

Puolustusvoimiemme korkein johtokin ymmärsi viihdetoiminnan merkityksen. Talvisodassa ei vielä ollut sen lyhyiden ja ankarien olosuhteiden vuoksi mahdollisuuksia viihdetoiminnan organisoimiseen, mutta jo jatkosodan ensimmäisen kesän heinäkuussa lähetettiin ensimmäiset viihdytyskiertueet rintamalle. Järjestetty viihdetoiminta laajeni pian kaikille rintamansille Hangosta Petsamoon. Siihen kuului esiintyvien muusikoiden lisäksi teatteri-, elokuva- ja liikuntaym. esityksiä. Lukuisat eturivin taiteilijamme kiersivät rintamalla, ja monia kutsuttiin rintamajoukoista viihdetoimintaan. Luovat aivot tuottivat sanoja ja säveliä koteihin, korsuihin, asemiesiltoihin, elokuva- ja muihin teattereihin ja radio-ohjelmiin. Sota loi laulunsa.

## 22 laulua ja ylimääräiset

Esiintyjäryhmä oli taidoiltaan korkeatasoinen. Kapellimestari itse pianon, harmonikan ja juontomikrofonin ääressä johti kokonaisuutta. Oopperalaulajat Taina Piira ja Raimo Laukka eläytyivät mainiosti viihteen sisältöön soolo- sekä yhteisesityksissään. Neljännessätoista

konserlassa olivat laulujen sanomat jo sisäistyneet. Kultaisen harmonikan voittaja Jarmo Kuusisto ja Hannu Rantanen tuuban ja basson taitajana muodostivat Seppo Hovin kanssa lauluja säestävän sekä niiden lomassakin esiintyneen korsutrion.

Laulujen mukana vierailtiin Laatokalla, Volgalla, Äänisen aalloilla ja Eldankajärven jäällä, elettiin juoksuhaudoissa ja Karjalan kunnilla, pieni sydän suri kukkivilla kummuilla, mutta ei itkenyt lemмен tähden, vaikka kaipuu olikin kaunis.

"Emme tienneet, kun läksimme silloin, kuka joskus palata voi" sai muistamaan, että 93 000 lähtijää ei palannut, kymmenet tuhannet palasivat

vammaisina. Tunnelmat vaihtuivat laulujen mukana.

Lämmennyt yleisö sai kuulla 22 laulun lisäksi toivomansa ylimääräiset. Kuulijakunnassa oli silmin arvioiden runsaasti tammenlelväskupolven edustajia. Heille sodan laulut olivat elettyä elämää, nuoremille jo perinnettä.

Antti Henttonen

## POINTCOOL - SERVICE OY

**Suurkeittiölaiteiden ja kylmäkalusteiden huolto pääkaupunkiseudulla**

Pointcool - Service Oy  
Konetie 1  
04300 Tuusula  
Puh. 09-8387 420  
Fax 09-8387 4220  
e-mail. pointcool@pointcool.fi



## Hyvät itsenäisyyspäivän viettäjä, naiset ja herrat.



Jere Lahti

Suomi viettää nyt 94. kertaa itsenäisyyspäivää. Kansakuntien joukossa Suomi on hyvin nuori ja itsenäisyytemme oli aikanaan ihme. Se oli osin onnekkaiden sattumien ja suurten uhrausten synnyttämä. Itsenäisyyttämme on aina vietetty ja juhlittu arvokkaasti. On muistettu ja kunnioitettu sankareitamme ja sotiemme veteraaneja. Itsenäisyytemme merkitys ja juhliminen on tarjonnut nuoremmille sukupolville jo kodin perintönä isänmaallisuuden. "Tuntematon sotilas"-elokuva katsotaan vuodesta toiseen uudelleen ja uudelleen.

■ ■ Raskaiden sotavuosien jälkeen on maamme nopeasti vaurastunut ja kivunnut elintasolla mitattuna maailman kärkimaiden joukkoon. Kiihtyvä maailman meno vie Suomeakin mukanaan. Aika, paikka ja etäi-

sydet menettävät merkitystään. Globaalikilpailu on sen kaikille osapuolille ankaraa. Tässä vauhdissa itsenäisyyden käsite saa uutta ja laajempaa sisältöä, perinteinen itsenäisyyden määrite on hyvin selkeä mutta nykypäivän Suomessa laaja ja voimakas kansainvälistyminen ja sen mukanaan tuomat muutokset edellyttävät itsenäisyyden käsitteenkin laajempaa pohdiskelua. Itsenäinen, omien asioiden hoitaminen ja niistä päättäminen kuuluvat itsenäisyyteen. Ennen kaikkea talouteen vaikuttavat tekijät uhkaavat viedä Suomen päätösvaltaa muualle.

Kaiken lähtökohtana on oltava puolustuksemme toimivuus ja uskottavuus. Sodankäynnin uusi oppi poikkeaa ratkaisevasti vanhasta mallista. Uhat nousevat nykyaikana, poliittisesta ja taloudellisesta häirinnästä. Erittäin tärkeää on tietoverkkojen suojaaminen. Terroriteot ja strategiset iskut vievät sitten vaarallisimmillaan laajamittaiseen sotaan.

Pystyäksemme suojaamaan koko maatamme ja sen jokaisista neliökilometriä tarvitsemme edelleen vahvaa ja viimeisimmällä teknologialla varustettua asevelvollisuusarmeijaa. Tässä itsenäisyytemme koskemattomuuden kannalta on suunnattomia haasteita. Pitääksemme tulevaisuudessa puolustuksemme toimivana ja uskottavana, on viisasta tutkailla hyvissä ajoin sopivia liittolaisia täydentä-



## Itsenäisyyspäivän 6.12.2011 juhlan tunnelmia Klubilla

## Itsenäisyyspäivän 6.12.2011 juhlan tunnelmia Klubilla



mään ja vahvistamaan voimavarojamme. Paljon on puhuttu NATO-optiosta aina täysjäsenyyteen saakka. Tällä hetkellä ei tiedetä mitä NATO tänä päivänä on. Niin ikään EU:n puolustus on ollut aika-ajoin epämääräisesti esillä.

Itsenäisyyteemme suureen kuvaan kuuluu myös kansalaisyhteisemme hyvinvoinnista huolehtiminen. Suuret varallisuuserot, katkeruus ja epäoikeudenmukaisuuden tunne saavat aikaan sisäisiä ristiriitoja ja heikentävät uskoa isänmaahan. Suuri uhka tässä on osan nuorisoa kohtalo, ilman vakavaa puuttumista ongelmaan, työttömyys ja syrjäytyminen. Meillä ei ole varaa yhteenkään syrjäytyneeseen nuoreen. Ikärakenteemme kehitys ja samalla huoltosuhteen

heikkeneminen edellyttäisi korjaantuakseen pitempiä työuria ja työperäistä maahanmuuttoa.

### Hyvät kuulijat

On vielä yksi uusi uhka isänmaallemme ja se on Euroopan yli vyöryvä velkakriisi. Seuraukset johtavat usein varallisuuden uuteen jakaantumiseen ja aiheuttavat sisäisiä levottomuuksia. EU:hun liittyminen kaksikymmentä vuotta sitten on ollut monella tavalla hyödyllinen, ennen kaikkea se on tuonut vakautta talouteemme. Nyt on sitten aika katsella mitalin tummempaa puolta.

Yhteisvastuut, vakuudet ja eurobondit saattavat johtaa tilanteeseen, jossa EU-liittovaltio alkaa näyttää painavalta etene-

misvaihtoehdolta, jos euro uhkaa revetä ja unioni hajota. Silloin voimme vain kysellä minkälaista itsenäisyyttä meillä on liittovaltio-olosuhteissa. Olen ymmärtänyt, että lähtökohtaisesti haluamme toimia valtioiden liitossa ei liittovaltiossa.

Helsingin Suomalainen Klubi on vahvistanut tulevaisuusraportin jonka keskeinen viesti on Klubin vahva hyväksi koettu toiminta. Klubin toiminta kohdentuu, keskustelun, sivistyksen ja harrastusten ohella myös suomalaisuuden ja isänmaan asioiden edistämiseen.

*Hyvää itsenäisyyspäivää ja  
Joulun odotusta.  
Jere Lahti*



## Kettumaisen hyvää painopalvelua Klubiveljeltä!

Eiranrannassa toimii täyden palvelun painotalo. Meiltä luonnistuvat pitkän kokemuksen tuomalla rautaisella ammattitaidolla niin pienet kuin suuremmatkin painotyöt. Tietenkin modernisti diginä, mutta perinteiset offset- ja kohopainomenetelmät edelleen taitaen. Joustavin aikatauluin ja sovituin hinnoin. Alusta asti tehden tai valmiista aineistosta toteuttaen.

Toimintamme mottona on: "Tee hyvin se minkä teet (ja jätä muille muu)." Tätä noudatamme tinkimättömästi, olkoon sitten kyseessä yksittäinen käyntikortti tai usean tuhannen kappaleen laaja julkaisu.

Kova kilpailu on ohjannut meidätkin hakemaan painotoiminnan tueksi muitakin kivijalkoja: käänny siis luottamuksella puoleeni myös, jos tarvitset esim. liiketiloja, isännöinti- tai kirjanpito-palveluja.

*Hyvää Joulua ja menestystä vuodelle 2012!*

*Klubiveli Jorma Kettunen*